

கல்கி

KALKI 22.8.1971

40 காசு

**she
is the
bearer
of
tradition...**

IN
**CENTURY
SAREES**

THE
CENTURY
SPG. & MFG. CO., LTD.
CENTURY BHAVAN,
WORLI, BOMBAY-38 DO.

Century - For 100% cotton textiles

எந்நோமும் நிர்லானுடன் இருப்பது யார்?

ஆர்க்கே!

இனாரியா நோடி...ஆர்க்கே சின்
யிலும், சிலாநும். இசைவான
பா துணிகங்களை உருவாக்கிக்
கொண்டே இருக்கும் நோடி...
புடவைகள், ஷர்ட்டுகள்,
குட்டியுடைகள் மற்றும் பல்கலாச
இனப்பூத் துணிகளை,
இனாரியா இனிய பயன்.

சிறந்த மில்கன் உபயோகிப்பது **நிர்லான்** தாலிகழி.

நிர்லான் சிந்தெடிக்க உபயோகம் அண்ட் தெமிகல்ஸ் மிட்.

Intergraph/1984 TM

நன்றி உணர்வோடு... எமது வெள்ளி விழாவின்போது சுவிசரமான் எதிர்க்காலத்தை நோக்குகின்றோம்

திரு. N. கிருஷ்ணன் துவக்கி வைத்த அனோலியேட்ட டிரேட்ஸ் சாதனைகள் நிறைந்த 25 ஆண்டுகள் முடித்து தனது வெள்ளி விழாவை 1971 ஆகஸ்டு 14ம் தேதி கொண்டாடினது.

கடந்த ஆண்டுகளில் இதன் வளர்ச்சிக்கு இந்திய, வெளிநாட்டு நண்பர்கள், வாடிக்கையாளர்களின் தம்பிக்கையும், ஆதரவுமே தூண்டுதலாக; சக ஊழியர்களின் கடின உழைப்பும், உழைத்த சேவையுணர்ச்சியுமே உறுதுணை. இதன் பயனாகவே அனோலியேட்ட டிரேட்ஸ் விரிவடைத்து வெளிநாட்டு விற்பனையைப் பெருக்க, நாமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய பல நிறுவனங்களை நிறுவி பல தொழில்கள் நடத்தும் ஒரு

மாபெரும் நிறுவனமாக வளர்ந்துள்ளது.

இந்த வளர்ச்சிக்கு முதலாளிகள் எல்லோரையும் தம் நியுடன் பாசாட்டவும் அவர்களது தொடர்பில் பெருமிதப்படவும் நிறுவனம் கடமைப்பட்டுள்ளது. தொழில் வளர், அதை வளர்க்கும் சமூகத்திற்கும் தம் நியுடன் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து இனிவரும் ஆண்டுகளிலும் இதே வட்டியத்தைக் கடைப்பிடிக்க அனோலியேட்ட டிரேட்ஸ் உறுதி கொண்டுள்ளது.

இதே நன்றிகளோடு வெள்ளி விழா கொண்டாடும் தருணத்தில் அனோலியேட்ட டிரேட்ஸ் அதன் சக நிறுவனங்களான இன்டர் நேஷனல் பிரைவேட் லிமிடெட், என்.கே. அனோலியேட்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், அவலான் பிரைவேட் லிமிடெட், இன்ஜினியர்ஸ், அவலான் ஸ்பாஸ்ட், ஈர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் ஆகியவை பக்கத்துக் கிராமங்களில் மருத்துவ லசதிக் காக ஓர் இலவச மருத்துவ மனை அமைத்துக் கொடுப்பதை பெரும் பேருக்காகவு கின்றன.

அனோலியேட்ட டிரேட்ஸ்
துணி & சூப்பர்ஸ் 2 வது மாடிக்
ஜெர்மன்சுரேத்திரா ரோடு,
பெங்களூர்-2

அனோலியேட்ட டிரேட்ஸின் ஆண்டுசபை சேவை

கல்கி

சுபாசுடைச்சகம்

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெண்கள் எல்லாம் கற்பனையப் பெண்களே; உடம்பலக்களும் கற்பனையே.

சுபாசுடைச்சகம் — சூன் 22, 1971

குடியியலுடன் உடன்படிக்கை (நினைவகம்)	...	5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	6
மகுடபதி	...	9
அகம்பாவம் வேண்டாம்	...	15
எல்லாம் அறிந்த — ஒன்றும் அறியாதவர்	...	17
செவ்வீரம்	...	19
'இவ்வீர' என்று சொல்லாதவர்	...	25
இவர் பாராட்டுக்குரியவர்	...	27
பொன்னியின் செல்வன்	...	28
சிறு மணிதர்கள் — சிறு நினைவுகள்	...	37
கழிக் காற்று	...	38
அம்மான் சீர்	...	48
மலரே... மலரே...	...	56
காவேரித் தகராறு	...	59
வானத்தில் வீதி காண்பவர்	...	66
வட்ட மேஜை	...	71

சந்தா விலை:	ஒருகூடம் ஆறுமாதம்
இந்தியா	ரூ. 20-00 ரூ. 10-00
இலங்கை (இலங்கை ரூபாய்)	ரூ. 21-00 ரூ. 10-50
இதர நாடுகள்	ரூ. 45-00 ரூ. 22-50

1-7-71 முதல்

இந்த சிறு தொகை நன்காய் பெரு மூலதனம் தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட் பாங்கின் ரேக்கரிங் டெபாஸிட்டுகளில்.

12, 24, 36, 48, 60 மத்தம் 74 மாதங்களுக்கு கட்டிக்கொள்ளப்படும். குறைந்த 1% டெபாஸிட் ரூ. 1/- இவ்வே இந்திட்டத்தில் ரேசுங்கள்.

மாதாந்திர டெபாஸிட்	காலகால முடிவும் தஞ்சாவூரில் கொடுக்கப்படும் மனம்					
மாதங்கள்	12	24	36	48	60	74
	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.	ரூ. ரூ.
ரூ. 1/-	12-45	25-80	40-10	56-00	72-80	93-25
ரூ. 2/-	24-90	51-60	80-20	112-00	145-20	186-50
ரூ. 5/-	62-25	129-00	200-50	280-00	363-00	466-25
ரூ. 50/-	622-50	1290 -	2005 -	2800 -	3630-00	4662-50
ரூ. 100/-	1245 -	2580 -	4010 -	5600 -	7260 -	9325 -

தஞ்சாவூர் பர்மனெண்ட் பாங்க் லிமிடெட்.

பதிவு அலுவலகம்: 1087, மதுரை தெரு, தஞ்சாவூர்
D. பொன்னிய செல்வன் — சேரமன்
B. K. ராஜாஜி — செவ்வீரம்

காலமெதுவாயினும்

கோலாகலம் தரும் கோகா-கோலா!

மதுபெற்ற டிரேட் மார்க்குடைய "கோகா-கோலா" "கோல்" ஆகிய இரண்டும் கோகா-கோலா கம்பெனியின் தயாரிப்பான டிரேட் மார்க்ஸாகக் குறிப்பிடக்கூடாது.

22-8-1971

ருஷியாவுடன் உடன்படிக்கை

அமெரிக்கா நமக்கும் சாதகமாக இயங்கும். அதை நம்புவது வெள்ளத்தில் ஓர் உலுத்த கட்டையைப் பற்றிக் கொள்வது போலவே ஆகும். மறுபுறத் திரேயா சீனத்தின் அபாயம் பயங்கரமாக வலுத்து வருகிறது. எனவே, ருஷியாவுடன் பாதுகாப்பு உடன்படிக்கை செய்து கொள்வது இந்தியாவுக்குத் தேவையாகி விட்டது. மோஸ்கோ மத்திய ஸ்ரீ குரோமியோவுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியதன் முடிவாக ஒரு விரிவான உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசியலிலும், சமூக அமைப்பிலும் மாறுபாடு கொண்ட நாடுகளும் சமாதானத்துடன் கூடி வாழ்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த உடன்படிக்கை வலி புறுத்துகிறது. கம்யூனிஸ்ட் ருஷியாவுக்கு ஓர் உபகிரகமாக இந்தியா ஆகியதில் என்று இந்த ஓரத்த உறுதிப்படுத்து வதால் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

உடன்படிக்கை செய்துகொண்டுள்ள இந்தியா, ருஷியா ஆகிய இரு நாடுகளில் ஏதாவதொன்றின் மீது மூன்றாவது நாடொன்று போர் தொடுத்தால், அதை எதிர்த்து உதவிபுகுவது இருவருடைய கடமையுமாகும் என்று இந்த ஒப்பந்தம் வற்புறுத்துகிறது. இவ்விரு தேசங்களில் ஏதாவதொன்றின் மீது வெளிநாடு படை எடுத்தாலோ, படை எடுக்கக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்டாலோ, அப்போது இரு நாடுகளும் கவந்தாலோசித்து, அவற்றின் சமாதானத் தையும் பாதுகாப்பையும் கருதிச் சக்தி வாய்ந்த முறையில், தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்றும் உடன்படிக்கை உறுதிபடுகிறது.

இந்த உடன்படிக்கையைச் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று கூறுவது சரியே. யாழ்ப்பாண காய் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணராமலிருக்க முடியாது.

இரு நாடு தனது சொந்த மனப் போக்கை மட்டுமே சார்ந்து அந்நிலை

கொண்டுகளை வகுத்துக் கொள்ள முடியாது. மற்ற நாடுகளின் போக்கையும் கவனித்தே பெரும்பாலும் அந்நிலைக் கொள்கையை வகுக்க வேண்டியதாகும். பாகிஸ்தானில் தடைபெறும் உள்நாட்டுப் போரின் கிளைவுகளும், யாழ்ப்பாணப் பிழுவாதமாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் கொள்கையும் மோஸ்கோ ருஷியாவுடன் இந்தியா ஒரு பாதுகாப்பு உடன்படிக்கை செய்து கொள்வதை அந்நிலையாகிய மாக்கியுள்ளன. நிலையில் ஆகக் குறைந்த தேதியன்று முடிவு செய்யப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை கிரேக்க மாகாணத்திலும் ஊர்ஜிதமாகப்பட்டுள்ளது.

'உருசியும் சுட்டுச் சேரமாட்டோம்' என்ற அடிப்படையில் இந்தியா இதுவரையில் பின்பற்றி வந்த நடவடிக்கைகளை அறுபட்டுவிட்டது. அதற்குச் சமாதி கட்டியாகி விட்டது.

இந்தியாவுக்கும் ருஷியாவுக்கும் செய்து கொண்டுள்ள உடன்படிக்கையின் வழியே வேறு பிரிட்டனும் செல்லுமாகில் அது நிகழ்பதற்கும், மறித்திக்கும் உரிமதாரும். பிரிட்டன் இந்த நகவ திசையில் செலுத்துகிற சக்திகள் அந்நாட்டில் ஓரளவு வலுவடைந்து வருகின்றன.

நீர் விரும்பியது போலவும், எதிர் பார்த்தது போலவும் ருஷிய சர்க்கார் கிரேவுடன் நடவடிக்கை எடுத்து இந்திய - மோஸ்கோ உடன்படிக்கையைத் தொற்றுவித்து விட்டது. இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே போர் ஏற்பட்டால் இரு நாடுகளுக்கும் ஏற்படக்கூடிய கிரேதங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் யாழ்ப்பாண காய் வுத்தத்தைத் துண்டி கிடுவதற்கு வத்தனிப் படை இந்த நடவடிக்கை தடுத்திருக்கிறது.

இந்திய - மோஸ்கோ உடன்படிக்கை எல்லாப் பொதுவாக நம் நாடு முழுவதும் வரவேற்பதிலிருந்து, இன்றைய அமெரிக்க அரசாங்கத்திடம் இந்தியா எவ்வளவு தூரம் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டது என்று மதிப்பீட்டாகும். இப்போதும் உட

குடியியலைப் போலவே அமெரிக்காவும் இத்தியாவும் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டவதற்குத் தடை ஏதும் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் சீரடிவுடன் அமெரிக்கா புது தட்டி கொண்டவதற்குக் காரணம், அமெரிக்கப் பண்டங்களின் சீனத்தில் கிழப்பை செய்வதற்காகத்தான், அமெரிக்காவும் இத்தியாவும்

உடன்பாடு செய்து கொண்டவதற்கு இத்திய - ஸோவியத் உடன்படிக்கை எவ்விதத்திலும் தடையாகாது. ஆனால் அப்பித உடன்படிக்கை ஏற்பட்டால் இத்தியாவிற்கு விரோதமாகப் பாசுந்தானுக்கு ராஜ்யம் உதவி அளிப்பதை அமெரிக்கா நிவர்த்தி செய்பவதாகும். [ராஜாஜி 'கல்பாஜ்ய'யில் எழுதினது]

22-8-1971

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அவர்களுக்கே அனுமதி!

சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் ஆகஸ்ட் 18-ம் தேதி நடந்த அமெரிக்கிக்குத், இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் முடிக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிற மீண்டும் திறப்பது குறித்து விவாதம் நடந்தது. தி. மு. க. வெட்டிப்படுகிறது எனத் தெரிவிப்பது, மதுவிலக்கை ரத்தாக்குவது குறித்து அவமான உணர்ச்சி ஏற்பட்டது நல்ல அறிவு. சென்னை மாநகராட்சியில் தி. மு. க. முடிவாகியும் பெரும்பான்மை பணம் உள்ளது, எனவே மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதில் தீவிரம் வேண்டும் என்கிற எதிர்ப்பு கிட்டி மீளாதாவுக்குத் தி. மு. க. நோய்க்கி தரமுடியும். இவ்வாறிருந்தும், இவ்விஷயத்தில் தி. மு. க. மனம் கலக்கம் அடைந்து, எவ்விதத்திலேனும் விவாதம் நடப்பதைத் தவிர்த்துப் பார்த்திருக்கிறது. ஒழுங்கினைத்தையும் வன்முறையைப் மேற்கொண்டு விவாதத்தைத் தடுத்திருக்கிறார்கள்!

அவசரப் பிரகடனம் உடனடி

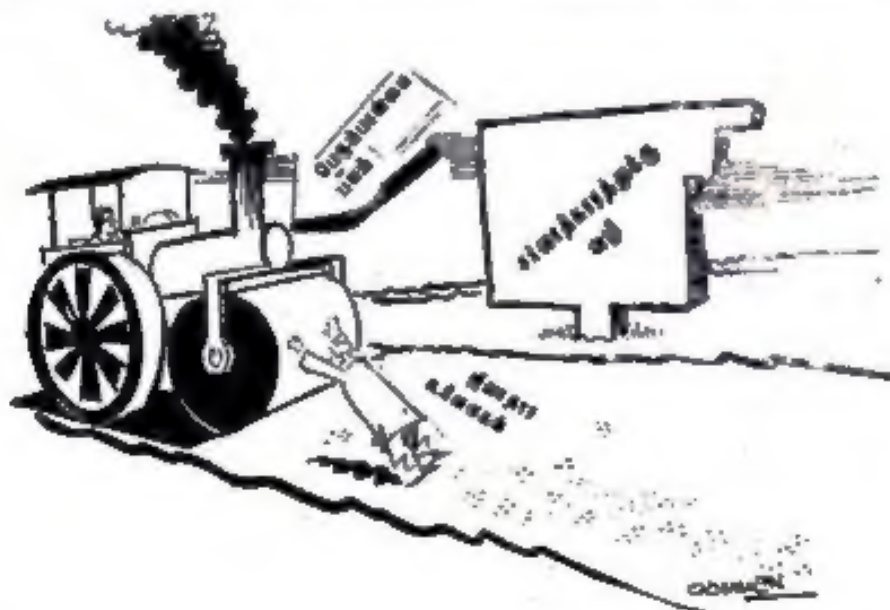
மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதில் சட்டப்படி இடைஞ்சல்கள் இருப்பதால், தமிழ் நாட்டு முதல் மத்திய நிகு கருவாஜி ஓர் அவசரப்

பிரகடனம் வெளியிடச் செய்து அதன் மூலம் தம் உத்தேசத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வார் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவசரப் பிரகடனம் என்பது பல்பக்கமான நெருக்கடியின் சமாளிப்பதற்கெனவே ஏற்பட்டது. இந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு, கத்திரிக் கொண்டாட்ட வாரத்திலே கங்குக் கடைமீதத் திறக்க முற்பட்டால் அது மகத்தான வெட்கப்போகும், நமது கத்திரிகத்தின் வெள்ளி விழாலைக் கொண்டாடுவதற்கு இதில் வறி.

உங்கும் காச நோயும்

மதுவிலக்கை காச நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கு உதவும் என்று தமிழக கலாதார மத்தியக் கத்திரிகப்பதை அடிப்போடு மறுத்து, மூலத்துப் புதுதில்லி காச வைத்தியசாலை, குப்பிரண்டென்ட் டாக்டர் ஆர். கிருஷ்ண "நிதி"ப் பத்திரிகையில் எழுதுவதாவது:

நான் ஒரு காச நோய் வைத்திய நிபுணன்; காச நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதிலேயே வாழ்நாளைச் செலவிட்டவன். தமிழக கலாதார மத்திரியின் கத்திரிக மிக

இருபதாண்டுகளுக்குப் பிறகு

வித்தையாகவும், அநாவசியமாகவும், மருத்துவ சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமாகவும் உள் எழு என்னக் கூற முற்படுகிறேன். காச நோய் சிகிச்சையில் பொதுவாகப் பயன்பாடாகக் கருதப்படும் இடமிகிலை என்று அறிவார 'பூரி வ மாகக்' கூறுகிறேன். மாறாக, காச நோயாளிகளில் பலர் மதுவுக் காகக் செலவிடுவதை மருந்துக்காகவும், நயவ உணவுக்காகவும் செலவிட்டால் வியாதி குணமாகுதல் பலன் என்னலாம்.

சத்திரிகைக் குறையாடுதல்

சத்திரனின் தூய்மையைக் குறித்துக் குறையாடுகிற காரியம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. செய்திப் பத்திரிகைகளில் சத்திரனோடுப் பயணம் பற்றிப் படிப்பவர்கள் பாவரும் இதைப் பாராட்டிப் புதைத்து வருகிறார்கள்!

'விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி' என்விற அளவில் மட்டும் பார்க்கதாய் இந்தப் பயணச்செய்திப் பெரிதுபடுத்திப் புழை இடமுண்டு. இதில் காட்டப்படும் சாகச உணர்ச்சியையும் கௌரவித்தல் தரும். இப்படிவிரும்புதல் கூட, குறிப்பாக எவ்வித நோக்கமும் இல்லாமல் அழகிய சத்திரிகை இவ்வாறு தாக்கி வருவதை என்னும் ரசிக்க முடியவில்லை. சத்திரனிலிருந்து டன் கணக்கில் எந்தெனக் கொண்டு வருவதாய் பெரிய எதிர் விளைவுகள் ஏற்படக் கூறும்.

பணத்துக்கு எத்தனையோ உபயோகம் உள் எது. மக்களுக்கு அவசியமானதும், உடனுக்குடன் நன்மை பயப்பதுமான பொதுநலத் திட்டம் எதுவுமே இவ்வாறு போல், ஏராளமான பணத்தைச் சத்திர யோக எஞ்சாரல் களில் செலவிடுகிறார்கள்.

பகிங்க விசாரணை வேண்டும் .

திமிற முதன் மத்திரி டாக்டர் பட்டம் பெற்றதை படுத்து அன்னாமலை சர்வகலா காலியில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் குறித்து ஸ்தலகோர்ட் நீதிபதி ஒருவரைக் கொண்டு விசாரணை நடத்த அரசாங்கம் முடிவு செய் திருக்கிறது; நல்ல முடிவு.

ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக, நீதிபதி நிய மனத்தில் தற்போதுள்ள நடைமுறை காரண மாக, முதன் மத்திரிகள் தொடர்பு கொண் டுள்ள வழக்குகளில் அதற்கு ராஜ்ய ஸ்தலகோர்ட்டுடன் மக்களின் நம்பிக்கையை இழந்துள்ளன. இதனால்தான் அன்னாமலை சர்வ கலாசாலை மாணவர்கள் வெளி ராஜ்ய ஸ்தலகோர்ட் நீதிபதியைக் கொண்டு விசா ரிக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றனர். அதேப்படியானாலும் விசாரணை பகிரங்கமாக நடக்க வேண்டும். இரகசியத்தில் நடத்தி முடித்து விடக் கூடாது. சாட்சிகள் யார், அவர்கள் பிரமாணத்தின் பேரில் உறுவது என்ன என்று பொதுமக்கள் அறிய வேண்டும்.

டாடாவின் எச்சரிக்கை!

உருக்குத் தொழிவிறப் ஸ்ரீ ஜே. ஆர். டி. டாடா பாரத சர்க்காரின் தொழிற் கொள் ளையை வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார். பொருளாதாரத் துறையில் பிழைச்சாதி காரத்தை நோக்கி நமது நாட்டை வேக மாகச் செலுத்திக் கொண்டே, அதற்கு மாறு பட்ட கருத்துக்களைப் பிரதமரும் மற்ற மத்திரி களும் கூறி வருகிறார்கள் என்பதை டாடா எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். பிரதமரின் கொள்கை பொருளாதார அபிவிருத்திக்குச் சிறிதும் உதவாது என்று உறுதியாகக் கூறு கிறார் ஸ்ரீ டாடா. "வரட்டுச் சித்தார்த்தத்தில்

பம்பாயில் திருப்பதி!

ராமன் இருக்குமிடம் அங்காத்தி எனில், வேங்கடேசப் பெருமான் இருக்குமிடங்கள் யாவும் திருப்பதிதானா? வேங்கடேசப் பெருமான் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள திருப்பதி யொன்று பம்பாய் மாதவரத்தில் உண்டது. கமார் கும்பதாண்டு சுற்று முன் பிரதிவாதி பங்கங்கரம் அந்ததாசாரிய ஸ்வாமிகள், பம்பாய் ஸ்பைக் வாகியில் இந்த வேங்கடேச தேவஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திய தானாக, பெருமான் பம்பாய்வாசிகளை ஆதரித்துத் தம் அருக வண்ணத்தால் பாவித்து வருகிறார்.

பம்பாய் பத்திரிகைகள் - குறிப்பாகத் தமிழர்களின் - உற்சாவிம உற்சாகம்! கிபணஸ்வாடி வேங்கடேசப் பெருமானுக்குத் தென்குட்டு மரபுப்படி ஓர் அற்புத மரத்தேர் திறவி, பம்பாய் வீதிவளில் ரதோத்சவம் நடத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். பெருமானுக்குப் பல திருவாபரணங்களைச் செய்து சமர்ப்பிக்கவும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். பிரதிவாதி பங்கங்கரம் ஸ்ரீ சாதி திருவணமாளாரிய ஸ்வாமியின் தலைமையில் பிரபல தொழிலதிபர் ஸ்ரீ ஜி. ஏ. சோமானி, மகாராஷ்டிர சபாநாயகர் ஸ்ரீ பார்பே ஆகியோரைக் கொண்ட "திருத்தேர் - திருவாபரணக் குழு"வும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருவிருத்த பம்பாயில் திருமகன் செவ்வனுடைய இத்திருப்பதிக்குத் திரவிய சகாயம் அனுப்ப வேண்டிய முயல்;

Shri Venkatesa Bhugvan Kaiba and Thiruvahkara Kaikarya Committee, Shri Venkatesa Devasthanam Trust, Pansavadi, Bombay.

பொருட்டு, உற்பத்தி உயர்வுக்கான தலைவாய்ப்புக்களை வேண்டுமென்றே கைவிடுவது தம் நாட்டில் தலைவாழ்வுக்காக ஏற்கும் கொடாது கொடி ஏற்று மக்களுக்கு இலாபம் கொடுமா என்பதிலே அந்நியரும். ஏற்கனவே தாம் பித்தலி விட்டோம். இன்னமும் விவரத்தமான விவாதங்களிலும், அவற்றின் விளைவாக ஏற்படும் கான தாமதத்திலும் தாம் ஈடுபடுவது ஏற்கும் உதவாது" என்கிறார் ஸ்ரீ டாக்டர்.

பி. வி. ஜி. படுதோக்லி

"இந்தியாவில் பி. வி. ஜி. - ஒரு படுதோக்லி" என்ற சிறு துணை எழுதியுள்ள

டாக்டர் பி. வி. சர்வாநிவாசி எனக்குப் பின்பு ஒருமாத எழுதியுள்ளார் :

ஒரு காலத்தில் இந்தியாவில் பெருவாரி மக்களுக்கு பி. வி. ஜி. ஹரி குத்துவதைப் பிடிவாதமாக ஆதரித்தவர் தான். இன்று அந்த அப்போது ஆட்சேபிக்கிறேன். பி.வி.ஜி. ஹரி குத்துவது இந்தியாவில் பரிதாபத் தோக்லி அடைத்ததைக் காசு நோய்க் கட்டுப்பாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கும் செரெனும் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆயினும், உடை கூதாபணங்களின் ஆதரவில் இந்த ஹரி குத்தும் திட்டம் தடைபடுவதற்குத் தோக்லியை வெளியிட ஒப்புக் கொள்ள இவர்கள் தயங்குகிறார்கள்.

மகாவித்வான் மறைவு

ஐயு தலைமுறைகளாகக் கவிச் செல்வத்தைக் குறைவறப் பெற்ற குடும்பத்தில் பிறந்தவர் காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமி. இவ் வயதிலேயே காரப்பங்காடு செல்வப்பெரு

மான்ஸ்வாமியிடம்ச் சீர்தாயவித்தையைப்பயிவித்த தொடங்கி, தமது மொதலானகத்தால் சிறப்புடன் தேர்ச்சிபெற்றார். தரிக்க சாஸ்திரத்தில் புலமை பெற்றார். விஷ்ணுபாதவைத சித்தாந்தத்தில் ஆழ்ந்த. அன்ற அறிவைப் பெற்றார். இந்நூல், புராணங்களையும் வேத முகலிய தத்துவ நூல்களையும் ஐயவாசிகைமாகவும், அபேப்பாதிசு கொளவமமாகவும் விசித்தவரைக்கும் திறமைப் பெற்றார். தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் புலமை பெற்ற இந்த "உயவ

வேதாத்தி", அன்னமயி சர்வ கலாசாஸி விலும், ஸ்ரீபெரும்புதூர் சங்குவிருத்த பாடசாஸிவிலும் ஆசிரியர் பதவிகைச் சிறப்புற ஆதரித்திருக்கிறார். கமார் இருபத்தாத்து

ஆண்டுகளாகச் செவ்வியை இருப்பிடமாகக் கொண்டு இந்நூல் புராணங்களையும் விஷ்ணுபாதவைதத்தையும் தம் உயிவாசைகளாக பிரசாரம் செய்துவந்தார். காலகேபத் துறையில் தகுந்த சீடர்களையும் பரிந்துவித்துச் சமய மறுமலர்ச்சிக்கு அரும்பணி ஆற்றிவிருக்கிறார்.

புலமைவிலும் பண்பிலும் பத்திவிலும் பெரிய வரான காரப்பங்காடு வேங்கடாசாரிய ஸ்வாமியின் மறைவில் சோதனை தரும் சிம்ம் மொன்றை இழந்து விட்டோம்.

அத்பரபம் 20
கல் விழுந்தது!

இத்தனை கால
மும் நமது சதா
நாவகிசெந்திருவை

அந்தரத்திலேயே நிறுத்திவைத்து
விட்டேன். அவனைப் பற்றி ஒன்
றும் சொல்லாததனால் வாச
கர்கள் பலர் பெரிதும் கவலை
யடைத்திருப்பார்கள். என்மேல்
கோபங்கூட அவர்களுக்கு வந்
திருக்கும். செந்திரு மகுடபதியில்
உள்ளதை மட்டுத்தானா கவர்ந்
தான்? ஆயிரக்கணக்கான நெயர்
களின் அன்பையும் அனாதரபத்
தையும் அல்லவா கவர்ந்திருக்
கிறான்?

ஆனாலும் இந்தக் கதைமீல் - தயவு
செய்து இது கதைதான் என்பதை
மறந்துவிட்டு வேண்டாம் - பாச சம்ப
வங்கள் ஏகாபுத்தில் வெவ்வேறு இ: க்
களில் நடப்பதால், ஒவ்வொன்றாகத்
தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.
அப்படிச் சொல்லும் போது, பாவம்.
அந்த அனாதரபப் பெண்ணின் துயரத்
தைக், கடைசியில் வைத்துக் கொள்ள
லாமே என்று தள்ளிப் போடத்
தோன்றுகிறது.

கவுண்டர்கள் இருவரும் செந்திரு
வைத் தேவகிர் எப்போட் பங்களாவில்
கொண்டு வந்து விட்டுப் போனதையும்,
செந்திரு தன்னை அடைந்திருந்த அமை
தியின் சதவைப் பார் பவர் என்று
அடித்ததையும் பதினேராம் அத்தி
யாயத்தில் பார்த்தோம். கதவை அடிப்
பதனால் கை நோவதைத் தவிர வேறு
பலவிதம் என்று அவள் கண்டபோது,
நிரும்பிச் சென்று அந்த அறையில்
கிடந்த கட்டிலில் சூப்பறப் படுத்துக்
கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதாள்.
கண்ணீர் ஆரம்பப் பெருக்கி வெகு
நேரம் அழுது கொண்டே யிருந்தாள்.
அழுகைகள் போது எப்படியோ வெறி
சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து கொண்டே
வந்தது. மனத்தில் ஒருவித அமைதி
உண்டாயிற்று. அப்படியே நீக்கிரை
யில் ஆழ்ந்தாள்.

"அம்மா! அம்மா!" என்று மிகுது
வாள் ஓரலைக் கேட்டுச் செந்திரு கண்
விழித்தபோது பத்து மணிக்கு மேல்
இருக்கும். அவளை எழுப்பியவள்
பங்களாவின் வேலைக்காரி பவளாயி.
அடிக் தெளிந்த போது, செந்திரு,
தான் ரோம்பவும் பலவிதமாயிருப்
பதை உணர்ந்தாள். முதல் நாள் இ:வு

முகடபதி

அமரர்
கல்கி

ஒன்றன்மீல் ஒன்றாகத்
தொடர்ந்து வந்த பயல்
கரக் சம்பவங்களினாலும்,
அவற்றினால் உள்ளத்தில்
ஏற்பட்ட பீதி, கோபம்,
துன்பம் முதலிய கிளர்ச்சி
களினாலும், மோதிய உண
வும் உறக்கமும் இல்லாத
படியாலும், அவன் தேகம்
மிகவும் சோர்வு அடைந்
திருந்தது. உள்ளமும்
களைப்படைந் திருந்தது.
அவனுடைய திக்கற்ற நிலை

மையை உள்ளபடி உணர்ந்து துக்கப்
படுவதற்கு வேண்டிய சக்திகூட அவ
னுக்கு அச்சமயம் இல்லாமல் இருந்தது.
அவனுடைய தேகமும் மனமும் அல்
வளவு பலவீனப்பட்டிருந்ததன் காரண
மாக, அச்சமயம் மார் என்ன சொல்
லுமே கேட்கக்கூடிய நிலைமையில் அவன்
இருந்தான். வேலைக்காரி கொன்னபடி
எழுந்திருந்து பல் துலக்கி ஓரகம் சுறா
னாள். அவன் கொண்டு வந்திருந்த ஆப்
பத்தைபும் காப்பியையும்காப்பிட்டான்.

பவளாயி பாத்திரங்களை எடுத்துப்
போன பிறகு அறையின் கதவு திறந்
திருப்பதைச் செந்திரு கவனித்தான்.
மெதுவாக எழுந்து வெளியே வந்
தான். ஒருவருர் அவனைத் தடை செய்ய
வில்லை. ஹாலிக் கட்டத்து பங்களாவின்
வாசற்புறம் வந்து பார்த்தான்; பார்த்
துக் கொண்டே நின்றான். சிறிது சிறி
தாக அவனுடைய உடம்பில் ஜீவ சக்தி
உண்டாகி வந்தது. உள்ளமும் வேலை
செய்ய ஆரம்பித்தது. ஒரு புறத்தில்
அவள் கண் முன் தோன்றிய அழகிய
அற்புதமான இயற்கைக் காட்சி அவளை
வசீகரித்தது. "ஆகா! என்ன அழகான

இடம்!" என்று மனம் விவர்த்தது. மற்
றொரு புறத்தில், அந்த அழகான இடத்
தில் தான் சிறைப்பட்டிருப்பதும், அங்
கிருந்து ஒரு வேலை காரீக்கோடக்
கவுண்டரின் மனைவியாகத்தான்
வெளியே போகக்கூடுமென்பதும் திரிவு
வந்தன; அப்போது அவளுடைய
நெஞ்சை வாரோ முறித்துப் பிழிவது
போல் இருந்தது.

பங்களாவின் முன் வாகசு தோட்டத்
தில் அங்குமியரும் உலாவினான். அங்
கிடத்திலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு
எதேனும் ஒரு வழி உண்டா என்றும்
எண்ணம் அவன் மனத்தில் அடிக்கடி
உதயமாயிற்று. சுற்றுமுற்றும் பாரீக்
கப் பாரீக்க, அது எவ்வளவு அசாதாரண
மான காரியம் என்பதுதான் நிச்சய
மாயித் தெரிந்தது.

துக்கப்பால் தெரிந்த பெரிய மலைச்
சாணையை அடைந்தது.

பங்களாவுக்கு எதிரே பன்மான்
இரும்புக் கோட்டிருந்தது. அதன்
வழியாகத்தான் அந்தப் பங்களாவிலி
லிருந்து வெளியே போவோம். அப்
படிப் போகும் பாதைதான் சிறிது
தூரத்தில் மடங்கி, பங்களாவின்
வயது புறமாகக் கீழே இறங்கிப்
போயிற்று.

செத்திருவுக்கு நிலமிட புதியதல்ல.
ஏற்கனவே அவளுடைய தலைப்போர்
இருந்த காலத்தில் கூடாரில் அவள்
கொண்ட வாகசு செவ்வதும், ஆகவே,
சுற்றுமுற்றும் பாரீத்த பின்னர்,
இந்தப் பங்களாச் சிறையிலிருந்து
பிறகுடைய ஒத்தாசையில்லாமல் தப்
பிச் செல்வது இயலாத காரியம் என்

பதைத் தெரிந்து கொண்டாள்.
ஆனால் அத்தகைய ஒத்தாசைதனக்கு
எப்படிக் கிடைக்கும்? இந்தத் தனி
மைவான மலை உச்சிக்குத் தங்கித்

பங்களாவுக்கும் தோட்
டத்துக்கும் இடது புறத்
தில் சரிவான மலையொன்று
திருந்தது. அந்தச் சரி
வில் எண்ணுக்கெட்டிய
தூரத்துக்கு வுகலிட்டல்
மரங்கள் வானவானி
உயர்ந்திருந்தன. பங்
ளாவுக்குப் பின் பக்கத்
தில் மலை வலையர்ப்போல் உயர்ந்
திருந்தது. வயதுபுறத்தில் நிமி
சென்று செங்குத்தான பள்ளமா
லிருந்தது. அதன் ஓரத்தில்
இரும்பு வேலி எழுந்திருந்தது.
வேலி வழியாக எட்டிப் பாரீத்
தால், சுமார் நானூ ஆன் உயரத்
துக்குக் கீழே ஒரு பாதை போவது
தெரிந்தது. அப்பாதை வளைந்து
வளைந்து குறுக்கும் நெடுக்கு
மாயிச் சென்று, வெகுதூரத்

தேடிக்கொண்டு யார் வரப் போகிறார்கள்? தன்பேரில் உண்மையாகப் பிரியம் கொண்டிருந்த இருவரில் ஒருவர் கார்ட் கோடக் கவுண்டரின் கத்திக்கு இரை யானார். இன்னொருவர் மேல் பாணிகள் கொலைக் குற்றம் சுமத்தப் போகிறார்கள்! ஆகவே தான் விடுதலையாகிச் சென்று அவரைக் காப்பாற்றினால்தான் உண்டு. அவர் வந்து தன்னைக் காப்பாற்றப் போகிறதில்லை. பின் யார் தன்னைக் குத்தாடை செய்வப் போகிறார்கள்? — ஐயோ! மூன்று வருஷங்கள் கித்தப்பாவின் விட்டில் சிறை இருந்த பிறகு, தப்பித்துச் செல்வ முயன்றதன் பலன் இதுதானா? அதைவிடக் கடுமை யான மனித சிறைக்கு அல்லவா வந்து

சேர்ந்து விட்டோம்? — என்று என் னிச் சென்றிடு கிம்மினாள். இதிலிருந்து தப்புவதற்கு வழி கிடையாதா? — தன்னிடம் அன்புடன் பேசிய வேலைக் காரி பவளாபிவின் ரூபகம் வந்ததும், கொஞ்சம் நம்பிக்கை பிறந்தது. 'பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்' என்று பழமொழி ஆவீற்றே? ஒரு பெண்ணுக்கு இன்னொரு பெண் இரங்க மாட்டாளா?

இந்த எண்ணத்துடன் சென்றிடு வேலைக்காரியுடன் சிறைகம் செய்து கொள்ளத் தொடங்கினாள். பவளாபி யும் சென்றிருக்கிற அன்பும், அனு தாபமாய்ப் பேசினாள். சென்றிரு, தன்னுடைய மனத்தைத் திறந்த

போது, பவளாயி அவளுக்குக்கக் கிடுத்துருவதாகக் காட்டிக் கொண்டாள். "ஆனால், நான் என்ன செய்வேன், தாயே! இந்தப் பங்களாவை விட்டு அத்தண்டை இத்தண்டை நான் போகக் கூடாது. உனக்கு மட்டும்தான், எனக்குங்கூட இது தெலிவித்தான். என் புகுஷிள ரொம்ப முரட்டு. ஏதாவது சந்தேகம் தட்டினால் என்னைக் கத்தியால் குத்திவிடுவான்!" என்றான்.

பவளாயி தன் புகுஷிளப் பந்திச் சொன்னது என்னமோ ரொம்ப சரிதான். அவனுடைய முகத்தைப் பார்க்கவே பயங்கரமா யிருந்தது. செத்திருவிடம் அவன் ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை; செத்திரு பேசினால் அவன் கூறு கொடுத்துக் கேட்பானென்றும் தோன்றவில்லை. அவன்பாட்டுக்கு அவன் காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தான். பங்களாவுக்கு உன்னை இருக்கும் போது அவன் தோட்டத்தின் இரும்புக் கேட்டைப் பூட்டிச் சாலையைப் பத்திரமாக மடியில் வைத்திருந்தான். வெளியே போகும்போதும் கேட்டைப் பூட்டிச் சாலையை எடுத்துக் கொண்டு போனான்.

ஒன்று தினங்கள் கழித்து, ஒரு நாள் இரண்டு கவுண்டர்களும் வந்தார்கள். செத்திரு அவர்களுடைய களையில் விழுந்து தன்னுடைய சொத்தை யெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, தன்னை விட்டு விரும்படி கேட்டுக் கொண்டான். இதனால் அவர்களுடைய கோபத்தான் அதிகமாயிற்று. கவ்யாணம் நடுத்தப் பிட்டாயி விட்டதென்றும், அவன் தன் படியாய்ச் சம்மதிக்கா விட்டான் பவளத்தமாகக் கவ்யாணம் நடத்தப் படுமென்றும் தெரிப்படுத்தினார்கள். அதோடு, அடுத்த தடவை தங்கள் வரும் போது அவளை இஷ்டப்பட்டுக் கார்க்கோடக் கவுண்டரைக் கவ்யாணம் செய்து கொள்வதாக ஒரு காகிதத்தில் எழுதிச் சையெழுத்துப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்றும் கூறி விட்டுப் போனார்கள்.

செத்திருவுக்குப் பிராணனை விட்டு விடவா என்று எண்ணம் அடிக்கடி உதித்தது. ஆனால் மருடபதியின் மீது கொலைக் குற்றம் சாத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது நினைவு வந்த போது, அவன் சாவு விரும்பவில்லை. தனக்காக இந்தப் பெரிய கஷ்டத்துக்குள்ளாவனவரை, எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டும் : அதற்காகத் தான் உயிரோடிருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆனால், கார்க்கோடக் கவுண்டரைக் கவ்யாணம் செய்து கொள்வது கனவிலும் நினைக்க முடி

வாத காரியம். கவ்யாணத்தை எப்படித் தடை செய்வது? இம்மாதிரி யோசித்து யோசித்துக் கடைசியில் பங்களும் விடுதலவண்ணமே தனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதாக நடிப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்தான். வேலைக் காரப் பவளாயிவிடம் இதைச் சொல்லி, தனக்கு உண்ணமையில் பைத்தியந்தான் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கும்படி செய்வதற்கு உதவி புரிய வேண்டும் என்றும், அவருடைய புகுஷிள குப்பண்ணைக் கவுண்ட்விடம்கூட இரகசியத்தைச் சொல்லக் கூடாதென்றும் கேட்டுக் கொண்டான். பவளாயியும் அதற்குச் சம்மதித்தான். ஆனால், இவர்களுடைய பேச்சைக் குப்பண்ணைக் கவுண்டன் ஓட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த விவரம் செத்திருக்காவது பவளாயிக்காவது தெரியாது.

கார்க்கோடக் கவுண்டரிடம் மேற்படி குழ்ச்சியைக் குப்பண்ணைக் கவுண்டன் தெரியப்படுத்திய போது, அவருடைய முகத்தில் புன்னைக் தாண்டலமாயிது.

மாதிரி - ஜுட்டி அய்யாசாமி முதலியாரும், டிபுடி கமிஷனரிடெண்ட் சங்கதாதம் பிள்ளையும் செத்திரு விஷயமாகப் புறம் விசாரிக்கிறார்களென்று கார்க்கோடக் கவுண்டருக்குத் தெரிந்திருந்தது. அவர்களைச் சரிப்படுத்தித் தற்குச் செத்திருவின் நடிப்புப் பைத்தியம் உபயோகமாயிருக்குமென்று அவர்களுடைய அறிவு. அவ்விதமே அவர் உபயோகித்து வெற்றியடைந்தார் என்பதை முன்னொரு அத்தியாயத்தில் பார்த்தோம்.

மேற்படி பிரமுகர்கள் தேவலிக்கு வந்த அன்று காலைப் வேலைக்காரி பவளாயி செத்திருவிடம் வந்து, "அம்மா! என்னத்தைச் சொல்ல? இன்றைக்குக் கவ்யாணம் நிச்சயம் செய்வதற்காக யாரோ வரப் போகிறார்கள்!" என்று தெரிவித்தான். செத்திருவுக்குப் பரிசு என்று. வழக்கத்தைவிட அதிகமாகப் பைத்திய நடிப்பு நடிப்பதென்று அவன் தீர்மானித்தான். மத்தியானம் அவன் அறைக்குள் போன சமயம் பார்த்துக் குப்பண்ணைக் கவுண்டன் அறைக்கு வர சாத்தி வெளிப்புறம் தாவிட்டதுடன், பவளாயிக்கு, "கதவைத் திறக்காதே!" என்றும் உத்தரவு போட்டுவிட்டான்.

அந்தச் சமயத்திலேதான் அய்யாசாமி முதலியாரும் சங்கதாதம்பிள்ளையும் கவுண்டர்களுடன் வந்தார்கள். வந்து பார்த்து - இவ்வீடு, பாரிக்காமனே பரிதாபப்பட்டு விட்டுப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பிப் போக,

"கனிகை வாயில் குடம் நிறைந்த
மீது குடம் வந்து குளையுமின்
மெய்க்கனிகை! நீதான் குடம் வி
கை இருக்க, மருகுகள்."

மோட்டார் ஏதும் சமயத்
தில் பேசிக் கொண்டிருந்த
கதைப் பவனாயி வந்து
தெரிவித்தபோது, செத்
திர, "ஓவையோ! இது
என்ன விபரம்?" என்று
அரண்டு போனார். வத்
திரத்தவர்களில் ஒருவர்,
"இந்தப் பெண்ணைக் குத்
ருவத்துக்கு அழைத்துப்
போங்கள்" என்றாராம்.
இன்னொருவர், "செத்
திரப் பெத்தியைக்கார ஆள்
பத்திரியேயே கொண்டு
வீட்டு விடுவதுதான் நம்
வது" என்றாராம். "ஆமாம், செத்
திரப் பட்டணத்துக்கு அனுப்பலாம்
என்றுதான் உத்தேசம்" என்று வர்க்
கோடக் கவுண்டர் பதில் சொன்னாராம்.
"கடவுளை! பீக்கியார் பிடிக்கக்
குரங்காக முடிந்ததே!" என்று செத்திர
கதி கலங்கினான். பெத்தியைக்கார ஆள்
பத்திரிக்குப் போனது நிறுமாகவே வபத்
தியம் பிடித்துவிடும் என்பார்களே!
தனக்கு அந்தக் கதிரான் தேருமோ?
வத்திருந்த பெரிய மனுஷர்கள் யார்
என்று ஏதாவது தெரியுமா எனச்
செத்திர பவனாயியைக் கேட்டான்.
"எனக்குத் தெரியாதம்மா! ஒருத்தர்
முதலியார் போலிருக்கு. 'முதலியார்'
'முதலியார்' என்று கூப்பிட்டுக் கொண்
டார்கள்" என்று பவனாயி சொன்னதும்,
செத்திரவுக்கு மறுபடியும் கனிகைத்
தாக்கித் தனியில் போட்டது போலிருத்
து. ஏனென்றால், வத்திருத்தவர்கள்
போதும் போது பேசிய இரண்டொரு
வார்த்தையை அவன் காதில் விழுந்த
போது, "ஏதோ தெரிந்த குரக்
போலிருக்கிறதே!" என்ற உத்தேசம்
ஒரு விருப்பு அவளுக்கு உண்டாயிற்று.
எனவே, இப்போது, "ஓயோ! ஒரு
வேளை அவர் பங்கஜத்தின் தந்தை
அய்யாசாயி முதலியார்தானோ! அப்
படியிருந்தால், என்னுடைய வபத்திய
தடிப்பு உண்மையேயே வபத்தியக்
காரத்தனமாக அல்லவா ஏற்பட்டு
விட்டது! வாயி! பழனி ஆண்டவனே!
இப்படியா என்னைச் சொதிகக் வேண்
டும?" என்று செத்திர கதறினான்.

இப்படி நேரம் நேரம் கவலைப்பட்ட
பீதிர, பழனியாண்டவனே வழி காட்டி
னார் என்று சொல்லும்படியாக, ஒரு
வழி தென்பட்டது. செத்திர அங்கே
வந்தது முதல் தினம் சாயங்காலத்தில்
ஒரு காட்சியைக் கண்டு வந்தான்.
அந்தப் பங்கனாவுக்கு எதிரே கொஞ்ச
தூரத்தில் தோன்றிய ஒரு மண்
மேலிருந்து ஒரு வாயியாகும் அயுடன்

ஒரு வயலும் இறங்கி
வருவார்கள். வாயியார்
காதி உடை தரித்தவர்;
இளம் வயதினர்; கையில்
ஒரு தடி வைத்திருந்தார்.
பின்னேடு வந்த வயலு
கடைய வயில் பெட்டிரோ
மாகல் விளக்கும், சில
புத்தகங்களும் இருந்தன.
இரண்டுபேரும் மண் உச்சி
லிலிருந்து இறங்கி, அந்தப்
பங்கனா வாசலில் இரும்
புக் கேட்டுக்கு அப்பால்
கொஞ்ச தூரம் வரவரிக்
வந்து, அங்கிருந்து கீழே
இறங்கிச் சென்ற பாதை வழியாகப்
போனார்கள். தினம் மாலை ஐந்து மணிக்கு
இது நடத்தது. "அவர்கள் யார்?"
என்று செத்திர கேட்டதற்கு, உஜாரி
விலுக்கும் சந்திதானத்த மடத்துக் வாயி
யார் என்றும், ரோம்பப் படித்தவர்
என்றும், அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரத்தி
லுள்ள மணிக் கிராமத்தில் இராப் பள்ளிக்
கடம் நடத்துவார் என்றும், அதற்காக
இப்படித் குறக்கு வழியாகத் தினம்
போகிறார் என்றும் பவனாயி தெரிவித்
தான். தன்னுடைய கிடுகிடுக்கு அந்தச்
வாயியாகுடைய ஒத்தகையைக்
கொருவதென்று செத்திர இப்போது
நிர்மாணித்தான்.
பவனாயியின் உதவியைக் கொண்டு
ஒரு துண்டுக் காகிதமும் பெங்கிலும்
சம்பாதித்தான். தன்னுடைய நினைப
ையைக் குக்கமாக எழுதி, எப்படியாவது
தன்னை கிடுகிடு செய்து காப்பாற்ற
வேண்டுமென்று வேண்டினான். அந்தக்
காகிதத்தை ஒரு கையில் தாமிரமும்
சேர்த்துக் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு
அன்று எயல்களையே இரும்பு வேலி
குரமாகப் போய் தின்று கொண்டிருத்
தான். வழக்கம் போல் வாயியாகும்
வயலும் எதிர்ப்புறத்து மணலி
லிருந்து இறங்கி வந்து பங்கனாய்
பாதையை அடைந்து அதன் வழியே
கீழே சென்றார்கள். செத்திர பங்கனா
வாசல் தோட்டத்தில் நுழை ஒர்பாக
தின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
தான் தின்று இடத்துக்கு விட்டத்
தட்ட தேர் கீழே அவர்கள் வந்ததும்,
காகிதம் கட்டிய சக்கைக் கீழே போட்
டான். என்ன துரதிரஷ்டம்! காகிதம்
கட்டியிருந்த தழுவி எங்கேயோ பறந்து
சென்றது. கக் மட்டும் தேரே கீழ்
தோக்கிப் போயிற்று. கூவரம் செய்வப்
பட்டுப் பவன வென்று வந்துவது
போல் விளங்கிய வாயியாரின் மொட்
கடைத் தனியில் குறி பார்த்து கிழுந்தது!
(தொடரும்)

நல்ல தேநீர் ரசிக்கப்படும் எல்லா இடங்களிலும் - குடும்பங்கள் விரும்பி வாங்குவது லிப்டன் ஹிமாலயன் கோஸ்டன் டஸ்ட்

குடும்பத்திலுள்ள
ஒவ்வொருவரும்
விரும்பி அருந்தும் -
திருவே.
விருந்தினர்களுக்கும்
அவ்வளவே.
லிப்டன் ஹிமாலயன்
கோஸ்டன் டஸ்ட்
திரும்பியபின்னும்
மனமும் உதனும்
விவரத்த, ருசியிக்க
கொடுப்பான் மனம்.
ஒவ்வொரு பாக்
கொட்டிலும் அதிக
அளவு கொப்பவைகள்
திரும்புகின்றன.
லிப்டன் ஹிமாலயன்
கோஸ்டன் டஸ்ட்
உங்கள் குடும்பத்தார்
அருந்தி மகிழ்வது.
விருந்தினர்களை
விருந்தி அருந்தவது.

பாக்லிங் செய்த தேநீரை
கட்டுமே புதிதானவும்,
மனத்திலும்
திருந்திறது.
லிப்டன் ஹிமாலயன்
கோஸ்டன் டஸ்ட்

அகம்பாவம் வேண்டாம்

ஐகத்தூத ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்

நீர் எத்தனையோ காரியங்கள் செய்து வருகிறீர்கள். நாம் செய்கிறோம் என்ற அகம்பாவம் நமக்குக் கொஞ்சம்கூட வருவதற்கு இடம் இல்லை; வரவும் கூடாது. சேவியர் அகம்பாவம் இல்லாத உயர்த்த குணம் உடையவர்களாக இருக்கலாம். 'தமக்கு அகம்பாவம் இல்லை' என்று அவர்கள் அடிக்கடி நினைத்தால் அந்த எண்ணத்திலிருந்து அவர்களுக்கு அகம்பாவம் வந்துவிடும். ஆகையால் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

தமக்கு அகம்பாவப்படுவதற்கு இடமே இல்லை என்பது உண்மை. எதைச் செய்வென்றுமானாலும் 'சத்தி வேண்டும். சத்தி தான் அம்பான். அம்பான் என்பது பெரிய சமுத்திரம். அந்தச் சமுத்திரத்தில் ஒரு நிலை தான் நம்முடைய சத்தி பெய்லாம். வாக் குக்கு எல்லாம் அதிதேவதையாக இருக்கிற அவனுடைய ஒரு சிறு துளி அநுக் கிரக விசேஷத்தால்தான் இந்தநிலை பேசுகிறோம்; சகல காரியங்களுக்கும் ஆதாரமான அவனுடைய சத்தியின் சிறு துளியாக இந்தநிலை காரியங்கள் செய்கிறோம். இந்த உண்மை தெரிந்தால் அகம்பாவத்துக்குக் கொஞ்சம்கூட இடமே இல்லை என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எல்லாருடைய சிரகம் தம்முடைய சரண கமலத்திலே சதா தாழ்த்தி விடக்கும்படியான மதினையை உடைய ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதான் வெள்ளத்தால் ஹாரிணியப் பாடிவிட்டுக் கடைசிக் கணொகத்தில், 'நான் என்ன அம்பா உண்டாகத் தோத்திரம் பண்ணி விட்டேன்? உன் அனுகிரகத்தில் இது ஒரு திவ்யம். நான் உன்சேவ பற்றிப் பாடுவது என்பது பிரகாசம் செய்வதுபோல் அவ்வளவு தோன்றுகிறதா? சூரியனுக்கு முன்னால் சந்திரன்தான் ஏற்றிக் காட்டினால், சந்திரனுக்குச் சந்திரனாத்தக் கம் தீராய் அக்கிலம் விட்டாய்' இது பார்க்கிறவர்களுக்குப் பரிசுமாதத் தோன்றுதா? சூரியன் கொடுத்த தேஜஸினாலே கற்பூரம் பிரகாசிக்கிறது. சந்திரனுடைய பிரகாசத்தினாலே சந்திரனாத்தக் கம் குவீரக்கிபாட. ஜலத்தை வடிக்கிறது. சந்திரன் இவ்வாறு வெள்ளம், சந்திரனாத்தக் கம் ஜலம் வடிக்குமா? அதுபோலவே உன் அருள் இவ்விடமென்றால் எனக்கு வாக் கு ஏது? எல்லாம் உன்னுடையது. நீ கொடுத்த

வாக் குைக் கொண்டு உனக்கு அர்ப்பணம் பண்ணிவிடுகிற ஒதுது இது' - என்கிறார். இவ்வாறு ஆசாரியான சொல்லி யிருக்கிறார் என்றால் தம்மைப் போல் உள்ள அப்ப மக்கள் தமக்கு ஒரு சத்தி இருக்கிறதென்று அகம்பாவப்படுவாமா?

நாம் தன்னுட்பு பேசுகிறோம்; எழுதுகிறோம்; பாடுகிறோம்; உலகம் புகழ் மாலை போடுகிறது. இந்த மாதிரி சமயங்களில் தமக்கு அகம்பாவம் உடையவர்க் வந்து விடும். அப்போது போசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தப் புகழ்ச்சிக்கெல்லாம் உண்மையான தகுதி தமக்கு உண்டா? எவ்வளவு அம்பானுடைய அனுகிரகம் அவ்வளவு! எந்த இடத்திலிருந்து தமக்கு அந்தச் சத்தி எம்மாம் வந்ததோ அந்த இடத்துக்கே தம் புகழ், தமது பாராட்டு எல்லாவற்றையும் அர்ப்பணம்

செய்ய வேண்டும். அந்த மாதிரி அர்ப்பணம் பண்ணிவிட்டால் தமக்கு ஒரு குறையும் இல்லாமல் மேலும் மேலும் அம்பானுடைய அனுகிரகம் விடைக்கும். அகம்பாவமே உண்டாகாது. தம்மதோ கெட்டதோ எவ்வாறுமறவும் அம்பானுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு அவனுடைய சரண கமலத்தைக் கொஞ்சம்கூட அகம்பாவம் இல்லாமல் தியானம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் மேலும் அடைவோம். மேலும் முழுமையும் மேலுத்த அடையும்.

**ஆனா!
க்...ரீ...ம்!**

ஆஹா!
ம.பு.ச.க.வை!

ஹாலிமார்

ஃப்ரூட் கீம் மற்றும் ஆரஞ்சு கீம் பிஸ்கட்டுகள்

[illegible]

சென்ட்ரல் பி.வி.ஆர்

“தீவிர எண்ணங்கள் கொண்டவர்கள், நான் எத்தனைவே சி.பி.சி. லும்கள் பார்த்துள்ளேன். திருவி. சி.பி.சி. லும்கள் மாதிரி வராது. சென்ட்ரலிலே நொய்ஸ் இரக்கல் என்!” - ஒரு பிரபலி இங்கிலேந்து, பிரபலவியிடம்.

அத்தியாயம் 3

மூன்று மூன்று இறங்கி நடந்த மங்களாயின் உருவம் தெரிவித்தது என்று தான் தெரிவித்தேயே கண்டித்தது. மூன்று துழாவித் துழாவிப் பார்த்துக் கொண்டே நடந்த கேதாரம் இரண்டு இரவு பிரயாணத்தின் அசுதியையும் மறந்தான். சாமான்னைத் தூக்கிய போர்ட்டர் சேனையும் மறந்தான். மூன்றுவது பிளாப்பாரம் நொடியில் மறைந்து அவனுடைய மனத்திலேயே ஒரு ரயில் லிளம்பியது. முதல் வருப்புப் பெட்டியில் நான்கு பார்த்துக் கொண்டு காலை. ஒன்றில் அவன். இரண்டு ஒன்றில் ரேணுகாவின் சிந்தை மங்களா. ரயில் புறப்பட்டு எல்லவையோ நேரமாயியும், அவன் அவருடன் பேசிக் கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய அழகையே ரசித்துக் கொண்டு வந்தான். அவனுடைய முகத்தின் பொலியிலும், பிரகாசத்திலும் அவனுடைய கண்கள் கூசின. ஒரு கணம் கண் இதழ்கள் மூடிக் கொண்டன.

திடீரென்று கேதாரம் மூக்க வலிக்க தின்னான்.

“யோவ், எங்கியா பார்த்துனு வந்தே.... வளியைப் பார்த்துப் போயா....”

எதிரே வந்த போர்ட்டர் கத்தினான்.

கேதாரத்துக்கு வெட்டமும் பிறகு அதை மீறிய ஆத்திரமும் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தன. ஆனால் என்ன செய்வது? தப்பு அவனுடையதுதான். மூன்று நிமிடங்களுக்கு முன் பார்த்த மங்களாவைப் பற்றி அவன் அதற்குள் கணவு காண ஆரம்பித்தால்? தெய்வத்துக்கே பொறுக்காது. சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் போர்ட்டருக்கு, அதுவும் கணமயுடன் வருகிறவனுக்கு எப்படிப் பொறுக்கும்?

கேதாரம் ரிஸ்டயரிங் ரூம நோக்கி நடந்தான். அங்கே அவனைச் சந்திக்க இருக்கும். மங்களாவைப் பற்றித் தற்போதைக்குக் கணவு காணக் கூடாது என்ற சங்கற்பத்தோடு நடந்தான்.

அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னால் பங்குனி உத்தரத்தன்று சிதம்பரத்தில் பிறந்த சேனாக்கு இந்த வருடம் சஷ்டி. அந்த பூர்த்தி விழா நடக்க வேண்டும். நல்ல வேளையாக அவன் ஒரு கூட்டித் தலைவராகலோ, மந்திரிவாகலோ வாய்க்க வில்லை. இல்லா விட்டால் அறுபது கால்கள் பூட்டிய வண்டியில், அறுபது சவரங்கள் பரிசளித்து, அறு

பது மாவைகளை அணிவித்தது. அவளை அவளுக்கொலப்படுத்தியிருப்பார்கள்.

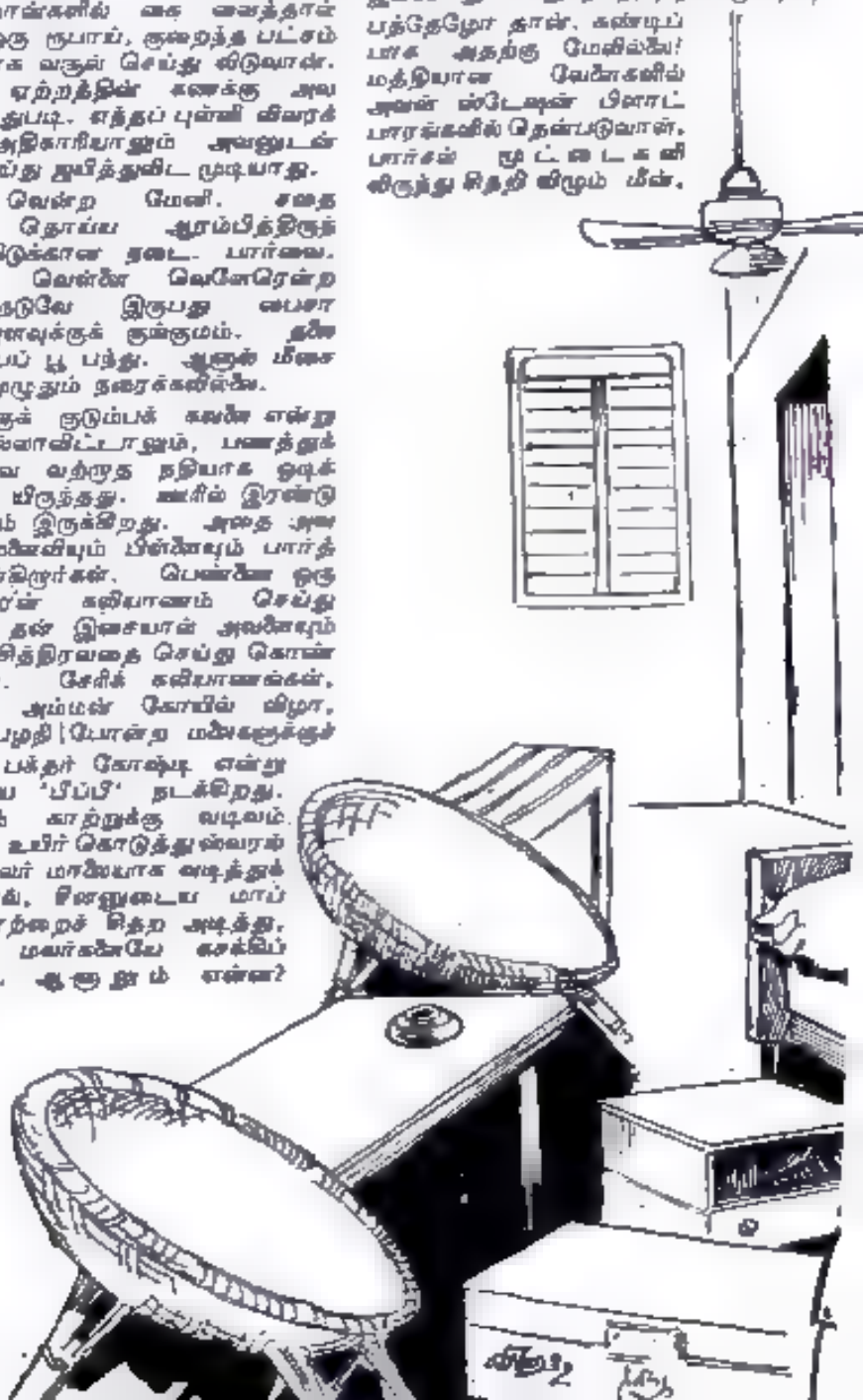
பதினாறாம் வயதில் சென்னைக்கு ஒடி வந்த அவன் வெகு சீக்கிரத்திலேயே போர்ட்டர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டான். அன்றையது, ஓர் அனாதைகூடப் பெட்டி படுக்கை, கூடை எல்லாம் தூக்கிய அவன் இப்போது ஒரு பிரயாணியின் சாமான்களில் வை வைத்தான் போதும்; ஒரு ரூபாய், குறைந்த பட்சம் கட்டணமாக வசூல் செய்து கிறுவான். விசுவாசி ஏற்றத்தின் கணக்கு அவனுக்கு அத்துபடி. எத்தப் புன்னி விவரக் கணக்கு அதிகாரியானும் அவனுடன் வாதம் செய்து துவித்துவிட முடியாது.

சுருக்கு வெள்ளை மேனி, சதை சுருங்கித் தொய்ய ஆரம்பித்திருந்தாலும் மிடுக்கான தடை பார்வை. நெற்றியில் வெள்ளை வெளேரென்ற விழுநி. நடுவே இருபது பைசா நாணய அளவுக்குக் குங்குமம். தலி ஒரு தும்பைப் பூ பத்து. ஆனால் மனை இன்னும் முழுதும் நகரக்களில்லை.

சென்னுக்குக் குடும்பக் கலகம் என்று எதுவும் இல்லாவிட்டாலும், பணத்துக்குத் தேவை வதிறுத நதியாக ஒடிக்கொண்டே யிருந்தது. ஊரில் இரண்டு காணி நிலம் இருக்கிறது. அதை அவனுடைய மனைவியும் பிள்ளையும் பார்த்துக் கொண்டுள்ளார்கள். பெண்ணை ஒரு நாவனக்காரன் கலியாணம் செய்து கொண்டு, தன் இசையான் அவளையும் ஊரையும் சித்திரவதை செய்து கொண்டு இருக்கிறான். சேரிக் கலியாணங்கள், நிரௌபதி அம்மன் கோயில் விழா, நிகுப்பதிப் பழநி போன்ற மனைகளுக்குச் செல்லும் பக்தர் கோஷ்டி என்று அவனுடைய 'பீப்பி' நடக்கிறது. ராஜரதினம் காற்றுக்கு வடிவம் கொடுத்து, உயிர் கொடுத்து அவரம் களை ஒரு மவர் மாவையாக வடித்துக் கொடுத்தாய், சென்னுடைய மாப் பிள்ளை சுரந்தைச் சித்திர அடித்து, மாவையின் மலர்களைவே கைக்கிப் பிழிந்தான். ஆனால் என்ன?

அவனுடைய தழாயும் சோறு போடத் தான் செய்தது.

மனைவி ஊரில் இருந்ததால் சென்னுக்கு இவ்வறம் என்று இல்லாமல் போய் விடவில்லை. கடத்த இருபது வருடங்க ளாக வாஸ்டாக்ஸ் ரோடு மரகதம் அவ னுடைய இவ்வத்தரசி. மரகதத்துக்கு இப்போது வயது நாற்பத்தானே, நாற் பத்தேழோ தான். கண்மூப் பாக அதற்கு மேலில்லை! மத்தியான வேளையில் அவன் ஸ்டேஷன் பிராட் பாரங்கலில் தென்படுவான். பார்சல் மூட்டைகளை கிரித்து சித்திர கிரிமும் மீன்.

உருவாக்விழங்கு, தக்காளிபோன்ற காய்
கறி வகைகளிலிருந்து, மூட்டைகளைக்
குத்தி எடுத்துக் கிடைக்கும் அரிசி,
பருப்பு, கோதுமை வரை எவ்வளவு அவ
ஸூக்குச் சொந்தம். அவனை யாகும் ஏதும்
சொல்ல மாட்டார்கள். ஒரு தடவை
அவரை ஒரு கோழியும் கையுமாக ஒரு
வன் - பாவம், அவன் சட்டத்தை நினை
நாட்ட வேண்டும் என்று நினைத்த பைத்
தியக்காரன் - பிடிக்க, அவன் கட்டத்
தைச் சேர்க்க, அவனும் அவனுடைய
கற்புக்கே பங்கம் வர இருந்ததாகக்
கூட்டம் நினைக்க, ஒன்றும் என்
பினாப்பாரமே அல்லோலகல்வோலப்
பட்டது. மரகதம் அன்றுவிட்ட கண்ணீர்
ஆறுகப் பெருக்கெடுத்தது!

இப்போத்ப்பட்ட இல்லத்தரத்தினர்
வேலுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்

தான். முப்பத்தொன்பதில் புத்தத்தில்
சேர்ந்த அவனுடைய கணவன் கண்ணு
யிரம் ஹிட்லரும் டொலோவும் சேத்த
பிறகும் திரும்பி வரவில்லை. அவன்
சிப்பாயாக புத்த களத்தில் இறந்தான்
என்ற செய்தியும் கிடைக்கவில்லை. அப்
படிப்பட்ட ஒரு தகவல் வரும் வரைக்
கும், தன் மனசுக்குக் குங்குமத்துக்
கும் அழிவில்லை என்று கருதிய மரகதம்,
நாளடைவில் கண்ணுயிரத்தின் சிம்மாச
னத்தில் சேவனை ஏற்றி வைத்தான்.
சிந்தாதிரிப் பேட்டை காக்கஸ் சேரியி
லிருந்து வால்டாக்ஸ் ரோட்டுக்கு வந்
தான். நாளாவட்டத்தில், யானைகவு
னிக் கு அருகே, யாரோ வாங்கிப் போட்
டிருந்த ஒரு நிலத்தில் குடிசையைப்
போட்டாள். அவளைப் பார்த்து இன்
னும் சிலர் போட்டார்கள். கால
னிக் கு 'மரகதம்' காலனி' என்று பெயர்
வைத்தாகிவிட்டது. நிலத்தின் சொந்தக்
காரர் கிறீக் கொர்ட்டுக்கும் மேக்கொர்ட்
டுக்குமாய் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருந்
தார். தான் பாலாடை கட்டிய நாளி
லிருந்து அதே இடத்தில்தான் வசித்து

வருவதாக மரகதம் சத்தியம் செய்து
சாட்சியம் சொல்ல, அவளுக்கு ஆதர
வாக நானு பேர் எங்கிருந்தோ வந்து
முடிந்தார்கள்.

மொத்தத்தில் மரகதம் வாக வெளிக்
காம்பு வாங்கிய நிலத்தில், ஜெனூடன்
தாம்பத்தியம் நடத்தி வந்தான். அவ
னைப் பற்றி நினைக்க நினைக்க ஜெனூக்
னுப் பெருமையும் அதே சமயத்தில் தன்
கட்டிய மனைவிக் கு அவனைப் போல்
சாமர்த்தியம் இல்லை என்பதைத்
யும் உண்டாக்கிறது.

இந்தச் சேன் (கிஸஸ் தம்பர் 13)
பெட்டி, ஜோல்ட்டால், தோல் கையுடன்
நிலையாக அழைக்க அடைந்தான்.
அவதான ஓர் ஆங்கிலோ - இந்திய
மாது. "என்னப்பா, போர்ட்டர்,
ஆளுங்க வார்த்தைகள்?" என்று கேட்
டான் அவனைப் பார்த்ததும்.

"ஆமாங்க, அம்மா... பம்பாய்
மெயில் கிராக்கி."

"பெரு தெரியுமா?"

"இதோ அவரே வராரு."

கேதாரம் அருகே வந்ததும், "என்னு
ணாமி, ரிஸர்வேஷன் பண்ணியிருக்கே?"
என்று கேட்டான் சேன்.

"ஓ, என்!" என்னுன் கேதாரம்,
அந்த ஆங்கிலோ-இந்திய கத்திரியைப்
பார்த்து, பிறகு, "பூ-ஆர் தி மார்டர்ஸ்
தலிபர், ஜுஸ்டிபொன்?" என்னுன்.

"யெஸ்... யுவர் தேம் பீஸ்ட்?"

"கேதாரம், என். கே. கேதாரம்,
டிகிஷனல் என்ஜினியர், வெஸ்டர்ன்
ரயில்வே... பாம்பே. ஜு ஜெஸ்ட் எ
டெலிவிராம்."

"தாக்கீது, போர்ட்டர்! இரண்
டாம் தம்பரிலே வை.... ரும் தேம்பர்
டு, பீஸ்ட்...." என்று கூறி மார்டர்ஸ்
முதுவலித்தான்.

இரண்டாம் என் அழைக்க சாமான்
களை வைத்து விட்டு, வெப்ப முண்டா
வைக் கழற்றினான் சேன்.

"என் னப் பா கொடுக்கணும்,
போர்ட்டர்?" என்று கேதாரம் கேட்டுக்
கொண்டே பாக்கெட்டில் வை வைக்கப்
போனான்.

"குடி ணாமி... ணுக்குத் தெரியாத
கூலியா...? ரூபாய்க்கு மூன்று படி போட
தேவ்ணான்.... மூன்று ரூபாய்க்கு ஒரு படி
கிடைக்க மாட்டேன்குது... குடு, பம்பாய்
விலே எம்மாம் குடுத்தே, அதைக் குடு."

சேன் பேசிக் கொண்டிருந்தான்.
கேதாரத்தின் கை ஒப்பெருகு பாக்
கெட்டிலும் மூன்று மூன்று முறைகள்
துழைத்து துழைத்து வந்தியது.

"போர்ட்டர்!"

"என்னு ணாமி?"

"பார்க் போயிருந்துப்பா."

"பூபூச்சா... நவ்வாய் பாரு ணாமி,
சென்ட்ரல்வெ பட்ர பேஜாரு ணாமி....
நவ்வாய் பாரு...."

"பார்க்ந்துட்டேன், போர்ட்டர்....
காணோம்.... ராத்திரி கப்பலானிலே
சோபா குடிக்க பரிசை எடுத்தேன்,
குடிச்சப்புதம் பாக்கெட்டிலுதான்
போட்டேன். இப்போ காணோம்."

"பரிசை அநியாயமா தானா வாத்
திட்டியே, ணாமி... எவ்வளவு பூடுக்க?"

"இங்கேதான்ப்பா, பேசு ச்ச,
ஆமாம்ப்பா, ஸ்டேஷன் வேதான்
போச்சு. பரிசை எடுத்துத் தலிபா
வைச்சேனே. ஆமாம், பேசலிச் பிரிட்
ஜிறே எடுத்து ஓர்ட் பாக்கெட்டிலே
போட்டுண்டேன்... இப்போ யாரிடின்
கம்பெனலிண்ட் பண்ணணும்?"

"கம்பெனலிண்ட் கொடுத்த என்னு
ணாமி பண்ணப் போறே நீ? கவத்தியே
போட்ட கவத்திக்குத்தான். நான் திசை
எம்மாம் பணம் எம்மாம் பரிசலிக்குந்து
அபென் ஆவது? தெனறய பூட்சா
ணாமி....? பாவம்!"

ஜெனூகடைய கேள்வியையோ அது
தாபத்தையோ கட்டியும் செய்யாமல்,
கேதாரம் பெட்டியைத் திறந்தான்,
அவன் பிளாட்டாரத்தில் நடத்தி
வருகையில் தான் யாரோ பறித்திருக்
கிருர்கள். அவன் மன்களாவை நினைத்
துக் கணவு தடை போட்டிருக்கிறான்.
பின்னும் யாரோ பரிசைப் பிடுக்கி
ஒடித்துக்கொண்டான். ஒரு கணம் மனம்
சளித்து, மன்களாவைச் சேதித்தது.

பெட்டியிலிருந்து பெரிய பாக்
ஜன்வை எடுத்த கேதாரம், "ஏம்ப்பா,
பத்து ரூபாய்க்குச் சில்லறை இருக்கா?"
என்று கேட்டான்.

"இததான் ணாமி, போலி எங்கிட்
டெட்?"

"எக்கே கிடைக்கும்?"

"பூக்கி க் ஆபீஸிலே வாக்கி
வாரட்டுமா?"

சேன் ஒரு தடவை ஏற இதக்கப்
பார்க்ந்தான் கேதாரம்.

"என்னு ணாமி, அப்படியப் பார்க்
கிறே... சென்ட்ரல் கட்டெஷன் போர்ட்
ட் ஒன் பத்து ரூபாயோடே ஒழுடு
வாந்து நீ நினைக்கிறியா? நான் ஒன்றை
தம்பிறேன் சாமி... அப்பாலே வந்து
வாக்கிக்கறேன். பக்கலுர் வந்த டயம்."

சேன் வெளியேறு முற்பட்டான்.

"இருப்பா... தியே போய்ச் சேக்கிரம்
சில்லறை வாக்கி வா.... நான் உக்கிர
தம்பிறேன்...."

"அப்படிச் சொக்து ணாமி, என்
பெரு சேன். 13ம் தம்பர். எம் முத்தி
வைப் பார்க்ந்துக்க.... எவன் தெற்றியி

இருக்கு. நான் வாரேன்..... அப் போதே அக்காவிட்டே சொன்னேன். என்னுடைய போக முடியாதுன்னு... அவன் தான் கெட்டுவிடுனான்!"

"இந்தா... இதுதான் ரேணுகா கொடுத்தது..." சாக்லெட் டப்பாவுடை தட்டித் கேதாரம், "ஏன் உன் அக்கா வால் வர முடியவில்லை?" என்று விஸப் புடன் கேட்டான்.

"தெரியாது. ஒரு வேளை உங்களைப் பார்த்துப் பிடிக்கவியலா என்னவோ...! தவறி!"

பாபு அடுத்த கணம் அவைவை விட்டு வெளியேறினான்.

கேதாரத்துக்குத் துக்கமும் ஏமாற்றமும் பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தன. மல்களாலின் வருகையை நினைத்து அவன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன்? தம்பியை அனுப்பியிட்டான். ஒரு வேளை, இது அவருடைய உதாரணத்தைக் காட்டுகிறதோ?

நிமரென்று ஆன் அரவம் கேட்டது. பார்த்தான்.

மாமா வந்து கொண்டிருந்தார்.

"டேய் கேதாரம், யாருடா ஒரு பையன் ஒரு சாக்லெட் டப்பாவுடன் போய்க் கொண்டிருக்கிறான். ஒரு பெண் வேறு அந்தப் பையனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான்."

"மாமாவா... வாரூங்கள், மாமா..."

"யாருடா அந்தப் பெண்?"

"பெண்ணு?"

"ஆமாம்டா. பிங் என்ன சொன்னேன் நான்? எருமைக்கு சொன்னேன்? ஒல்லியா ஒரு பெண், சிவப்புப் புடவை கட்டிண்டு ஒரு பெண்..."

"தெரியாது மாமா. உட்காருங்கள்."

"உட்காருகிறேன், உட்காருகிறேன். சரியா மூணு மணிக்கு வரீறேன்னு சொல்லியிருக்கிறேன்... அவர்கள் காணா அனுப்புகிறார்கள்."

"உம்."

"பெண்ணைப் பிடிக்கட்டா. உடனேயே சரின்னு சொல்லித் தொலைக்காதே.... புதன்விழமை கிராமட்டன் என்ஜினியர் பெண்ணைப் பார்க்கணும். வெள்ளிக்கிழமை...."

"தெரியும், மாமா.... ஒய்வுபெற்ற பிரதம காரியதரிசி பெண். என்னைக் கேட்டா, நீங்க பார்த்து வைத்துக்கிற எல்லாப் பெண்களையும் ஒரு சுயம்வர மண்டபத்தில் கூட்டமாகக் கூட்டி வைத்துவிடலாம்."

"உன்னைக் கேட்டால்தானே? உன்னைக் கேட்க மாட்டேன். பஸ்ப்பாடே. அது சரி. மாமிக்கும் எனக்கும் என்ன வாங்கிண்டு வந்திருக்கே, பம்பாயிலிருந்து?" என்று கேட்டார் மாமா.

"இங்கே கிடைக்காதது என்ன புதுசா அங்கே கிடைக்கிறது? ஒன்னும் வாங்கிண்டு வரல்வே..."

"உன் வழக்கம்தான் தெரியுமே.... அது சரி. கண்ணாடி, ஏன் இங்கே வந்து இருக்கினே? உட்காண்டீர் இருக்கு, சுவாகத் இருக்கு. தாசபிரகாஷ் இருக்கு....."

"இங்கே செனகரியத்துக்கு என்ன குறைச்சல்?"

"அதுவும் சரிதான். நீ ரயில்வேக் காரன். வேறே எங்கே தங்குலே?"

"மாமி, பங்கஜம், கமலா எல்லாரும் செனகரியமா?"

"உம், உம்... செனகரியம்தான்.... நீ இத்தக் தடவையாவது குத்தாலத் துக்கு வந்து, ஆரிரமத்தைப் பார்த்து விட்டுப் போகணும். விளையாட்டுப் போல ஆரம்பிக்க, ஆறு மாசம் ஆகலை. தூத்தி ஏழு பேர் வந்து சேர்ந்தாச்சு. செலவை நினைச்சாததான் பயம் வயத்தைக் கிள்ளறது."

"இந்த வயதிலே இது அநாவசியம் உங்களுக்கு!"

"எதுடா. அநாவசியம்? அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் ஆரிரமம் நடத்தலாம். வயசான அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு நடத்தப்படாதோ? எத்தனை தகப்பன்மார்கள்! பிள்ளைகளைப் பெத்து வளர்த்து ஆளாக்கி, அந்தப் பிள்ளைகள் விட்டேயிருந்து ஓர் ஆதரவும் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்! எத்தனை பேர் வலகக் காலத்திலே ரூனிரிலேயும் மழையிலேயும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்?... ஒரு சாப்பாடு, இரண்டு காப்பி, ஒரு பவளாரம். ஒரு நாளைக்கு இன்னிக் கெல்லாம் இருந்தால் ஒண்ணரை ரூபாய் ஆகிறது. முத்துசாமி வான்சுடையார் ஆரிரமம் கட்டறதுக்கு இடம் கொடுத்தார். அஞ்சு வேலி நிலமும் எழுதி வைக்கிறேன்னு சொல்லியிருக்கார்...."

நாணும் நடனம். நாடகம் ஏற்பாடு பண்ணி வருவ் பண்ணேன்.... எதுக்கு? கண்ணா முடிண்டு, ஊதாரித்தனமாச் செலவு பண்ண பிள்ளைகளின் கண்ணைத் திறக்கத்தான். முப்பது வருஷங்கள் போனாலும் இவங்கள் பிள்ளைகளும் இவங்கள் ஈட்டிவிட்டதானே போறது? அனாத இன்னிக்கே ஸ்ரூபசப்படுத்துகிறேன்... என் யோசனை இன்னிக்கு உனக்குச் சிரிப்பாக இருக்கலாம்... ஆனால், உனக்கே தெரியும். பாரு... பாரு..."

முக்க விடாமல் மாமா பேசிக் கொண்டே போனார்.

தடுவே, நிமரென்று ஒரு பெண் பிரவேசித்தான்.

கேதாரம் திடுக்கிட்டவனாக எழுந்தான். (தொடரும்)

‘வீரமும்பொழுது மிகுமாய் வந்தேன். பொருள்
பொழுது மனுஷியாகப் போயிடுதேன்.’

உள்ளத்து உணர்வை இப்படி அருஞ்சொல்லாக
வடித்தவர் செல்வாமிகுதம் என்றும் பெண். ஸ்ரீ
ராமகிருஷ்ண மிஷன்க் கோத்த சாரதா கித்பாவய
ஆசிரியப் பதிற்சிப் பள்ளியில் படிப்பை முடித்துக்
கொண்டு பிரியா விடை பெற்றபொழுது அவளது
உணர்ச்சிகள் உதிர்ந்த சொற்கள் இவை.

செல்வாமிகுதத்தின் பெற்றோர் செல்வம் அமிகுதம்
என்றும் இது சொற்களையும் கோத்த அருமை பெரு
மைபுடன் பெயர் சூட்டியிருந்ததாயும் மாட்டுத் தொழு
வமே எதிர்ப்பை மிகுமாய்க்கி விட்டனர். மாடாக
உழைத்ததாயும் அவளால் அந்தக் குடும்பத்தில் தன்னை
பெயர் எடுக்க முடியவில்லை.

ஆனால்...

வாலியவரப் பிராணிகளிடம் அன்பாக நடந்து
கொண்டதன் பயன்தானே. என்னவோ, அன்பே
உருவான ஸ்ரீமதி கோவிலா காளத்தலிலிடம் ஆதரவு
கேட்டு அவள் வர நேர்ந்தது. கன்னெனப் போற்றப்
படும் என்னும் எழுத்தும் போதிக்கும் பணியை மேற்
கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. மிகுமாய் வந்து
மனுஷியாக மாறிச் சென்ற செல்வாமிகுதம் இன்று
குடியும் குடித்தனமுமாகத் தம் குழந்தைகளுக்கு அன்
பையும் செல்வத்தையும் அமிகுதமாக வரவித்து
வருகிறார்.

ஸ்ரீமதி கோவிலா காளத்தலி கல்விப் பணியைத்
தான் மரிமென்று ஏற்பாடு என்று அவர் பெற்றோருக்கு

வயத் கோத்த உயர்தியைப் பள்ளியில்
உதவித் தலைமையாளிரவராக இருந்து
ஒவ்வொரு பெற்றவர், என்னவோ, ஏன்
பிடித்த கணவரின் ஒத்துழைப்பும்
இத்துறையில் இவருக்கு உதவியது.

சாரதா கித்பாவய ஆசிரியப்
பதிற்சிப் பள்ளியிலிருந்து தாற்பது
ஆசிரியைகளும், நூற்றாறுபது பதிற்சி
மாணவிகளும் மாடல் பள்ளியில்
எழுநூற்றாற்பது சீசுர் களும்
உள்ளனர்.

“கோவிலா உளநாய் அறிந்தவர்.
குழந்தைகளின் மன இயக்கம்
நன்கு புரிந்து கொண்டவர். அந்த
தன் புரட்டுவதிலும் ஆற்றல்
மிகுந்தவர். இவருடைய வகுப்பு
என்றும் மாணவிகளுக்கு ஒரே உற்
சாகம்!” என்றார். இன்று அவ
ருடைய கதாஸ்துதிக் உயர்ந்
திருக்கும் எம்.சி. நெய்மல்குமி.

“மாணவிகள் என்றதும் ஒன்று
கேட்டத் தொன்றுமறுது. எத்த

‘இல்ல’ என்று சொல்லாதவர்

எப்படித்தான் முககூட்டியே தெரிந்ததோ! இளம்
பிராயத்தில் இவருக்கு தோண்டல் வாழ்க்கையையும்
பழக்கி வைத்தார்கள். தமது பதினேராண்ட வயதி
லேயே இவர் அங்கு ‘என்’வில் கெட்டல்’ பெற்றார்.

இன்று சென்னை மாநகரிலேயே நெடிதுவர்த்து,
பரந்து வீசித்து நித்தும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன்
பள்ளிக்கு அடிக்கல்லாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீ வாகதேவரர்
சாரியார் 1937-38ம் ஆண்டுமளிய ஸ்ரீமதி கோவிலா
வயப் பெண்கள் பகுதிக்கு ஆசிரியையாக நியமித்தார்.
அந்தத் தகவிலின் நிழலில் ஆசிரியப் பொறுப்பு
ஏற்ற ஸ்ரீமதி கோவிலா காளத்தலிலின் பணி மேலும்
நித்தந்தது. சகோதரி கப்பலகழி அம்மாண்ட பணிப்
பாரியை பட்டு.

இளம் விதவைகளுக்காகச் சகோதரி கப்பலகழி
அம்மாள் ஆற்றிய பணி ஊர் மட்டும் அல்ல; உலகமும்
அறிந்தது. வாழ்வின வளம் குன்றிவிட்ட இளம் விதவை
களின் வளைந்தை வேறு புறம் திருப்பிச் சமூகத்துக்கு
உதவித் செய்த அவர் தமது இப் பெரும் பணிக்கு
ஸ்ரீமதி கோவிலாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். சகோதரி
வின் எளிப்பு சரியாக அமைந்தது. ஸ்ரீமதி கோவிலா
காளத்தலிச் சகோதரியின் பெயருக்குப் பெருமை
கேடிக் தந்ததோடு அல்லாமல், தம் பெயருக்கும்
பெருமை தேடிக்கொண்டார். ஏறக்குறைய முப்பத்து
மூன்று ஆண்டுகள் தலைமை ஆசிரியையாகத் திகழ்ந்த
பெருமை ஸ்ரீமதி கோவிலா காளத்தலிக்குக் கிட்டி
விருப்பது போல் வேறு எவருக்காவது கிட்டியிருக்
குமோ. என்னவோ?

கணவர் ஸ்ரீ காளத்தலி அவர்களும் ஆசிரியப்
பணியை மேற்கொண்டவர்தாம். கிறித்துவக் கள்ளரி

கியோ மாணவிகள் இங்கு கோத்த
பதிற்சி பெற விண்ணப்பம் செய்
வார்களோ! எப்படித் தேர்வு செய்
வீர்கள்? இவர் முத்தனதப் பார்ந்
தால் வாருக்கும் இவ்வென்று
சொல்ல மாட்டார்போல் இருக்
கிறதே!” என்று தாம் கேட்ட

**ரோஜாவின்
ஏகசிபம்!**

தேவாரம் பூ நடு வானத்தின் மூல் இவ்வந்த குண
வெள்ளையவனது பூவாக வானத்து வியழிற் றுப்
பிழை. வானம் தெருவல் விவகம் தேவாரம் பூவந்தது
நெருங்கியதே வானத்து வந்தவன். ஒரு தான்
விவகம் துறையே தேவாரம் வாயில் தேவந்தது
விவகவாயில் வோவாய்துறையே தேவார வாயில்
நெருங்கிப் பந்திதான். அதுவ வாயில் ஒரு தேவ
தேவ வாயில் பிழைத் தோவந்தது. அந்த
நெருங்கிய தேவந்தது விவகத்தே வாயில்
தேவ தேவந்தது வாயில் விவகத்தே
தேவந்தது வாயில் வாயில் விவகத்தே
தேவந்தது வாயில் வாயில் விவகத்தே
தேவந்தது வாயில் வாயில் விவகத்தே

தன் தலம் முதலியவற்றுக்கு தேவதீப தூதராகத்
கொள். எனக்கு நெய்யை தன் நோட்டத்தினுடைய
நோக்கலின் மொத்தமாகப் கொணர். பிறகு
நோட்டம் கொடுத்திட்டு தான்முன்பு கொடுத்திருக்க
டார். அதன் பிறகு நோட்டம் கொடுத்திருக்க டார்
பிறகு தான்முன்பு கொடுத்திருக்க டார்.

[illegible][illegible]

(*Thymus* spp.) = 10.00.00.00.

தமிழ் உட்பிரிவு சேலத்தில் பதிகம்: "சென்னைச் சொன்னார்கள். கோவிலாகில் காலி விழுத்து 'இல்லை' என்ற சொல் வந்து திடீர், எங்கொங்குமும் ஒருமாதம் பேச்செல் கொடுத்து. இவ்விதம் காரணமாகக் துவர்வின் பெயரால் தேர்ந்து எடுத்தோம். இடம் இருந்தால் எங்கொன்றாயும் தேர்ந்தெடுத்திருப்போம். பதிலுக்குவந்திருந்தால் சொல்லப்படுகை என்பது போல் புண்படாமல் பேசி அன்புப்போக!"

“எத்தனையோ பேர் இங்கு பணித்திட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்! அத்தனை பேருக்கும் இது தாய் வீடு. இவ்வளவு வந்து பார்க்காமல் போக மாட்டார்கள். தங்களுக்கு உங்கள் சிவமங்கலம் மூடிக் கிழித்துக் கொடுக்கிறார்கள்! பணம் இவருக்குக் கடிதம் எழுதி ஆலோசனை கேட்டுக் கொள்ளும். அத்தனைக்கும் அதுதான் சொல்லாமல் பதில் எழுதும் அமைதி இல்லை”

குத்துக் கை வந்த கைச் சொத்து" என்று
மாதம் பள்ளி தலைமை ஆசிரியை சீமதி
நாஜம்மா,

“எத்தனையோ பெண்களுக்குத் தாய்மொக
விளங்கும் இவருக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?”
என்று கேட்கும்.

“அதனால் எங்களுக்குப் பெரிய குறை. இவருக்கென்ற ஒரு குழந்தைகூடப் பிறக்காது. இவர் பெயரைச் சொல்லு; இவர் தருவித்தது விசுவம் என்கிறேன்.”

“அப்படிச் சொல்லாதே. அந்தக் குதிரைத் தாண்டவம் ஒரு தினம் இருக்கிறது. எங்கென்று ஒரு குதிரைத் தாண்டவம் இந்தக் குதிரைத் தாண்டவம் இப்படி ஆளாய்ச் காட்ட முடியுமோ, என்னமோ? ஆண்டவர்” - அறிவுதான் கனகம் இப்படி ஒரு வழி சொல்லுவதைக்குக் கொண்டு” - சிவசங்கரமாரை மறுத்திருர் ஸ்ரீமதி கோபாலன்.

சீமதி எண்ணந்தி தனது நாடகாபினை, ஏறத்தாழ முப்பத்தாறு நாட்களில் இவற்றி மேடை ஏற்றியிருக்கிறார். அவற்றில் சில நாட்களில் நாடகங்கள், ஏனோ விலும் கூட. அந்த நாடக இயக்கத்தையும் பிடிவாரி, என வாரிப்பதில் வந்தார்.

இந்த இவர் தலைமை ஆசிரியைப் பொதுப் பிள்ளைகள் ஒப்பீடு பெற்றுள்ளார் என்கிறார்கள். இவரது மேற்பார்வைகளில் மாற்றம் தான் இருக்கக்கூடியது என்று சொன்னார். 'தேசி தோழர்' என்றும் பெயரில் இப்பிள்ளை வரும் கிறித்தவ இப்பிள்ளைகளில் பதினாறு பேரும் பெண்களாக இருக்கக்கூடிய பராமரிக்கப்படுகின்றனர். உதாரணம் பெண்களுக்கென்று ஒரு கிறித்தவ மாடல் பள்ளி, பதினாறு பள்ளி ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் இறையோர் பொதுப்பள்ளி தற்போது ஒத்துக்கொண்டு, கொள்கைப் பதவியாளரும், காரணிகளாக மாண்புமிகு உத்தியோகம் பார்ப்பவரும் பொருளாக கண்காணித்து வருகிறார்.

இந்தப் பணிகளைத் தவறு முந்தாது, சுரத
வசகம் கொண்ட இவ்வரத் பெருமிகை
மேலும், செட்டியார் மாதம் பன்மீரண்டாம்
தெறி கவி இயக்குவர் இரு. சிப்பியாபு
விக் திபியமயில் பாராட்டு விதா ஒன்று
தடத்தத் திப்பியக்குகிறார்கள். இவர்
பெருமிகை ஒரு திபியம் சேர்க்கத் திபிய
மட்டும்கூடாக்க. இந்த திபியம் பழைய
மாணவிகள் மட்டும்கூடப் பழைய உயர்து
திபியம்கூடாம். பழைய மாணவிகள்
தாங்கள் மீல்து ஆகாமைத் குறித்து
ஆறுப்பதும் தாம். இந்த திபியக்குத்
கிடைக்கும் அட்டத் தொகை, இவர் பெரு
மிகை மாணவிகளுக்கு உயர்து உயர்து
மிகை உயர்துமிகை விருக்கிறது. திபி
ஆறுப்ப விருக்கமேனா சேர்க்காமைத் குக
விகை ஆறுப்பமும்:

திருமதி கோ. மே. துரைசாமி, திருவாரூர் அகிலம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் காரதா வித்யாநகர அகிலம் பதிநெடுப் பள்ளி, 8, பதிநெடு ரோடு, சென்னை-17. - தலைவர்

பொதுமக்கள் படித்துப் பட்டம் பெற்றோர். அதுவும் உத்தியோகங்களில் ஈடுபட்டவர்களார் தங்கள் பிரத்தியக் கனாந்த மனமோ பத்தியோ கிராமத்தைப் பத்தியோ சித்திக்கியோ செய்காத்தியோ அவர்களின், கார்ப்பிசீத் என்வெய்யோ தங்கள் பிழைப்புப் பணியில் ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் இத்தகு அறிவிக்கல்கள் எங்கள் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பொதி இயற் பட்டதாரியின் இதயம் உதா எங்கள் கிராமத்து மனமோப் பொதிவுதச் செய்கியும் - கிராமத்தாரியின் கால்களில் மறுமலர்ச்சியை ஊட்டுவதும் ஈடுபட்ட வர்களுக்கும் உண்டது. "துவரராஜி" எனக் கிராமத்தார் அங்குடம் அழைக்கும் திரு வி. இராமசாமி, பி.எ. அவர்கள் இத்து மட்டுமல்ல, தாம் பள்ளியில், கல்லூரியில், கல்விப்பிறும் காலத்திலெய்யே கிருமுகை தாட் கலிய கிராமத்துக்கு வந்துவிட்டார் போதும், ஊரில் உள்ள சாக்கடைகள் துப்புரவு, கிராமக் கிணறுகளில் சுத்தித் தெய்யெய்து அசத்தல் கிண அசத்தல், பத்திரிகைகள் கார்ப்பிப் போட்டு காலகாலையோ போன்றவற்றைத் தற் படுத்தும் - போன்ற இன்னும் பல பணிகளை பணிகளில் ஈடுபடுவார்.

இன்று அவர் பொதுப் பணித் துறை உதவிய் பொதியானராக கங்கெய்யோ பல பகுதிகளில் பணியாற்ற நேரிலும் தம் கிராமத்தை மட்டும் என்னும் மனத்தாக்கில்.

தாஸபத் தேய்யவரும் செயல்பு போன்ற அங்குப்பொது தம் கிராமத்தை தாடி ஆறுதலன் வருவார். அவரால் கிராமம் அடைந்த பலர் கள் பணவாயிலும் இக்கு அவரது இரு பெரும் சாத்தியகளை மட்டும் கிளக்குவது அபிவிமானம்.

பணமம் புரட்சி, பணமம் புரட்சி என்னெல் லாம் காலகாலையே பணமம் புரட்சி கையச் செய்த வருகின்றனர் இன்று. ஆனால் நிர்ப்பாசை காலியிற்ற எங்கு கிராம மானப்பாரி நிலக் கலிய அத்தப் பணமம் புரட்சி கையச் செய்கிறது

திக் காட்டிய அவரது சாத்திய மேதில் விபக்கத் தக்கதானும். இப் பணமம் புரட்சிக்கு முதலில் தமது சோத்த நிலங்களையே போதிலாக் கால்களில் கோண்டார். எங்கள் கால்களுக்குச் சற்றுத் தூரத்தே ஓர் ஆறு ஓடு கிறது. அதாவது மறுதல் கால்களில் வெ செய்களில் தவிர மற்றப் பெரும்பாலான கால்களில் மணத்தால் ஒடித் கோண்டால்களும். எனவே நிர்ப்பாசை கால்களுக்குச் சித்தியும் பல சாத்திய இத்த ஆறு. ஆனால் இவ்வாறடை ஆற்றின் அடிய் பகுதியிலுள்ள நீரை வெளிக் கொணர்ந்து ஆற்றின் கண்களான அடி

தூரத்துக்குக் குறாய்கள் குறாய் நீரை நிலக் கால்குப் பாய்ச்சுகின்ற அவரது திட்டம். அவரது பொதியியல் அறிவும் அனுபவமும் இத் திட்டத்துக்குக் கால்களுக்குக் கால்களை. பண கிராமங்களுக்கிடையே - நெருக்கடி கால்குக் கிடையே இறுதியில் அவரது தன்மையிற் பெற்றிப் பெற்றது. அன்று பரிதாப ஆகாய கண்களையப் புகுவதற்குக் கொணர்ந்த தது போல இவரும் பாத்தார்க்கண்களைய (ஆற்றின் அடிய் பகுதியிலுள்ள நீரை) வெளிக் கொணர்ந்து வரண்ட நிலத்தில் பாலப்படி செய்து இன்று பணமம் புரட்சி கையையும் சாத்திய விட்டார். ஆம். வெறும் மணக் வெளிகளும் குப்பதில் வெய்யுறும் கோண்ட பாய் நிலங்களில் இன்று சர்க்கரை கால்கில் சித்தியுக் கோடிக்கல் பணம ஒரு புதலும். நெற்புதும், மிளகாய்ச் செய்து. கண்டபாள் பகுத்தி, திளக்கடிக், கால்கிற் போன்ற பணமமம் பரிதாபம் சேருகிய

மூடக் காட்டி வளிக் கின்றது. புத்தகத் 'கலியிலோகல்' அளி காலியே கண்களில் கிராமமணம் காட் சித்தியக் கால்களும் கால்குக் கோண்டியிலும் கட்டி அவரது நிலக் கண் மட்டு மித்திப் படிப்படியாலும் பத் சத்து நிலங்களும் பண எக்கர் கள் பல கண்டத்து வருகின்ற தது. இது அவர் செய்த பணமம் புரட்சி.

இவர் பாராட்டுக்குரியவர்

சாத்திய அவரது அவரது குறையிற் கால்க் கிராமக் குடி

தீரத் திட்டம் வெற்றி பெற்றதைக் குறிப்பிட காலம். கிராமக் கிணறு தீர் அவர் தீராதலில் குடி திருக்காதத் தொகையில் கண்க ஆற்றலுக்குச் சேன்று கால்குத் தொகையுக் குடங்களில் கமத்து வருவார். குடிதிரைக்கால்க் தலை மூன்றை தவிரமூன்றாகக் கிட்டிய அவருப்பட்டு வத்தனர் எங்கள் கிராம கால்கு. அதற்கும் ஒரு

கிராமமணம் பிரத்தது. இவரது தீவிர மூலத் கால்க் கண்கடை ஆற்றின் மத்தியில் பெரிய கிணறு ஒன்று தொண்டி. அறிவிருத்து நிலக் தொகையுக் குறாய்கள் குறாய் நீரை கால்குக் குக் கொணர்ந்து பெரிய தீரத் தொட்டி (Water Tank) கிள் தெக்கிப் பணப்படுத்த வர்த ஆற்றிட்டி. அராய்க்கத்தின் கல்கி தப் பொருளுதவியும் இவ்விதம் கிராமத் தாரிக் ஒத்தாழப்புகள் இத்திட்டம் திறை வெற்றப்பெட்டது. ஆகவே, தெய்வ மாவட்டம் அச்சங்குளம் கிராமவாசிகள் சார்பாசை இவ்வாறு பாராட்டுகிறோம். இரா. இராமசாமி

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

அத்தியாயம் ஐம்பத்தொன்று
மணிமேகலை கேட்ட வரம்

சித்தப் பிரமை கொண்டவராய் போல் அப்படியும் இப்படியும் பார்த்துத் திருதிரு வென்று விழித்துக் கொண்டு மணிமேகலை உள்ளே வந்தாள். வானதி கூறியதைப் போல் அவளுடைய தோற்றம் பார்க்கப் பரிதாபமாக விரிந்தது. அழுது அழுது அவளுடைய முகமும் கண்ணிமையிலும் நீர்நீர் போவிரிந்தன.

ஆயினும் எக்காரணத்தினாலோ குத்தவைக்கு அவள் மீது இரக்கம் உண்டாகவில்லை. சமீப காலத்தில் சோழ குலத்துக்கு ஏற்பட்ட விபத்துகளுக்கெல்லாம் கடம்பூர் சம்பவமென்றால் மாணிகையிலே நடந்த சதியாவோசனத்தால் ஆதி காரணம் என்பதை அவளால் மறக்க முடியவில்லை. கூடையாக, வீராதி வீரனான தன் தமையன் கரிகாலன் அவளுடைய வீட்டிலேதான் கொல்லப்பட்டான். மாண்டான் என்னும் எண்ணமும் அவளுக்கு எத்திரம் றுட்டிக் கொண்டிருந்தது.

சட்டென்று, இன்னொரு விஷயம் ஞாபகம் வந்தது. இவளுடைய தமையன் கத்தமாரையும் வாணர் குயத்து வீரரும் பழைய சிநேகிதர்கள். அந்தச் சிநேகத்தை முன்னிட்டுத்தான் வத்தியத்தேவர் கடம்பூர் மாணிகைக்குச் சென்றிருந்தார். அங்கே நடந்த சதியாவோசனமையப் பற்றி அறிந்து வந்து கொண்டார். கத்தமாரன் தன் சகோதரியை வல்லவது இளவரசருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும் உத்தேசமும் ஒரு காலத்தில் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெண் இவளாகத்தான் இருக்க வேண்டும்!...

இந்தச் செய்தி தீவிர வந்ததும் குத்தவைக்கு மணிமேகலையின் மீது ஒரு புதிய பிரதான உண்டாயிற்று. ஆகா! இவள் எதற்காகத் தன்னைத் தேடித் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்? தன்னைக் காக்கும் தமையனுக்காகவும் முறையிடுவதற்கு வந்திருக்கிறாள்? சம்பவமென்றால் மாணிகைக்குத் தன் தமையன் கரிகாலன்

அழைத்த போது, அவனுக்கு இப்பெண்ணை மணம் செய்து கொடுக்கும் பிரஸ்தாபமும் செயல்பட்டது. கரிகாலனிடம் ஒரு வேளை இந்தப் பெணைப் பென் தன் உன்னதநத செலுத்தியிருப்பாளா? தான் மணக்க நினைத்தவன் அகால மரணம் அடைந்ததால் இவள் சித்தம் கவங்கி விட்டதா? அதைப் பற்றி ஏதேனும் சொல்வ வந்திருக்கிறாள்? அல்லது... அல்லது... ஒரு வேளை அப்படியும் இருக்கக் கூடுமா? கத்தமாரன் தன் சிநேகிதையப் பற்றி இவளிடம் சொல்கின்றதால் இருக்க வேண்டும். வத்தியத்தேவர் இவள் விட்டல் தங்கியிருந்திருக்கிறார். முன்னால் ஒரு தடவை இருந்திருக்கிறார். இப்போது அதிக நாட்கள் தங்கி இருந்திருக்கிறார். இவன் மனம் ஒரு வேளை வத்தியத் தேவரிடம் ஈடுபட்டிருக்குமோ? அப்படியானால், அவர் இவளை நிராகரித்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. அதற்கு வஞ்சகம் தீர்த்துக் கொள்ளும் பொருட்டு இல்லாத பொல்லாத பழிகளையெல்லாம் அவர் மீது கமத்த வந்திருக்கிறாள்?....

இவ்வளவு எண்ணங்களும் அதி விவரமாகக் குத்தவையின் உள்ளத் திரையில் தோன்றி மறைந்தன.

மணிமேகலையின் தெரு சத்தத்தைக் கேட்டு அதில் உள்ளதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புறவன் போல் குத்தவை உற்றுப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையைத் தாங்க முடியாமல் மணிமேகலை தலை குனிந்தாள். அவளுடைய கண்களிலிருந்து இரண்டு கண்ணீர்த் துளிகள் தவறவில்லிதறி விழுந்தன.

"பெண்ணே! நீ ஏன் கண்ணீர் விடுகிறாய்? உன் தமையன் இன்னும் உயிரோடுதானே இருக்கிறான்? என் தமையன் அல்லவா உங்கள் மாணிகையில் படுகொலை செய்யப்பட்டு இறந்தான்? அழுதால், தான் அல்லவோ அழ வேண்டும்? ஆனால், என்னைப் பாரி! நான்

அழவில்லை; கண்ணீர் விடவும் இல்லை. மறக் குலத்து மாதர்கள் வீர மரணம் அடைந்தவர்களைக் குறித்து அழுவது வழக்கமில்லை!" என்றுள் குத்தவை.

மணிமேகலை இளையபிராட்டியை நிமிர்ந்து நோக்கி, "தேவி! என் அண்ணன் வான் முனையில் இறந்திருந்தால் நானும் அழ மாட்டேன். ஆனால்.... இறந்தவர்.... இறந்தவர்...." என்று மேலே சொல்லத் தயங்கி விடும்பொழுது.

குத்தவை தான் முதலில் சந்தேகித்தது தான் உண்மையாகிடுக்க வெள்ளமும் என்று எண்ணத் தொடங்கினாள். இவள் ஆதித்த கரிகாலரிடம் தன் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்திருக்கக் கூடும். அதைச் சொல்லத் தயங்குகிறாள் போதும்! துயே, பாவம்! இப்படியானால் இவளுக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டியது தான். "பெண்ணே! நெஞ்சைத் திடப் படுத்திக் கொள். மனத்தில் உள்ளதைத் தைரியமாகச் சொல்லு! இறந்து போன

வன் உன் தமையன் அல்ல; என் அண்ணன்தான். அதற்காக நீ ஏன் அழ வேண்டும்? ஒருவேளை உங்கள் விட்டில் விருந்தாளியாக வந்திருந்த போது இப்படியாகி விட்டதே என்று நினைத்து வருந்துகிறாயாக்கும்! அதற்கு நீ என்ன செய்வாய்? விட்டில் பெரிய வர்கள் பலர் இருந்திருக்கிறார்கள். பொறுப்பு அவர்களுடையதே....."

"இல்லை, தேவி, இல்லை! பொறுப்பு என்னுடையதுதான்! அதனாலேயே என் வளவு அடக்கிப் பார்த்தும் என் துயரத்தை அடக்க முடியவில்லை. என் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் பெருகுவதும் நிற்கவில்லை. இந்தக் கையில் பிடித்த கத்தியினால் அதை வீராதி வீரரைக் கொன்றேன் என்று என்னுடையபோது என் நெஞ்சம் வெடித்துச் சிதறி விட எளியவிரும் போல் இருக்கிறது...."

குத்தவை தேவி திருக்கிட்டவளாய், "பெண்ணே! இது என்ன பிதற்று

கிறாய்? உனக்குச் சித்தப் பிரமை பிடித்து விட்டதா?" என்று.

"இல்லை; இல்லை! எனக்குச் சித்தப் பிரமை இல்லை. பிடித்தால் இனி மேல் நான் பிடிக்க வேண்டும். உண்மையில் நடந்ததையே சொல்கிறேன். ஆதித்த கரிகாலரைக் கொன்றவன் இத்தப் பாதிதான். தங்கலிடம் உண்மையைச் சொல்வித் தக்க தண்டனை பெறுவதற் காகவே வந்தேன்....."

"தேவி! இது என்ன அவதூறு? வீராதி வீரனாய் என் தமையன் ஒரு பெண்ணின் கையால் கொல்லப்பட்டதா? என்னை நம்பச் சொல்கிறாய்? இம்மாதிரி சொல்லும்படி உனக்கு வாய் கற்பித்துக் கொடுத்தார்கள்?..."

"ஒருவரும் கற்பித்துக் கொடுக்க வில்லை. தேவி! நான் சொல்லுவதை வாரும் தம்பக்கூட மறுக்கிறார்கள். என் தமையனும் தந்தையும்கூட நான் சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை..."

"ஏன் நீன் கதை சொல்லுகிறாய்? அவர்கள் தான் உனக்கு இவ்விதம் சொல் லும்படி கற்பித்திருக்க வேண்டும். அப்படி நீயே உன்னுடைய தந்தையை யும் தமையனையும் காப்பாற்றுவதற் காக இப்படி கற்பனை செய்து கொண்டு வந்தாய் போனாய்!..."

"தேவி! அவர்களை ஏன் நான் காப் பாற்ற முயல் வேண்டும்? என் விருப்பத் துக்கு வீரோதமராக அவர்கள் என்னை மணம் செய்து கொடுக்கப் பார்த்த தார்கள். முதலில், மதுராத்தந்திரேவ னரைக் கட்டிக் கொள் என்றார்கள். பிறகு நிமிரென்று ஆதித்த கரிகாலரை அழைத்து வந்து 'இவரைத்தான் நீ மணத்து கொள்ள வேண்டும். மணத்து கொண்டால் சோழ சிங்காதனம் ஏறு வாய்!' என்றார்கள். அப்படி என்னைப் பவி கொடுக்கப் பார்த்தவர்களாக்காக நான் மரித்து ஏன் ஏற வேண்டும்? அவர்கள் செய்த குற்றத்தை நான் செய்ததா? ஏன் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்? இல்லவே இல்லை!" என்று கூறினான் மணிமேகலை.

"பெண்ணே! நீ சொல்வது ஒன்றை விட ஒன்று விசித்திரமாக இருக்கிறது. என் தமையன் கரிகாலனை மணத்து கொள்ளும் பாக்கியத்துக்காக எத்த னையோ ராஜாதிராஜர்களின் குமாரிகள் தவல் கிடத்தார்கள். அப்படியிருக்க, உன் தந்தையும் தமையனும் உன்னைப் பவி கொடுக்க விரும்பியதால் நீ சொன்ன வது ஏன்? சோழர்களுத்தில் வாழ்க்கைப் படுதல் அவ்வளவு பயங்கரமான துன்பம் என்று நீ கருதியது ஏன்?"

"தேவி! எனக்குக் கூடப் பிறத்த தமக்கையோ, தங்கலையோ, வாரும்

இல்லை. தங்கலையே என்னுடைய உடன் பிறத்த சகோதரியாக நினைத்துச் சொக் கிறேன்....." என்றான் மணிமேகலை.

"என் தமையனைக் கொன்றதாகச் சொல்லுகிறாய்? என்னுடன் சகோதரி உறவு கொண்டாட எப்படித் துணி கிறாய்?" என்று இளையவிராட்டி சற்றுக் கடுமையாகக் கேட்டாள்.

"எனக்கு அந்த உரிமை உண்டு. தங்கள் சகோதரர் கரிகாலர் என்னைக் கூடப் பிறத்த சகோதரியாக எண்ணி னார். அப்பாவு தம் கைப்பட எழுதியும் இருக்கிறார். அதை நினைக்கும் போது நான் அவரை நான் கொல்லும்படி நேரித்தது குறித்து என் உள்ளம் துடிக்கிறது. அதற்குப் பிராயச்சித்தம் என்ன வேண்டுமோ செய்தாகவே தங்கலிடம் வந்தேன்!" என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் கிம்மினான் மணிமேகலை.

இளையவிராட்டி வானவிலிடம் மெது வான குரலில், "பாவம்! இத்தப் பெண் ணுக்கு உண்மையிலேயே சித்தப் பிரமைதான் போலிருக்கிறது. இத்தச் சமயத்தில் இவளை அழைத்துக் கொண்டு வந்தாயே? நிமிரென்று வெறி முற்றி விட்டால் என்ன செய்யிறது?" என்றாள்.

வானதி, "அக்கா! எனக்கும் கவலை யாகத்தான் இருக்கிறது. தயவுசெய்து சொபமாகப் பேசாதீர்கள். நல்ல வார்த்தையாகப் பேசி அவளைத் திருப்பி அனுப்பி விடுவோம்!" என்றாள்.

குத்தலை மணிமேகலையைப் பார்த்து, "பெண்ணே! நடத்த தடத்துவிட் டது. எவ்வளம் விதிபின் செயல்! வகுதி தப்படாதே! என்னை உன் தமக்கை யாகவே நீ பாவித்துக் கொள்ளலாம். ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்றாயே? அது என்ன? அப்படி நீ இரும்பிலுக் கிடுகொழு சமயம் வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளலாம்!" என்றாள்.

"இல்லை, இல்லை; இப்போதே சொல்லி விடுகிறேன். அக்கா! நான்கள் பெண் ணுய்ப் பிறத்தவர்கள். ஆகையால், நான் சொல்வதைத் தெரிந்து கொள் ளீர்கள். புகழ்க்கலிடம் எவ்வளவு சொன்னாலும் அவர்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஒரு பெண் தன் உன்னத்தை ஒருவருக்குக் கொடுத்து விட்டால் என்று வைத்துக் கொள் ளுங்கள். அப்படியிட்டவர் கையில் ஆயுதம் ஒன்றுமின்றி நிராதரவாக இருக்கும் போது, இங்கொருவன் கையில் பெரிய வான் எடுத்துக் கொண்டு அவரைக் கொல்லப் போகி னான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்போது அத்தப் பெண் உண்மை யான அப்புள்ளவன் என்றாக, என்ன

செய்வாள்? பார்த்துக் கொண்டு
செய்ய இருப்பாளா?...."

ஞாபகம் உடனே மந்திரி
யின் நினைவு வந்தது. அவனுடைய கண்
களில் கண்ணீர் ஓங்கித்தது.

"அது எப்படிச் செய்யப் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பாள்? குழந்தை சென்று
தன் உயிரைக் கொடுத்தாவது தன்
காதலனுடைய உயிரைக் காப்பாற்ற
முயற்சிக்குப்பாள்!"

இதைக்கேட்ட மணிமேகலை, "ஆகா!
இத்தமாரிசு போலவே சொல்ல என்னக்கு
வானும் இவ்வாற்த் போய்கிட்டார்களே!
அந்தப் பாதை பழுவூர் நத்தியின்
போலிசையைக் கேட்டவ்வாறே போய்
போய் விட்டேன்? என்னைத் தன் உடல்
பிறந்த சகோதரியாகப் பாவித்து என்
காதலனுக்கு மணம் செய்து வைக்கவும்
எண்ணியிருந்த உத்தமனா இத்தப் பாதை
யின் கைகளாகக் கொண்டு விட்டேனே?"
என்று சொல்லி விம்மினாள்.

இளையிராட்டி ஞாபகம் தேவி
திரும்பி வானதிலையும் பார்த்தாள். "தேவி
ஞாபகம் கொண்டு வருகிறாள்!" என்று
மெய்கைய ரூபத்தில் கூறினாள்.

பின்னர், மணிமேகலையை நோக்கி,
"பெண்ணே! அழிவேண்டாம்! நடத்
தது என்னவென்று சொல்லு! இன்ன
விட்டாக, இன்னொரு சமயம் சொல்லு
கிறாயா?" என்றாள்.

"இங்கே, இங்கே, இப்போதே சொல்லி
விடுகிறேன், ஆகா! என் தகையன்
சித்தமாரன் வெகு காலமாகத் தன்
விதேவியை ஒருவரைப் பற்றி என்னக்குச்
சொல்லி வந்தான். அவர் சில மாதம்
வளுக்கு முன்னால் ஒரு நாள் உடம்பூசில்
உள்ள எங்கள் மானிகைக்கு வந்தார்.
அவரைப் பார்த்தவுடனேயே என் நெஞ்
சம் 'இவர்தான் என் நாயகன்' என்று
நீர்மணித்து விட்டது...."

இளையிராட்டி ஞாபகம் சித்தி தனக்கு
கிதுடனேயே, "அப்படி உன் உன்னதத்
தைக் கொண்டு கொண்ட பாக்ஷியசாஸி
யார்?" என்று கேட்டாள்.

"அவரைப் பாக்ஷியசாஸி என்று
சொல்கிறீர்கள்? இங்கே, இங்கே, என்
உன்னம் அங்கிடம் சென்றபொழுது, என்
ஞாபகத்திலும் அவரைப் பிடித்துக்
கொண்டது. இன்று இத்தத் தந்திர
வர்க் கோட்டையின் பாதாளச் சிறை
யில் அவர் அடைப்புக்கு விட்கிறார்.
ஆகா! பழுவேட்டரைப் பிட்டுப்
பெண் என் சொல்லுகிறாள். இத்தக்
கோட்டையிலுள்ள பாதாளச் சிறை
ரோம்பப் பங்கரவாச இருக்குமாயே!
அதற்குள் அடைபட்டவர்கள் திரும்ப

உயிரோடு வருவதில்லையாயே?"
என்றாள்.

"அதெல்லாம் பொய், பெண்ணே!
நானும் இதோ திரும்ப வானதிலையும்
பாதாளச் சிறைக்குச் சில காலத்துக்கு
முன்பு கடப் போயிருக்கிறோம்...."

"தேவி! நான் பாதாளச் சிறைக்குப்
போன முடியுமா? ஒரு தடவை அவரைப்
பார்க்க முடியுமா?"

"அவர் யார் என்று நீ இன்னும்
கொல்லவில்லை, பெண்ணே!"

"அவர் வான் குவத்து இளவரசன்;
பெயர் வந்தியத் தேவர்!"

ஞாபகம் வானதிலையும் ஒருவரை
பொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.
வானதி இப்பொழுது குறுக்கிட்டு,
"அவரைப் பற்றி உனக்கு என் இங்
னவு கவலை? அவருக்கும் உனக்கும்
என்ன உறவு?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை வானதிலைப் பார்த்தாள்.
"நீ யார் அதைக் கேட்பதற்கு?" என்று
ஆத்திரமாய்க் கூறினாள்.

உடனே தனிவடைத்து, "கொய்த
துக் கொன்னாதே, அம்மா! நீ
கொடுப்பாயுள் இளவரசி வானதி அங்
னமா? உன்னுடைய பெரிய தம்பையுள்
நானே இன்று இக்கோட்டையின் அதி
பதியாக இருக்கிறார்! உன் கானில்
விழுந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன், என்னக்கு
ஒரு வரம் கொடு! உன் பெரிய தம்பையுள்
பெரிய வேளாசிடம் சொல்லி வந்தியத்
தேவரைப் பாதாளச் சிறையிலிருந்து
விடுதலை செய்! அவருக்குப் பதிலாக
என்னைப் பாதாளச் சிறையில் போடச்
சொல்லு! இளவரசர் கரிகாலரைக்
கொன்ற பாதை நான்! என் குற்றத்தை
நானே ஒப்புக் கொள்ளும் போது, இங்
னொருவர் பெரிய குற்றம் கமத்துவது
என்ன தியாயம்?... தேவி! தக்கனையும்
அடிபணித்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
கொடுப்பாயுள் பெரிய வேளாசர்
தியாயம் செய்வா விட்டாக, தக்கன்
தத்தை சக்கரவர்த்தியிடம் தேரில் முறை
யிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை
குத் தாக்கன் உதவி செய்ய வேண்டும்"
என்றாள் மணிமேகலை.

ஞாபகம் உன்னம் பன உணர்ச்சி
களால் அங்குடம் போகக் கொத்
தணித்தது. வந்தியத்தேவரைப் பாதா
ளச் சிறையில் போய் பார்ப்பதற்குக்
கூட அவன் தயக்கம் கொண்டிருந்தான்.
இத்தப் பெண்ணு வந்தியத்தேவரிடம்
கொண்ட காதல் நிமித்தமாகக் கொண்டு
குற்றத்தையே ஒப்புக் கொள்ள முன்
வந்திருக்கிறான்.

ஆனால் இவன் உறுதியில் எவ்வளவு உண்மை? எவ்வளவு உறுதியை? காதுகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பிப்பிட்டுக் கொண்டு சென்று உறுதியுள்ளா? ஒரு வேளை நடுத்தியின் தூரப் போதையைப் பற்றிக் கூறினாள், அதனால் மதிமயங்கி அவளை அக்கொடிய செயலாகச் செய்கிறார்களேயுமே?

இல்லை, இல்லை; இவனால் அந்தப் பாதைதவறச் செய்திருக்க முடியாது. வந்தியத் தேவனாகக் கொண்டு வந்ததில் இருந்து தப்பிப்பதற்கே தீவிரம் சொல்லுகிறான். இவன் பேசும் விதத்திலிருந்தே இது நன்கு தெரிகிறது. இவன் பேச்சை யாகும் நம்ப மாட்டார்கள். இவன் பேச்சை நம்பி வந்தியத்தேவரை விடுதலை செய்யவும் மாட்டார்கள்.

ஆனால், இவனிடமிருந்து இன்னும் ஏதேனும் தொத்து கொள்ள முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். கரிகாலனுடைய அகால மரணத்தில் ஏதோ மர்மம் இருக்கிறது என்பது நிச்சயம். அந்த இந்தப் பெண்ணின் மூலமாக வெளிப்படுத்த முடியுமா?

“மணிமேகலை! உன் நெஞ்சின் உறுதியைப் பாராட்டுகிறேன் உன் காதலனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நீ உன் ஜீவனம் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ள முன் வந்ததைப் பாராட்டுகிறேன். இம் மாதிரி அரிய செயல்களைக் கதைகளிலும் காவியங்களிலும் தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். உன்னைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறதில் சந்தேகம் புலவர் யாகும் இந்த தாயகம் இவ்வளவுதான் போய்விட்டார்கள். ஆனால் உன் வார்த்தையை நான் நம்பினாலும், மற்றவர்கள் நம்ப வேண்டுமே? கரிகாலனுடைய உயிரற்ற உடம்புக்கும் பக்கத்தில் வந்தியத் தேவர் இருந்ததாக உன் தந்தையும் தமையனும் சொல்லுகிறார்களே? அவர்கள் பேச்சை நம்புவார்களா? உன் வார்த்தையை நம்புவார்களா? உன் வார்த்தையை நம்புவதற்கு இன்னொரு தடையும் இருக்கிறது. வல்லத்து இளவரசன் ஒரு நாள் தான் அவரையாக என் தமையனிடம் அனுப்பினான். உன் பூங்கூப் போய் உன் உருத்த கிடுபட்டி சொல்லி அனுப்பினான். அப்படிப் போனாலும், கரிகாலன் விட்டு ஒரு நாள் மீளாமலிருந்து அவனுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினான். அன்றைய கரிகாலனின் மெய் காலப்படைவைச் சேர்த்தவர் வல்லத்து இளவரசன். கரிகாலன் மரணமடைவதும் போது இவர் அருகில் இருந்திருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் அவனைக் காப்பாற்ற வில்லை. ஆகையினால் உடையின் தவறியிருக்கிறது.

ராகிரார். தம் உயிரைக் கொடுத்தாவது கரிகாலனுடைய உயிரை இவர் காப்பாற்றி விடுக்க வேண்டும். இவரே கொல்வ வில்லை என்று ஏற்பட்டாலும், உடையின் தவறியதற்குத் தக்க தண்டனை உண்டல்லவா?”

“தேவி! அவர் தமது உடையின் கிழிதல் தவறியிருக்கிறது.”

“அதற்கு உன் வார்த்தையைத் தவிர வேறு என்ன அத்தாட்சி இருக்கிறது?”

“இதோ அத்தாட்சி இருக்கிறது! தங்கள் தமையனின் எழுத்து மூலமான அத்தாட்சியே இருக்கிறது!” என்று கூறிக் கொண்டே மணிமேகலை தன் இடையில் செருகியிருந்த ஒரு ஓங்கை எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

குத்தகை அளவில்லா ஆர்வத்துடன் அந்த ஓங்கையைப் படித்தாள். ஆம்; ஆதித கரிகாலனின் சொந்தக் கையெழுத்துத்தான் அது. வேறு யாருக்கும் தெரியக் கூடாது என்பதற்காக அவளை எழுதியிருக்கிறான். குத்தகைக்குத்தான் முகவரிப்பட்டு எழுதியுள்ளான். “என் அருமைச் சகோதரியார், சக்கர வர்த்தி திருமகனார், இளையிராட்டியார் குத்தகை தெலிக்கு. ஆதித கரிகாலன் எழுதியது.

எத்தனையோ காலமாக எனக்கு இரவில் தூக்கம் இடையாது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு கொடிய பாவம் செய்தேன் கரணுகதி அடைந்த பக்கவாசல் கொன்றேன். அவனுடைய அயனாகக் கூடப் பிச்சை கேட்டவனும் என்னை வகுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் அவர்கள் என்னை நிம்மதி யாகத் தூங்க விடுவதில்லை.

இன்று அதிகாலை யில் தூக்கமில்லாமல் வெளிவந்த போது லாங்குந்திரம் விழுந்து மறைவதைக் கண்டேன். என உடம்பிலிருந்தும் ஏதோ அச்சமயம் போய் விட்டது. இப்போது வெறும் ஒரு மாதிரியே இருக்கிறது. சகோதரி! இத்தத் தூர்நிமித்தம் என்னோடு போகட்டும். நம் அருமைத் தந்தைக்கும் அருள் மொழிக்கும் ஒன்றும் நேராமல் ஏகாம்பர நாதர் காப்பாற்றட்டும்.

நானும் நீயும் நம் இனம் பிராயத்தின் சொழ ராஜ்யத்தின் உன்னதத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ கவலைகூடும். அவற்றை என்னும் திறனேற்றக்கூட வில்லை. என் தம்பி திறனேற்றவான். அவன் மூன்று உலகையும் ஆளப் பிறந்தவன். அவனுக்கு வல்லத்து இளவரசன் வந்தியத்தேவன் துணைவனாக இருப்பான்.

தேவி! வந்தியத்தேவன் நீ இட்ட மணிமேகலை தன்கு திறனேற்றினான் என்று அறிந்து திருப்தி அடைந்தேன்.

இவ்வாறியும் அவரை இங்கே இவ்வளவு மூக்கியமான காரியத்துக்கு அனுப்பி விடுக்க மாட்டாய். எனவே, என் விதிலிருந்து காப்பாற்ற அனுப்பி விடுக்க மாட்டாய்.

சகோதரி! இங்கே எனக்கு ஏதாவது நேர்ந்து விட்டாய். அதற்கு என் விதிவும் என் பிடியாதலும்தான் பொறுப்பே தவிர வந்தியத்தேவன் பொறுப்பு அல்ல. நீ சொல்லி அனுப்பியபடி அவன் என்னை இந்தக் கடம்பூர் மானிகைக்கு வராமல் இருக்க எவ்வளவோ முயல்நான். இந்த மானிகைக்கு வந்த பிறகு நிழலிப்ப போல் என்னைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காவே இங்கு விட்டுப் பெண் மணிமேகலைவைச் சேர்த்துப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவளுடைய உதவியோடு, நான் போக உத்தேசித்திருக்கும் இடத்துக்கு முன்னதாகவே போய் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறேன். எல்லாம் என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான்.

ஆனால் விதிலிருந்தும் விளை வசத்திலிருந்தும் ஒருவர் இங்கிருந்துவரைக் காப்பாற்ற முடியுமா?

படம் எடுத்து ஆடும் நான் சரப்பத்தின் மோகன சக்தியோடு கைரப்பட்டு சிறிய பிராணிகள்தான் தாங்களே வளிக் கொண்டு அப்பாம்புக்கு இரையாகி மடிப்பது என்று கேள்விப்பட்டிருப்பாய்.

அம்மாதிரியே நானும் தந்தியிலிடம் போகிறேன். அவன் நம் சகோதரி என்று எனக்கு எச்சரிக்கை அனுப்பி விடுக்கிறான். அதை நம்ப முடியவில்லை. ஆவீனும் அவன் விஷயமான மர்மம் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. அதை அறித்து கொள்வதற்கே போகிறேன். எப்படியும் இன்று உன்மையை அறித்து கொள்வோம்.

என் விதி என்று ஆனாலும், வந்தியத்தேவன் பேயில் சூறும் யாதுமில்லை. அவன் உன் கட்டளையைச் சீர்தர நினைவேற்றி வருகிறான். சகோதரி! அந்தமாய் மோகினி தந்தியிலின் விலையில் கத்தாமாறலும், பார்த்திபேந்திரனும் அடியோடு விழுந்து விட்டார்கள். அப்படி விழாமல் தப்பிப் பிழைத்தவன் வந்தியத்தேவன் ஒருவன்தான்.

அவனுக்கு என்ன பரிசு கொடுப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த விட்டாக மிகக் குடிசையான பெண் ஒருத்தி இருக்கிறாள். என் உடல் பிறந்த சகோதரியைப் போல் அவன் பெரிசு எனக்குப் பிரியம் உண்டாகி விட்டது. மணிமேகலை வந்தியத்தேவனுக்குத் திருமணம் செய்கிறதாய், அங்குக்கு தன்னை பரிசாக இருக்கும். ஆனால், சகோதரி, உனக்கு இது சம்மதமாக இருக்கிறதா, என்னமோ, தெரியாது.

என் அருமைத் தங்காயி! இந்த குணம் அந்தப் பெண்ணிடத்தான் ஒப்பு

அகலிகைக்கு அனுதாபம் 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

மேலேயாகிள் எட்டாம் ஆண்டு சிவனா நான் 25-7-71 அன்று சென்னை மத்திய நகரைக் கட்டிடத்தில் தடைபடுத்தினேன்.

காலஞ்சென்ற பாலசாரதி ச. ஐ. ச. மோகியார் அவர்கள் பாலம் "அகலிகை" என்று சிறு காவியத்தில், ஏற்றக் காவத்திலே நோன்றி, ஏற்றக் காவத்திலே மறைத்து மோன அகலிகைகளை நெருங்கு வந்தாடுகிறார். ஒவ்வொரு காவியத்திலும் ஒவ்வொரு காவத்திலும் மென் உண்டாய் அதுதான் ஒரு காவியம் வருவதற்கு வித்தாக அமைந்திருக்கிறது. மேலேயாடுக்கு அகலிகை விடம் நோன்றிய பாலம் "அகலிகை" என்ற தன்மொழி சிறு காவியத்தையே உணர்த்தியிருக்கிறது. ஸ்ரீராமன் அகலிகைகளை எட்டிக் காவதானவியில் அவர் காவணை அழகுற நிறுத்தமான அப்படியான செவ்விய மேலேயாடு கோட்டுரு. அகலிகை ஒரு கை நேர காவத்திற்கு இத்திரை கை வசமானது; அவன் கைவரை கைதய முகவிரின் கையிலேயே வந்து இத்திரை அவனைத் தனவசப் படுத்திக் கொண்டான். அதற்கு அதுவாய் நேரத்தின், முகவிரின் கையிலேயே போக, இத்திரை அவர் கைவரையோடு உன்னை நுகர்ந்து விட்டான். அந்த இடத்தைக் கவிஞர் எவ்வளவு கவனமாக, அகலிகைத் தன்மையை ஏதாவது மனம் உறுதியுடன், "என்னும்

இவ்வாய் மேலேயாடு என் கைவரை கொண்டு போக! இன்று கைவரைப் பேசியபேய் கொண்டு வான் என்று இவ்வகையில்தான்..." என்று அகலிகை ஏமாந்து போனதை நானுக்கு வகை தெரிவிப்பதுதான்.

அகலிகையின் இத்திரையும் முகவிரையும் சேக்கப்படுகின்றன. பிறகு ஸ்ரீராமன் அங்கு வந்து அகலிகைக்கு எப்படியோசனை நந்து அவர்களைக் கைதமர் ஏற்றிக் கொண்டான் வெளும் என்ற காவதிரை. "முக்காளமும் உணர்ந்த முகவிரையே நகலாயேயே உன்மையாயேயே போகுது கைத்தவிட்டது. இக்கவா எப்போது உனக்கு முடியவில்லை. அப்படியிருக்க, அகலிகை அகலிகைக்குத் தன்னை கருவிக் கிடைத்து இத்திரை உன்னை உருவிக் கைத்திருக்கிறான் என்பது எப்போது நேர்த்திருக்க முடியும்?" என்று காவதிரை

அகலிகைத் தன்மையை உணர்ந்தது அவன் ஏற்றிக் கொண்டான் செவ்விய கைத்திருக்கிறான்.

இந்த "அகலிகை" காவியம் பாலாநுமே பேசியும் பாலாநுமே பட்டது. பால ஆண்டுக்கு முன்பு "மோகோபகாச" விடம் அதன் அகலிகை பால ச. நெருங்கியப் பி இது பற்றிக் குறிப்பிட்டு, மேலேயாகிள் கவித்துவத்தையும், காவிய நவந்ததையும் பாலாநுமே குறிப்பிடுகிறார். -விஜயம்

விக்கப் போடுறேன். சூல் வேண்டியா
அவளுக்குப் படிக்கத் தெரியாது. அவ
ளாக் குறித்து உன் விருப்பம் எப்படியோ
அப்படிச் செய்! தம் குடும்பத்தில் நீயே
மிகச் சிறந்த அறிவாளி. உன் வார்த்தை
வை நான் தட்டி நடத்தேன். அதன்
பலனை அனுபவிக்கப் போகிறேன். தம்பி
அருள்மொழியால்தான் உன் யோசனைப்படி
நடந்து சோழ சாம்ராஜ்யத்தை மகோத்
தத நிலைக்குக் கொண்டு வருவானாக...

இந்த இடத்தில் எழுத்து நின்று
போயிருந்தது. ஓலைவயல் படித்து
முடிக்கும்போது குதவையின் கண்களில்
விருத்து கண்ணீர் சொரிந்தது.

கண்களைச் சட்டென்று துடைத்துக்
கொண்டு மணிமேகலையைப் பார்த்து.
"பெண்ணே! இந்த ஓலை உன்னிடம்
எப்படி வந்தது? யார் கொடுத்த
தாய்கள்?" என்று கேட்டான்.

"தேவி! இவ்வரசரே என்னிடம்
கொடுத்தார். அவரைப் பற்றி நந்தினி
என்னவெல்லாமோ தவறாகச் சொல்லி
யிருந்தான். ஆகையால் எனக்குத்தான்.
காதல் ஓலை எழுதியிருக்கிறார் என்று முத
லில் நினைத்துக் கொண்டேன். இதைத்
தீயில் போட்டுப் பொக்கிஷிட எண்ணி
னேன். பிறகு, என்னதான் எழுதியிருக்
கிறது என்று பார்த்தலாம் என்று நீண்ட
தூரப் பத்திரப்படுத்தி வைத்தேன். என்
தொழி சந்திரமதியிடம் கொடுத்துப்
படித்துக் காட்டச் சொன்னேன். என்
னைத் தம் உடன பிறந்த சகோதரி என்று
எழுதியிருக்கும் விரபுருஷரை இந்தக்
கைகளினால் கொன்று விட்டேன் என்று
என்னும்கொது என் நெஞ்சு துடிக்கி
றது. தேவி! படுகொலை செய்த பாத
கிக்கு என்ன தண்டனை உண்டோ அதை
எனக்குக் கொடுக்கும்படி செய்யுங்கள்!"
என்று வேண்டினான் மணிமேகலை.

அவளுடைய பரபரப்பும், அவன்
பெரிய விஷமும், அவள் இதைக் கற்பனை
செய்து சொல்லுகிறான். வந்தியத்
தேவரைக் காப்பாற்றுவதற்காகச்
சொல்லுகிறான் என்பதை நன்கு வெளிப்
படுத்தின. குந்தவை அந்த அறிந்து
கொண்டாள். ஆயினும் அவள் கொண்டு
வந்த ஓலை கற்பனை அல்ல. அது கரிகால
ரின் சொந்த எழுத்து வந்தியத்
தேவரைச் சிறை மீட்கவும் பயங்கர
மான கொலைக் குற்றம் அவர் மீது சாரா
மல் தடுக்கவும் இந்த ஓலையே போதும்.
இதற்குப் பெண் காயை மூடிக் கொண்
டிருந்தால் ரோமம் அனுகூலமாயிருக்
கும். ஆனால் எப்படி சூப்பெண்ணிக்
கம்மா இருக்கப் பண்ணுவது?

"மணிமேகலை! இன்னமும் கரி
காவரை நீதான் கொன்றதாகச் சாதிக்க
வருமா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம், தேவி!"

"இந்த ஓலைவயல் படிக்கச் சொல்லிக்
கேட்டதாகச் சொல்கிறாய். இதில் உன்னை
உடன்பிறந்த சகோதரி என்று கரிகாவை
குறிப்பிட்டிருக்கிறான். அவ்வளவு உன்
மேல் பிரியம் வைத்திருந்தவனை நீ
எதற்காகக் கொல்ல வேண்டும்?"

"ஓலைவயல் என்னதாகப் படித்திருந்தால்
அந்தப் பயங்கரமான காரியத்தைச்
செய்திருக்க மாட்டேன். அவருடைய
மனத்தை அறிவாமல் செய்துவிட்டேன்.
அந்த வருகை நந்தினியும் என் மனத்
தைக் கெடுத்து வைத்திருந்தான்."

"எந்தெந்தென்தில் கெடுத்திருந்தான்?"

"வந்தியத் தேவர் மீது கரிகாவர்
துவையும் கொண்டிருப்பதாகவும், அவ
ரைக் கொன்றதும் சொன்று விடுவார்
என்றும் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்
டிருந்தான். அதற்குத் தகுந்தாற்போல்
கரிகாவரும் மகயித் வாரிதத் தூக்கிக்
கொண்டு, 'எங்கே அந்த வந்தியத்தே
வர்? அவனை இதோ கொன்றுவிடுகி
றேன்!' என்று கூத்தாடவே, நான் உன்
மையென்று நம்பி விட்டேன். உடனே
என் கைவிலிருந்த கத்தியினால்....."

"பெண்ணே! இந்தப் பெண்ணை விட்டு
விடு. வீராதி வீரனாகிய ஆதித்த கரி
காவனை ஓர் அபிஷப் பெண் கொன்றான்
என்பதை நான் நம்பினாலும் உலகம்
நம்பவே தம்பாது."

"தேவி! வேறு யார் கொன்றிருக்க
முடியும்? கரிகாவருடைய உடல் கிடத்த
இருட்டறையில் வந்தியத் தேவரும்
நாறும் மட்டுமே இருந்தோம். அவர்
கொல்லவில்லை. பின்னே, நான்தானே
கொன்றிருக்க வேண்டும்?"

"நீ இப்படிச் சொல்வதினால் இந்த
போன என் தன்மையனுக்கு அபிரீதி
உண்டாக்குகிறது. மேலும் இன்னொன்று
யொகித்துப் பாரி வாணர் குலத்து இன
வரசர் நீ கொலைக் குற்றம் செய்தாய்
என்பதை ஒப்புக் கொண்டு கம்மா இருப்
பாரா? நீ அவரைக் காப்பாற்ற விரும்பு
வது போல், அவர் உன்னைக் காப்பாற்ற
விரும்ப மாட்டாரா? நீ பிடிவாதமாகச்
சொல்வது போல் அவரும் 'நான்தான்
கொன்றேன்' என்பார். தீரே பெண் என்
எதற்காக உன்னை ஓராவேன் மன்னித்து
விடுவார்களே. அவரை மன்னிக்கமாட்
டார்கள். இராஜ குலத்தினரைக்
கொன்ற துரோகிகளுக்கு எவ்வளவு
பயங்கரமான தண்டனை விதிக்கப்படும்
என்று உனக்குத் தெரியும் அல்லவா?
தாந்ததில் நின்று வைத்து....."

இதைக் கேட்ட மணிமேகலை "ஓ
வென்று அழுது விட்டாள். தேம்பி
அழுதுகொண்டே, "அக்கா! தாய்கள்
தான் அவரைக் காப்பாற்றவேண்டும்!"
என்று கதறினாள். (தொடரும்)

ஒவ்வொருவரின் மேனிக்கும் பாதுகாப்புத் தேவை

கிட்டை துர்நாற்றத்-
திலுக்கும், அல்லா-
றுள்ளிய கிருமிகளி-
லிருக்கும் உபாஸ்துக்கும்,
மற்றவர்களுக்கும் எதற்கும்
செங்கடத்திலிருக்கும் பாது-
காப் பறிக்கிறது.
ஜி-11 (ஜென்சாக்கோ-
ஸெபைன்) கைத்
கித்தை டைபெட் பவுடர்
இந்தப் பாதுகாப்பைத்
தருகிறது. அநோடு...
அந் தவிர்த்த மலிந்த
நறுமணத்தைத் தருகிறது.

கித்தை—
துர்நாற்றத்தை அழிவ
மேகைப் பாதுகாப்பைத்
தும் டைபெட் பவுடர்.

©1993/©1993 Tan

பெண்மை
மதிமயக்கும்,
மலைப்பூட்டும்,
மனம் வாட்டும்,
மகிழ்வுட்டும்
பெண்மையின்
பத்துவித
சித்தங்களைப்
படித்தறிந்த
படைப்பு
'மெய்யின்'

மெய்யின்

மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...
மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...
மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...

மெய்யின் 700% மனதின்
மெய்யின் 700% மனதின்
மெய்யின் 700% மனதின்
மெய்யின் 700% மனதின்
மெய்யின் 700% மனதின்
மெய்யின் 700% மனதின்

மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...
மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...
மெய்யின் மெய் அன்பின்
மனதின் மனதையே...

மெய்யின்
மெய்யின்

சில மனிதர்களின் சில நினைவுகள்

சுடும்பரா மாணவனின் நினைவுகளும்.

மறைந்த புகழ் பெற்ற
வந்தவன் கவிஞர்கள்

என்ற அடிக்கு வேதங்களால்
அறிவிப்பதாதவனுள் பரம்
பொருள் இராமாயதாரம்
எடுத்து நாட்டைத் துறந்து
காட்டுக்குப் போனான் என்
பதுதான் காதாரன் சம்பிர
தாய் அரித்தம். ஆனால் ரசிக
மணி டி. கே. சி. இந்த அடிச்
சொல் பொருளைத் தீழ்ச் சண்ட
காது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்
விளக்கினார்.

“விளக்கமும் முனிவர்களும்
வேத நூல்களில் கட்டவுறு
ண்டவ தத்துவத்தை எடுத்துச்
சுதி யிருக்கிறார்கள்.
அந்த வேத நூல்களைப்
படித்து அரித்தம் செய்வது
அவ்வளவு கவரமல்ல. படித்து
அரித்தம் தெரிந்த

‘நான் செய்வேன்’ என்ற
உணர்ச்சிக்குத் தெரியும் இட
யின்றிக் கட்டவுள்ள செய
ல்களை நினைவுப்படுத்துகிறேன்.
எனவே, காட்டுக்குள்ளே
தான் மனிதனுடைய ஆண்
வம் அடிபோடு மறைந்து
இருப்பதைப் பெருமையை
தந்து உணர முடிகிறது.”

□

வி. கே. கிருஷ்ணமேனன்
வண்டனில் கைதுயிடுவாராக
இருந்த நேரம். அப்போது
ஸ்ரீமதி விஜயலக்ஷ்மி பண்டி

கிருஷ்ணமேனன்

டிட் வாஷிங்டனில் இந்நிபத்
தாதவர். கிருஷ்ண மேனனுக்
கும் ஸ்ரீமதி பண்டிட்டுக்கும்
அவ்வளவு கழுதமான உறவு
இல்லை. ஒரு சமயம் ஸ்ரீமதி
பண்டிட் வாஷிங்டனிலிருந்து
இந்நிபாவுக்கு வரும் வழியில்
இருபத்து நான்கு மணி நேரம்
வண்டனில் தங்க மேண்டி
யிருந்தது. வண்டனில் மேன
னைப் பிடிக்காத இந்நிபர்கள்
பலர் உண்டு. அவர்கள்
ஸ்ரீமதி பண்டிட்டைச் சந்தித்
தாய், மேனனுக்கு எதிராக
உருவாகும் அபிப்பிராயச்
சின் அவர் அன்றைய பார
தப் பிரதமரான நேருவிடம்
எடுத்துச் சொல்லிவிடுவார்
என்று மேனன் அஞ்சினார்.
அதைத் தவிரக்கவும் திட்ட
மிட்டார். இது தெரியாமல்
தம்மை வண்டனில் சந்திக்க
விரும்பி எழுதியிருந்த பல
இந்நிபர்களின் கடிதங்களை
சந்திப்பு ஏற்பாடுகளுக்காக
மேனனுக்கே அனுப்பி வைத்
திருந்தார் ஸ்ரீமதி பண்டிட்.

மேனன் அவருடைய அந்
தரங்க ஆலோசகர்களுடன்

அவரையும் அவரையாக போச
னைகள் நடத்தினார். பிச்சிடிஷ்
மத்தியிகன் கைறுக்கு ஸ்ரீமதி
பண்டிட் அவர்களைச் சந்தித்
துப் பேச விரும்புவதாக
இவரே சொல்விக் சில திழ்ச்சி
சிகுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.
இப்படியாகக் கிட்டத்தட்ட
இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்
தில் திட்டங்களை வகுத்தார்.
கடிதம் எழுதியவர்களை ஸ்ரீமதி
பண்டிட் சந்திக்க அவகாசம்
இல்லாமலும் பாரித்துக்
கொண்டார். வண்டன்
தலித்ரோ விமான தளத்தில்
வாஷிங்டனிலிருந்து வந்து
இறங்கும் விமானத்துக்கு அரு
கிலேயே காணரக் கொண்டு
போன விசேஷ அனுமதி
பெற்ற ஸ்ரீமதி பண்டிட்டை
அங்கிலேய காரில் ஏற்றிவருக்
கும் வேகமாக அழைத்துப்
போய் கிட்டார். இதனால்
மேனனுக்கு எதிராகக் கொறு
மிட்டுக் கொண்டு விமான
தள பிரதான வாகனில் காத்
திருத்த பல இந்நிபர்களைக்
கவனிக்கக்கூட ஸ்ரீமதி பண்டி
டிட்டுக்கு வாய்ப்பில்லாமல்
போய்கிட்டது. அன்று முழு
வதும் அவருக்குத் தொடர்ந்து
பல திழ்ச்சிகள். பின்னரையில்
கூட ஒரு நாடக திகழ்ச்சி.

டி. கே. சி.

வுடனே, ‘ஆஹா! எனக்
கல்லவா இதன் பொருள்
தெரிந்து விட்டது’ என்ற
ஆணவம் உண்டாகிறது.
ஆணவம் தோன்றிய இடத்தி
யிருந்து பகலான் உடனே
மறைத்து விடுகிறார். ஆனால்
காட்டுக்குள் போய்விட்டால்
‘நான் செய்வேன்’ என்ற
ஆணவ உணர்ச்சிக்கே இட
யில்லாமல் போகிறது. வந்த
துக்குள்ளே இருக்கும் மலை
கல் விருட்சங்கள் செடி
கொடிகள் அருவி எல்லாம்,

ஸ்ரீமதி விஜயலக்ஷ்மி பண்டிட்

மறுநாட்காலையில் அவர் தூக்
கம் கலையுழல்பே அவரை
எழுப்பி இந்நிபா போகும்
விமானத்தில் ஏற்றி அனுப்பி
விட்டார்.

இந்நிபாவுக்கு வந்து
சேர்ந்த பிறகுதான் ஸ்ரீமதி
பண்டிட்டுக்கு மேனனின்
தந்திரம் தெரிந்தது. அவ
ரைச் சந்திக்க முடியாமல்
ஏமாந்த பல இந்நிபர்கள்
அவருக்குக் கடிதம் எழுதி
யிருந்தார்கள். -மேனன்

அத்தியாயம் 23

மஞ்சளா நல்வ தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். தன் மீது சாய்த்தபடி தூங்கும் அந்த மென் னுடலை அப்படியே தன் இரு னைகளாலும் தூக்கிக் கொண்டு எழுந்தான் சேகர். அவனது படுக்கை அறைவைத் திறக்கும் படி பார்வைவாய் கோபாலுக் ளுக் கட்டிக் காட்டான். இப் போது கோபாலுக்கு எவ் வாம் புரிந்து விட்டது. இது சேகர் திட்டமிட்டுச் செய்த

கிழக்காற்று

செயல் என்று. வேகமாக மஞ்சளாவின் படுக்கை அறைக் கதவைத் திறந்து விட்டான். சேகர் அவனைப் படுக்கை யில் விடத்தி அருகே ஆதரவாக இரு பக்கமும் தலையணைகளை வைத்துப் போர்ளவையாய் மார்புவரை மூடிவிட்டு வெளியே வந்தான். மறக்காமல் ஒசை யின்றி அந்தக் கதவைச் சாத்தினான்.

"இன்னும் குறைந்தது ஐந்து மணி நேரமாகவு அவல் அபர்த்து உறங்கு வான், கவியில்லை" என்றான் சேகர்.

"அவன் சாப்பிட்ட ஊர்பத்தி...?" உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள நினைத்தான் கோபால்.

"தூக்க மாத்திரைகளைக் கலந்து இரண்டு-இளால் ஊர்பத் தயாரித்துத் தவிளையப் படுத்தினவர்தான். நல்ல வேளை. எங்கே அசட்டுத்தனமாக நீ ஐந்தே நிமிஷத்தில் உன் மூதல் தம் னரைக் காலி செய்து விட்டு அடுத்த தம்மருக்குத் தாவி விடுவாயோ என்று பயந்து கொண்டிருந்தேன். உனவோ பானமோ எதுவானாலும் உனக்குத் தனி அளவாயிற்றே!" என்று என் சேகர்

புன்னகையுடன் - மஞ் களா பாக்டி வைத் திருந்த பா னத் தை வாய் பேசினில் கொட் டிக் கொண்டு.

"நான் கவைத்த பாளம் அளவான குசியாக இருந்தது. மஞ்சளா தன் பாளம் 'ஸ்டிராக்' என்றதுமே எனக்கு யோசனை வந்து விட்டது. அதுவும் நீ அவனைப் பாளம் பருக ஊக்குவித்தது என்பதைச் சித்தனை செய்ய வைத்துவிட் டது. அதனால்தான் நான் அடுத்த தம்மருக்குத் தாவவில்லை" என்றான் கோபால்.

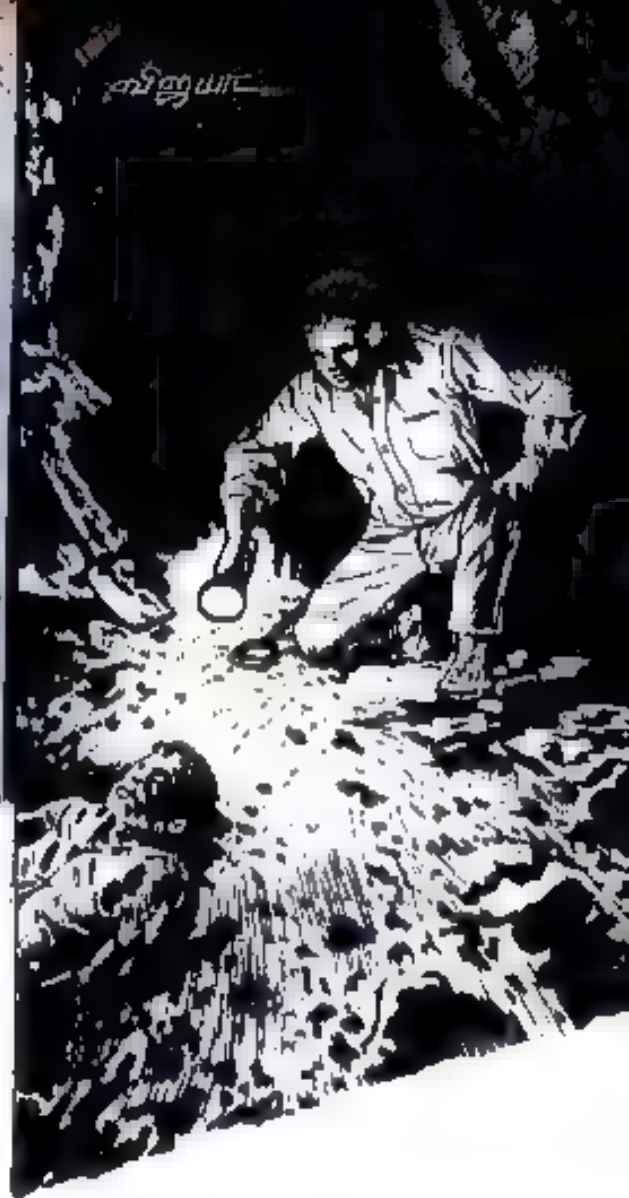
"நல்ல வேளை, என் திட்டத்தைக் காப்பாற்றினாய். நான்காவது இளால் பாளத்தை நீ எடுத்துக் குடித்திருந் தால் நான் உனக்கும் படுக்கை தயார் செய்ய வேண்டி யிருந்திருக்கும்" என்ற சேகர். "கோபால், இன்று இரவு நாம் தூக்கத்தைத் தியாகம் செய்ய வேண்டி யிருக்கும்" என்றான்.

"நான் அதற்கு என்னை அப்போதே தயார்ப்படுத்திக் கொண்டு விட்டேனே! சொல், என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"அசரத்தனமானதொரு காரியம் செய்தாக வேண்டும் நாம். 'பகலெல் வாம் அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் - அவசியமிருக்காது' என்று என் மனத்

துக்குச் சமாதானம் செய்து கொண் டிருந் தேன். ஆனால் இப் போது அதைச் செய்தே ஆக வேண்டிய அவசியம்

கிளசீக்கன்

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய நாம் முற்படும்போது நானும் உடன் வருவேன் என்று மருகனா பிடிவாதம் பிடிப்பான். அதற்காகத்தான் அவரை இப்படிப் பலவந்தமாகத் தூங்கச் செய்தேன். இந்த நிலையில் - வேளை வில் அவளுக்குத் தூக்கம் அவசியமும் கூட'' என்று கூறிய படியே சேகர் வேப்ப மரத்துப் பங்களாவின் துன்னில் கதவுகளைல்லாம் மூடப்பட்டு இருக்கிறதா என்று கண்காணிப்பதற்குக் கொண்டான். பின் பக்கத்துக் கதவை மூடித் தாளிட்டான். வாகனக் கதவுகளையும் மூடிப் பூட்டிக் கொண்டு சாலையைத் தன் பாஸ்ட் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டான். இப்போது இருவரும் வேப்ப மரத்துப்பங்களாவின் வெளியே அதன் கடை பாதையில் தின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

''சேகர், மருகனாவை இப்படித் தனியாக இருக்க வைத்துப் பூட்டிவிட்டு நாம் போவது அத்தனை நல்லதாகப் படவில்லையே?'' என்றான் கோபால்.

''வைப்பதாதே போபால். நாம் வெகுதூரம் போகப் போவதில்லை. இங்கு அருகில்தான் இருக்கிறது. நமது வேலை. ஒசையின்றி யாரும் உள்ளே நுழைந்துவிட முடியாது. இந்தப் பங்களா பீது நமது கண்ணும் காதும் இருக்கும். தவிர இங்கு உலரவி வந்த கொல்காரன் இன்று இரவு தன் கைவரிசையைக் காட்ட மாட்டான் என்று ஓரளவு உறுதியாகச் சொல்லுவேன். ஏனென்றால் அவன் இங்கிருந்து போய்விட்டான்!''

மேக மூட்டத்தினால் வானம் களத்துக் கிடந்தது. சற்றைக்கொரு தரம் ஒன்பது நாள் வளர்ச்சி பெற்ற நிலவு, தன் பொலிவிழந்த முகத்தை வெளியே நீட்டும். உடனே ஒரு எருமேகம் கனவேகமாக ஒடிவந்து அதைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு உள்ளே ஒடியிடும். இந்தக்

ஒரு சலுகையில் 3 வறிகளில் செயல் புரிந்து...

பெ. துணிகளை அதிமென்மையாக்குகிறது

— மற்ற எந்த பவுடரையும்விட.

இதோ, எப்படி என்று பாருங்கள்:

1. **பெட்** உறுவாக தனிப்பட்ட சத்தியாபெற்ற பொருள் அதி மிகுந்த துணிகளை மெருகில் செய்து, மகநாதன் அருவகமடை பொருளில் விட்டது அருவிறத. துணிகளை மென்மையாக்கிறது.
2. **பெட்** அருவக மென்மையாக்கிறது. அது மென்மையாக படிப்பதில் தடுக்கிறது, துணிகளை அதி மென்மையாக்கிறது. உறுவாக விட்டது துணிகளை அதிமென்மையாக்கிறது.
3. **பெட்** துணிகளை அதிமென்மையாக்கிறது. துணிகளை மென்மையாக்கி, அதிமென்மையாக்கி பரிசீலிக்கிறது. (கேள் அம்மது பென்மையாக்கி மென்மையாக்கி மென்மையாக்கி.)

இந்தே பெட் வாங்குங்கள்! உறுவாக அதி மென்மையாக, படிப்பதில்

AMULI HYMA 3A/70

கண்ணாழ்சி விஷயாட்டை ரசித்துக் கொண்டே நடத்தார்கள் இருவரும்.

பண்ணையின் ஆயுதப் பட்டறையான 'சூல் ஹவுஸ்' விளைய நுழைந்த ஒரு ஸ்கீட்சைப் போட்டான் சேகர். ஒத்தை விளக்கு ஒளி சிந்தியது. அங்கிருந்த நீண்ட கைப்பிடியைக் கொண்ட மண்வாரிப் போடும் 'ஷோவ'ஹ் எடுத்துக் கொப்பளின் கையில் கொடுத்தான். தானும் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டான். அவை தரை உறுதியான கயிற்றுச் சுருளை ஒன்றையும் வாக்கிவ ஸ்டிக் ஏற்றிய அவன் கரம் எடுத்துக் கொண்டது. அந்தக் கையில் முன்பே ஒரு டார்ச் விளக்கும் தயாராக இருந்தது. விளக்கை அணைத்து விட்டு, வெளியே வந்தார்கள்.

மேகத்தின் இருக்கிருந்து எட்டிப் பார்த்த நிலவு சிந்திய ஒளியில் தூரத்தில் தெரிந்ததொரு மேட்டை நோக்கித் தன் கைத்தடியை முன்னால் அழுத்தி நடந்தான் சேகர். சட்டென்று நிலவு பதுங்கிக் கொண்டது. இருள் மூர்ந்து கொண்டது. பட்ட வெள்ளை பெருந்த தூற்றம்; அதைத் தொடர்ந்து பனிச் பனிச்சென்று மின்னல் கொடி விட்டுப் பட்டர்ந்து நெளிந்து ஓடிற்று.

மேட்டில் ஏறி நின்று சேகர் தன் டார்ச் விளக்கின் பொத்தானை அழுத்தினான். ஒளிக் கீற்றுப் பளிச்சிட்டுக் கவ்வை நுழையாவிடின் கதவைத் தாக்கி திறந்து. சேகரின் கால்கள் பண்ணையின் கவ்வறைப் பக்கம் அழுத்தமாக நடை போட்டன. கோபால் மெனமமாக நல்லபிணப் பித்தொடர்ந்தான். சிறிது நேரத்தில் இருவரும் அன்று காலைதான் அடக்கம் செய்வப் பட்ட கந்தசாயி அவர்களின் கவ்வறையின் அருகில் போய் நின்றுள்ளனர். அந்தச் சமயத்தில் மீது மலர்கள் சிதறிக் கிடந்தன. சேகர் குளித்து அந்த மலர்களையும் மால்களையும் ஒரு கையினால் ஒதுக்கித் தள்ளினான்.

"கோபால் ..... ம ..... மண்ணைத் தொண்டி அப்பறப்படுத்து" என்றான்.

ஒரு கிராடி கோபால் ஏதும் பேசவில்லை. ஆனால் அவன் பார்வை நன் பனின் மீது நிலத்திலிருந்து, சேகரோ தன் டார்ச்சிலுள் கவ்வறையின் மேலாகத் தழைந்திருந்த ஒரு பெரிய மரத்தின் கொடியை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தான்.

"எதற்காகத் தொண்டிச் சொல் கிருய்?" என்று கோபால் கேட்டான்.

"காரண காரியங்களைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க இப்பொழுது

விவன் தூல்கள்

கிர்த்தன மாலை

(முன்னும் பாடம்)

விலை ரு. 8

ஸ்ரீராம சரித கீதம்

விலை ரு. 2

(தயாக் செயல் தனி)

கிடைக்குமிடம்;

பி. ஆர். விவன்

9, ப்ரினிவாக் தெரு. சென்னை-38

நேரமில்லை. விரைவில் வேலைகள் முடிக்காவிட்டால் தாம் இருவரும் மழையில் தெப்பவாக் நின்று போக வேண்டியிருக்கும்" என்றான் சேகர். பெருந்தூற்றில் இப்போது ஊசியாக உருமாறிப் பறந்துகொண்டிருந்தது, பெருமழைக்கு முன்னோடியாக.

மலர் வாரியைக் கவ்வறை மேட்டில் பதித்து அழுத்தினான் கோபால். கெட்டிப்படாத தரை, தோண்டுவது, சிரமமாக இல்லை. அந்தச் சமயம் சேகர் கவ்வறை மரக் கொடியில் விளி இருந்த தன் தயார் செய்து கொண்டிருந்தான்.

"காலையில்தானே இங்கு மஞ்சளின் தந்தை கத்தசாயியைப் புதைத்து அடக்கம் செய்தார்கள்." கோபாலின் வாய் பேசினதும் கை வேலை செய்து கொண்டிருந்தது.

"உண்மைதான் கோபால். மஞ்சளாவுக்கு நான் தூக்க மாத்திரை கொடுத்துக் தூங்கச் செய்து விட்டு வந்ததற்கான ஒரு முக்கிய காரணம் என்ன என்பது புரிந்திருக்குமே உனக்கு? இப்படியொரு காரியம் - புதைத்த வரை மறுபடியும் தொண்டி எடுப்பது ஏன் மனத்துக்கும் சுஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இதை நாம் செய்துதான் ஆக வேண்டும், வேறு வழியில்லை. விரைவில் காரியத்தை முடி" என்றான் சேகர்.

பிளாஷ் லைட்டை ஏற்றி மேடான தொகு பகுதியில் வாகாக எவத்திருந்தான். சேகர். இருவரின் வேலைக்கும் அது தோதாக இருந்தது. கோபாலின் உடல் நல்ல வலு உடையதாயினதும் காலையில்தான் முடிய குழியானதெனும்

சேகரின் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு தோல் ஆகவில்லை.

“சேகர்...” என்றான் கோபால் குழிக்குள் இருந்தபடி.

அவன் அழைத்ததன் பொருளை அறிவ் கலந்திருந்த ஓர் அச்சம். அருவருப்பு இமைப்புலம் உணர்ந்து கொண்ட சேகர், “சரி... நீ மேலே வா... இனி ஆக வேண்டிய காரியங்களுக்கு உங்களுடைய பிடிவாதம் வேண்டாம்” என்று. தன் வாக்கில் வாய்க்கை கவன்றியபடி குழிக்குள் குதித்தான்.

குழிக்கு நேரே டீரர் கொவிலு வாசலானதொரு பகுதியில் தூளிக் கயிறு போல் சேகர் தான் கொண்டு வந்திருந்து கயிற்றை மாட்டி ஓர் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அதன் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பொருளைக் கட்டிவிட்டு டீரர்த்தோடு கற்றியிருந்த கயிற்றைப் பிடித்து இழுத்தால் பாரம் தூக்கி எதிர்பார்க்க அந்தக் குளிக் கயிறு செயல்படும். ராணுவத்தின் சேவை செய்திருந்தபடி சேகருக்குக் கயிற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கலை தெரியும். பாரம் விளக்கு வெகுநேரமாக எரிந்து கொண்டிருந்ததனால் அதன் ஒளி குன்றி யிருந்தது. முதலில் அதை அமைத்த கோணத்தில் குழிக்குள் இப்போது வெளிக்கல் விழவில்லை.

“கோபால்! அந்த விளக்கைக் கொஞ்சம் சரியாக வை... குழிக்குள் வெளிக்கல் விழும்படி” என்றான் சேகர். மண்டி யிட்டு உட்கார்ந்திருந்த அவன் கைகள் வெள்ளைத் துணி சுற்றிய கத்தராயில் உடல் வீழ்ந்த மண்டி. ஏதோ திக் துள்ளியதொரு பக்கவாட்டிலும் மண்டிசெய் படுத்தது.

கல்வறைப் புதை குழியின் ஓரத்தில் டார்ச் விளக்கோடு தின்றிருந்த கோபாலின் உள்ளம் அசாதாரணமான வேகத் தோடு அடித்துக் கொண்டிருந்தது. ரொம்ப நேரமாயிசாளி அவன். இப்போதுள்ள அவன் மனநிலைக்குப் பிடி என்றோ பயமென்றோ பொருவினில்லை. அப்படியானால்? விவரிக்க முடியவில்லை. சேகர் ஒரு காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது பிறர் கேள்வி கேட்பதை விடப் பாதவன். ஆகவே இந்தக் காரியத்தின் உட்பொருளையும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை அவனால்.

“கோபால்...” குரல் கொடுத்தான் சேகர், குழிக்குள்விருந்து. “அந்தக் கயிற்றைத் தளையவிடு” என்ற உத்தரவு பிறத்தது அவனிடமிருந்து. கோபால் டார்ச்சை வாகானதொரு

மேட்டில் வைத்துவிட்டு மரத்தில் சுற்றி யிருந்த கயிற்றை அவிழ்த்துத் தவிர்த்தான். தூளிக் கயிறு போன்ற இரு முனைகள் மென்மக் குழிக்குள் இறங்கின.

உள்ளே வந்த கயிற்றின் ஒரு முனையை வெள்ளை மூட்டை உருவத்தில் கால்மாட்டுப் பக்கமும், மற்ற முனையைத் தலைப்பக்கமும் காட்டித் தரைக்குக் கட்டினான். “கோபால்! கயிற்றைப் பிடி” இழுத்தான்.

கோபால் கயிற்றை இழுத்தான். குழிக்குள் மண்ணிலிருந்து விடுபட்டு, வெள்ளைத் துணி சுற்றிய மூட்டை உருவம், தன்மதிருந்த மண் உதிர உதறிக்கொண்டு மேலே இறம்பியது.

“இன்னும்... ஓரே சீராக இரு கயிற்றையும் பிடித்து இழு கோபால். இரு பக்கம் பட்டும் தளையிறது. ஆ...சரி... அப்படியே இழு...”

கத்தராயின் உடல் இப்போது அக்கரத்தில், கல்வறையின் பூமி மட்டியிலிருந்து நேராக உயர்ந்துவிட்டது. அவன் அடியில் சேகர் நின்றுருந்தான்.

“கோபால், அந்தக் கயிற்றை அப்படியே தழுவுவாமல் மரத்தில் இறுக்கிப் பிடித்துவிட்டு டார்ச் விளக்கை என் னிடம் போடு” என்றான் சேகர். அவன் ஆணைப்படி கயிற்றைப் பிடித்து விட்டு கோபால் மங்கிக் கொண்டிருந்த டார்ச் விளக்கின் ஒளிக் கற்றையைக் குழிக்குள் திறப்பினான். அதைச் சேகரிடம் கொடுத்தான்.

அங்கே...? சேகர் மண்டி யிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு தன் இரு கைகளாலும் கண்டினைத் தோண்டிக் கொண்டிருந்தான். சற்றுச் சிரமமான காரியம் தான். ஆனால் தரை கெட்டியப் பட்டிருக்கல்க்கை. குழி தோண்டிய பின் அதில் மண்டிசெய் போட்டு மூடினால், அந்த மண்டிசெய் மறுபடியும் தோண்டுவது அப்படி. யொன்றும் சிரமமில்லையே.

கோபாலுக்கு விவரவை வெள்ளமாக வழித்தது. அப்படி யொன்றும் புழுக்க மில்லை. சிறு தூற்றல் வேறு போட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் கோபாலின் உடல் விவரவையால் தெப்பவாடி இருந்தது. குழியின் எல்லையில் மண்டி யிட்டு அமர்ந்திருந்த அவன் முகத் துக்கு நேரே வெள்ளைத் துணி சுற்றிய கத்தராயின் இறந்த உடல் அந்தரத்தில் கயிற்றில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்க்கக் கூடாது என்று அவன் உள்ளத்துக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தாலும் கண்கள் ஏனோ அடிக்கடி அந்த அருவருக்கத் தக்க காட்சி

உயிர் குதிரைக்குத் தூதப் போக
காலம் விக்கோ வஜ்ரதந்தி மிகவும் பெரிதும்
தாவரம், உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக
பெட்டி, உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக
காலம் மிகவும் உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக
பெட்டி, உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக
காலம் மிகவும் உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக
பெட்டி, உயிர்வாழ் தூதப் போகலாக

பிராஸ்டிக் பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்
பெட்டிகளில்

விக் கோ வஜ்ரதந்தி

ஸ்ரீ சந்திரசுந்தரர் ஒப்பந்தம்

விக்கோ டைபிரெட்டரிஸ் டூஸ் ஸ்டாப் 14

திரைப்படம், விவரம், சிபிஎஸ் ஆகிய துறைகளுக்கு எழுந்தருள் நேமை

ஸ்டாப்களில் இருந்து: R. E. கெடட் & கோ., 53, மாத் தெரு, சென்னை 1

நீடித்த உழைப்பிற்கு நம்பகமான

சுருவான சீர்தியத்

தரும்

AMCO

ஆம்கோ

பாட்டரியே

வேண்டுமென்று
வற்புறுத்துங்கள்

ஆம்கோ பாட்டரீஸ் லிட்., பெங்களூர்-2

AM-MAC-107-55 A T.M.

**அமிர்தாஞ்சன்
கிரைப் மிக்ஸ்சர்**
ஆரோக்கியமும்
மகிழ்ச்சியுமுட்டுவது

அஜீர்ணம், வாயு, தூக்க
மின்மை, வாந்தி, வயிற்றுப்
பேக்கல், பேசுதல் குழர்ந்த
யின் உடல் வேளாற்றுக்களை
விசைகளில் குணப்படுத்து
கிறது.

பசியைத் தூண்டி,
ஜீரணசக்தியைச் சீராக்கி,
குழந்தையை ஆரோக்கி
யத்துடன் கொளுகொளு
வென்று வளரச் செய்கிறது.

அமிர்தாஞ்சன்
மிமிடெட்

வைக் காண அதன் மீது
தாவிச் சொன்னே
இருந்தாள்.

குழிக்குள்...?

சேகரின் உழைப்பு
வின் போகவில்லை.
அவன் விரைகள் அவன்
எதிர்பார்த்தனையெல்லாம்
உணரத் தலைப்பட்டன.
மண் விலக விலக அது
ஓர் உருப்பெறவும்
தொடங்கியது.

அதே சமயம் டார்ச்
விளக்கின் ஒளிக் கதற
களின் முடிவில் கண்ட
காட்சி...? கோபாலுக்கு
மூக்க முட்டியது, வாய்
உவரந்தது. இனம் தெரியாததொரு
தனிப்பு.

"சேகர்..." என்று அவன் வாய்
அவன் அறியாமல் உளறிவது ஏன்?
குழிக்குள் சேகரின் கைகளுக்கிடையே
மண்ணின் மேலாக அவன் கண்ட
அந்தக் காட்சிதான் காரணம்.

கோபாலின் கலவரமான குரலைக்
கேட்ட சேகர் சட்டென்று டார்ச்
விளக்கின் பொத்தானை இழுத்து அதை
அகிழ்த்தான். "இனி இங்கு வெளிச்சம்
வெண்டாம். என் குழப்பங்களுக்கு
வெளிச்சம் கிடைத்து விட்டது.....
எங்கே இந்த என் வாக்கில் வடிக்கைப்
பற்றிக்கொள். நான் மேலே ஏறி வரு
கிறேன். உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்"
என்று கூறித் தன் கைத்தடியை
மேலே உயர்த்தினான். கோபால்
அதைப் பற்றிக்கொள்ளச் சேகர் தன்
சரியான ஒரு காலைக் குழியின் பக்க
வாட்டில் உதைத்துக் கொண்டு எம்பி
னான். கோபாலின் உறுதி படைத்த
பிடியின் ஒத்துழைப்போடு ஒரே கத்த
லில் மேலே ஏறி வந்து உட்கார்ந்து
கொண்டான் சேகர். இப்போது அவன்
பார்வை குழிக்குள்ளேயே வைத்
திருந்தது. உடம்பெல்லாம் மண்.
அழுக்கு. அவன் முகத்தில் ஓர் இறுக்கம்.

கோபால் பேச்சற்றப் பேச முடியாத
படி தொண்டை வறண்ட நிலையில்
"சேகர்...அது....அங்கே...?" என்று
குமுறினான்.

மேலே ஏறியபோது மண் மேட்டில்
தான் வைத்த டார்ச்சை எடுத்து மேன
மாக அதன் பொத்தானை அழுத்தி
ஒளி உண்டாக்கி அதைக் குழிக்குள்
பாய்ச்சினான் சேகர். காளியப்பனின்

"நாளைக்குத் தான் எங்கே போக
செல்ல வந்தேன்?"
"நீங்க விரை உயர்வை எய்தித் து
வந்திருக்கிறீர்கள் சொல்ல முடியுமா?"

உயிரற்ற மூகம் அங்கே
இவர்களைப் பார்த்தபடி
செப்பது தெரிந்தது.

விரை குமுறிக்
கொண்டிருந்தது...

வெறு தேரமாகவே
குன்மத்து கொண்
டிருந்த சித, இப்
போது கொட்டிக்
கவிழ்க்கச் சரியான
வேகையை எதிர்பார்த்
துக் கொண்டிருந்தது -
திறை கர்ப்பினிப்
பெண் தன் கழைவைக்
குறைக்கத் தவிப்போடு
காத்துக் கொண்டிருப்ப
தைப் போல.

'சட சட சட...'

பெருத் தூற்றலைப் பரவலாக உதறி
விட்டு ஓடியது மேகம். இது பெரு
மழைக்கு முன்னறிவிப்போ?

சேகரும் கோபாலும் வானத்தை
அண்ணாத்து பார்த்தார்கள். புதை
குழிக்கு மேலாகக் கத்தலாமி அவர்களின்
சடலம் வென்னை மூட்டையாகக் கயிற்
தில் ஊசலாடியபடி நின்றது. அதைக்
குழிக்குள் இறக்கிவிட முடியாது. அது
வடியில் உள்ள காளியப்பனின் சட
லத்தை வெளிக் கொணர்ந்தாக வெண்
டுமே. ஆனால் இவ்வளவு உயரத்தில்
அந்த வென்னைத் துணி கற்றிய சலம்
நிரைக்கு நிலையில் இருப்பானேன்? சேகர்
மரத்தோடு பிணைந்திருந்த கயிறை
அணித்துத் தளர்த்தித் தொங்கும் சட
லச் சற்றுக் குழிக்கு உள்ளாக இறக்கி
மறுபடியும் கயிற்றை மரத்தோடு இறு
கப் பிணைத்தான்.

இன்னொரு முறை பெருத் தூற்றலை
வாசி இறைத்து. தான் குமுறிக் கொண்
டிருப்பதையும் கொட்டி. முறக்கப்போவ
தையும் தெரிவித்து விட்டு மௌன
மாயிற்று வானம். சேகரும் கோபாலும்
அந்த விச்சக்கு விவக ஒரு மரத்தடியில்
போய் ஒதுக்கி நின்றார்கள்.

"சேகர்... நாம் இங்கிருந்து சிக்
கிரமே விளம்பிவிட்டால் நல்லது என்று
நினைக்கிறேன். காளியையும் நீர்த்து
விட்டார்கள். இனி மீதமிருப்பது
நாம் மூவர்தான்" என்று கோபால்.
அவன் குரல் காய்த்து போயிருந்தது.

"இத்தப் பயங்கரமான கொலைகளைச்
செய்தவர்களைக் கண்டு பிடிக்காமல் இங்கி
ருந்து விளம்பப் போவதில்லை கோபால்"
என்றான் சேகர். "புதை குழியின் அடி

மீயை கண்ட காவல்களைப் பற்றி தான் சொன்னது இப்போது விளங்குகிறதா? அந்தப் பாதச் சுவடுகள் வேலப்பனுடையவை அல்ல ஏனென்றால் அவன் வெட்டியிருந்த ஆழத்துக்குப் பிறகு மெழும் தோண்டியிருக்கிறார்கள். இரவு நேரத்தில், காளியப்பனுடைய உடலுக்கு இட வசதி செய்வதற்காக, அவனைப் போட்டு மூடிய பின் அதன் மீது நின்றுக்கொண்டு கொலைகாரன், அவனுடைய பாதச் சுவடுகளைத் தான் அழைக்கிறான்."

கோபாதுக்குப் பேசவே பிடிக்கவில்லை அங்கு இருப்பதே சங்கடமான இருந்தது அவளுக்கு. "காளியை நாம் இப்போது இப்படியே விட்டுப் போக வேண்டியதுதானா? மகழ வேறு கொட்டும் போயிருக்கிறதே" என்றான்.

"காளியை அப்புறப்படுத்தும் காளியத்தைப் போலீஸார் அல்லவா செய்ய வேண்டும்?"

"காளியை ஏன் இந்தக் கதிக்கு ஆளாக்கிறார்கள் என்பதை உன்னால் கவனிக்க முடிந்திருக்குமே சேன். அது ஏன்?" என்று கேட்டான் கோபாய்.

"நேற்றிரவு அவளை வேப்ப மரத்துப் பங்காளியில் மறைத்திருக்கும்படி கூறி விட்டுக் கிளம்பினேயில்லையா? அப்போது அவளிடம் திராட்சைக் கொடி விட்டைக் கண்காணிக்கும்படி கூறி விட்டுப் போனோம். அதன் அருகே போக வேண்டாம், அங்கு ஏதாவது ஓன் நடமாட்டம் இருக்கிறதா என்று மட்டும் கவனிக்கும்படி கூறிவிட்டுத் தான் போனோம். ஆனால் அவன் அங்கு போயிருக்கிறான். போகும்படி யானதோர் உத்துகை அவளிடம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும், இன்னபெட்டர் ஏகாம்பரத்தின் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவிக்கும் ஏதோ ஒன்றை அவன் அங்கு கண்டிருக்க வேண்டும். அது வேப்பமரத்துப் பங்காளியிலிருந்து அவளை வெளியேற்றி இருக்கிறது. அந்த உண்மையை அவன் பார்த்துவிட்டான். ஆகவே இரண்டு காளியங்களுக்காக அவன் தனி இப்போதேயே பேச முடியாதபடி செயல்பட்டு விட்டான். முதல் காரணம் அவன் தான் கண்டதைப் பிறரிடம் சொல்லிவிடக் கூடாது என்பதற்காக. இரண்டாவது, கொலைகாரன் தன் குற்றத்தை நிரந்தரமாகக் காளியப்பனின் மீது சுமத்துவதற்காக.."

"காளியப்பனின் கார் எங்கே கொத்து, திராட்சைக் கொடி விட்டிருக்கிற பங்குக்கு உட்கார்ந்து அதனால் உட்கார்ந்திருக்கிறான்?"

"ஆமாம். இன்னபெட்டரின் கண்கள் காளியின்மீதுதான் பதியும் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே கொலைகாரன் அறிவான். அவன் திட்டமுமே அதுதான். அதைச் சாதகமாகக் கொண்டுதான் தீர்மானம் எடுப்ப வயைக் காளியின் தாக்கிலேயே பதக்கி வைத்தது. இந்தச் சாஸிக்கொத்து அவளையே குற்றவாளியாக்கக்கூடிய அடுத்த வலுவான நடவடிக்கை திராட்சைக்கொடி விட்டின் நிலைமையில்தான் இரண்டு சட்டங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான வழியை வகுத்துக் கொடுக்கும் கருவியாகவும் அந்த சட்டம் காளியின் கழுத்துக்குச் சுருக்கும் கயிருவையும் அந்தச் சட்டம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது கொலைகாரனின் திட்டம். கொலைகாரனிடம் காளியை வெளியில் விட்டு வைக்கக் கூடாது. அவளுக்கு நிரந்தர மறைவு ஒன்றே அவள்தான் கொலைகாரன் என்பதை கருதிப்படுத்தும். நேற்றுவரை கொலைகாரனின் குறிபெய்களும் காளியின் மீதுதான். வெறு வாரியத்தில் இல்லை. இப்போது அவன் கணம் உன்மீது திரும்பியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்" என்றான் சேன்.

"என்...ன்? என்மீது? நான் என்ன சொல்கிறேன்?" குழறினான் கோபாய்.

"நேற்றிரவு இதே கண்ணைக்கு அருகில் உண்மைக் குற்றவாளியைத் திருப்ப படவச் செய்யவில்லையா? காளியைப் புதைத்து விட்டுத் திரும்பிய கொலைகாரனின் மீது நீ எதிர்பாராத விதமாக மோதிக்கொண்டு அவனைத் திருவிட வைத்தாற்போய் அப்படி அவன் மீது மோதிக் கொண்டிருக்கா விட்டால் புதை குழிக்குள் தான் அந்தக் காவல்களைப் பார்த்திருக்க மாட்டேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தச் சாஸிக் கொத்தும் கூட நமக்கு அந்த இடத்தில் விடை இருக்காது. அது நம் கையில் சிக்க வேண்டும் என்பது கொலைகாரனின் திட்டம் என்றாலும் இத்தனை அருகே இங்கேயே விடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பது அவன் நோக்கமல்ல. வேறு எவ்வாவது அதைப் போட்டு வைப்பதே அவன் எண்ணம். காளியப்பனின் உடல் கண்டுபிடிக்கப்படவே கூடாது - கொலைகாரனின் சரியான திட்டம் அதுதான். ஆனால் அவனுடைய சாதுரியமான சதித் திட்டம் குலியும்படியான குற்றத்தை நிகழ்த்தி விட்டான். அல்லவோ நீ மோதிக்கொண்டபோது அந்தச் சாஸிக் கொத்து அவன் திணக்காத இடத்தில் தானும் தவறி விழ்ந்து அவனையே நமக்குக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டது" என்றான் சேன்.

(தொடரும்)

சந்திரிகா

ஆயுர்வேதிக் டாய்ஸிட் சோப்

உங்கள் சருமத்தை
புதுமலர் போன்று மிருதுவாகவும்,
தண்ணிலவு போன்று மென்மையாகவும்
பாதுகாப்பது சந்திரிகா சோப் மட்டுமே.

சந்திரிகா ஆயுர்வேதிக் டாய்ஸிட் சோப் இந்த மொத்தம் இது என்ற கட்டுரை
சந்திரிகா பிராடக்ட்ஸ் கேஸம்பத்தூர்-2, சென்னை-10.

பத்து ஆறுதல் எங்களுக்கும்கூடா தக்கது
கேட்டது எதுவுமே இல்லை. முறைப்
பாட்டுக்காரர்க்கு கணக்கிவதான் இருத்
திட்டு வாரோம். இம்மாத்கொத்த நிலைமை
யிலே நான் அந்தப் பவல் சாமிப்பயனுக்குக்
காதுகுத்துப் பத்திரிகை அனுப்பச் சம்மதிச்
சேத பெருங் காரியம். அப்படிக்குக், எங்
கவியிடுமே வேறே அந்தப் பயனுக்குப் பத்
திரிகை எழுதவா? ஊதறும்! ஏவாது. ஏவவே
ஏவாது! நவ்யதம்பிச் சேர்வைவா, இப்பே.
கோக்காய்க்கேள்?..."

கண்ணியப் பட்டித் ரத்தச் சிவப்பு இன்ன
மும் மாறவில்லை.

கப்பலையா பிரமை தட்டிப்போய்விட்டார்.
வேதனை நெருடிய அரைச் சிரிப்போடு,
"உங்க விம்பு எங்களுக்குக்கெல்லாம் புரிஞ்சுது
தான். உங்களுக்கு இஷ்டம் இல்லைன்னா
சரி. இது விசயத்திலே நான் மல்லுக்கட்டின
தைப் பெரிசெடுத்திக்கிட்டா தீங்க. தம்பி.
தண்ணியைத் தடி கொண்டு அடிச்சாலும்
தண்ணியை விட்டுத் தண்ணி விலகாது
அப்படின்னு ஊர் நாட்டிலே நானும் தெரிஞ்சு
கங்க கொய்தது வளமை. அது பொய்ச்சப்
போவிரும் போயே சரி, சரி ஏவே, கொள்ளு
சேர்வைக்காரர் பேரூக்குச் சிவியை காரங்கி
அடி மச்சாக்காரர் சாமிப்பயச் சேர்வை
பேரைக் காதுகுத்துத் தானிலே எழுது
டாயே!" என்று அவர்.

கொண்ட, கொள்ளையை நிறுத்தித்
தீர்க்கும் தம்முடைய விம்புக் குணத்தை

விண்டும் ஒருமுறை பிரகடனம் செய்யவரைப்
போய் சேர்வை தீர்த்தாட்சிவையமாகவும்
உக்கிரமாகவும் சிரித்தார்; குடுமியைப்
தட்டி முடித்து கொண்டார்; வெற்றியை
போட்டுக் கொள்ளத் தொடங்கினார்.

ஊர் வெற்றியை பார்க்கத் தட்டுக்களைத் தெரு
வாரியாக வரிவசியடுத்தி வைப்பதில் முனைத்
திருந்தார் கப்பலையா. அந்தந்தக் கட்டுக்
களில் இருந்த அழைப்புக் கட்டுக்கள் அவ
ருக்கு பெருவாச உதவிய. தலையைத் திணை
திருப்பியபொழுது, சாமிப்பயச் சேர்வைக்
காக எழுதப்பட்ட மடல் ஒப்புகித் திடப்
பதைக் கண்டதும் உடனே அதை எடுத்து
ஊர் வெற்றியை பார்க்கத் தட்டை இனம் கண்டு
அதில் வைத்தார் அவர்.

"அங்கே, அந்தப் பத்திரிகையைத் தவிரப்
பட வைக்ககிட்டு நீங்களை அந்தப் பவல்
கிட்டே நீட்டிப்பிருங்க, ஊர் வெற்றியை பார்க்க
வச்ச அநிலை காது குத்துப் பத்திரிகையையும்
வச்ச ஊர் முறைப்படி மரியாதை கொடுத்து
அழைக்கிற சங்கதி எங்கிசை மதிக்கத் தெரிஞ்சு
வருகளுக்கு மாட்டும்தானாக்கும்!" என்று
தய்வதம்பி.

இப்படி நடவாடிக்கையைக் கேட்ட, கொண்
டைக்கார கன்னியா மிகத்து விட்டார்.
"தம்பி, சாமிப்பயல் வாரி! அண்ணியமா,
அவ்வா! அவர் உங்க கொத்த மச்சான். உங்
களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட வண்ணியம்மை
யோட உடப் பிரத்த புண்ணி, விடிஞ்சதும்
தடக்க விடுக்கிற உங்க அருமைப் பிள்ளை

மோட மாத குத்துச் சடங்குகள் மோட்டு முழங்கோட - அம்மாள் உறுப்பை - அம்மாள் சீர் கொண்டாரக் கடைமையிட்ட ஆளாக்ரும்! அம்மாள் சீர் வந்துதான் காது லுத்து நடக்கவேணும் என்றெழு திவ்முறை தத்துவமாய்ப் பங்குதரும் சம்பத்தப்பட்ட.. அம்முட்டு ஊர் நாட்டிலேயும் ஒரு விதிமுறை மாக இருந்துக்கிட்டு வருது... அம்மன் காசு ஆய்ந்து அம்மாள் சீருக்கு மடிப்பிண்ணு சொல்றதில்லையா?" என்றார்.

புருவங்கள் நெளிய, சேர்வை சொன்னார்: "இது என் லிட்டு வையாயம். அம்மாள் சீர் ஊராய் நாயாயத் தேவை - சடங்கு எய் வவவு அத்தமா நடக்கப் போகுதில்லு காலம் பற நின்பினை கங்க கொண்டு காணத்தான் போகிறீங்க! நான் சொன்னால் சொன்னது தான்! ம... மேற்கொண்டு ஆகவேண்டியது களைக் கவனிக்க, கப்பையா ஆண்பண்ணை நேரம் ஒருது, பத்திரிகை கொடுத்திட்டு வரப் புறப் படுங்க!"

அப்போது: மெட்டி ஒவிக் வந்து திங்குக் கவனி வம்மை. அவன் முகத்தில் படர்ந்திருந்த சைவம் திங்குதும் மாறவில்லை; மனதில் வியம். இருப்பின் துள்ளிக் கொண்டிருந்த வினைதீர்த்தார் வினை தீர்க்கத் துடிப்பவன் மாதிரி துடித்தார்.

அருகாமத் திருமகனைக் கண்டதும் சேர்வை யின் கருகிப்பெயல்வாய் எங்கேதான் ஓடி ஓங்கித் கொண்டதோ? "அப்பா!" என்று கூவிக் தாவி வந்த மகனை மடியில் போட்டுக் கொண்டே, நம் பிணைப்பை ஏறிட்டு கைஒலிவிடார். "வள்ளியம்மை, இப்பத்தான் வந்தியாக்கும்?" என்று கேட்டார். அவ னுடைய முகத்தில் நிழலாடிய சஞ்சலத்தை அவர் கவனித்த தவறவில்லை.

"ம்...கொட்டிணை வள்ளியம்மை. "காய் னத்தை நாடி இப்பத்தான் வந்தேன்" என்று பெருமூச்செறித்தான்.

"உன் கழுத்தி ஓடி மாதிரியா இருக்கே, ஏனும்?" தங்கப் பதகம் இரண்டும் நெயிற் சித்ததார் தவறவில்லை.

"என் விதையை நினைச்சேன்!"

"ஓடுவா! உன் தம்பி சம்பந்தமாய் எனக் கும் கப்பையா அண்ணனுக்கும் ஊடானே தடத்த பேச்சைக் கேட்டுக்கிற்று இருத்தியாக் கும்?" என்று வினையமாகக் கேட்டார் அவர்.

"ஆமா; கேட்டு என்ன புண்ணியம்? உப் பிக்கு ஆகப்போகுதா, புனிக்கு ஆகப்போகுதா.. ம...உங்களுக்கு என் தம்பிக்காரங்களுக்கும் ஊடானே விதி புருந்து விளையாட்ட ஆரம் பிக்கத்தான் பத்துத் தேரோட்டம் முடிஞ் சிருக்கே?... சம்பத்தான் விதிக்கு விளையாட்டு ஆகை மாறமோ?... வார விதி ராத தங்கா தின்று சொல்றது உண்டு. ஆறு தடம் ரெண்டு குடும்பங்களுக்கு நடுகிணை வந்த விதியோ ராஜம் தங்கிப் பதயர் தங்கி அதுக் காமம் சமிக் காமம் பத்து வருஷம்தான் விளை வாய்க்கிப்படுக்குதே? என்னிக்குத்தான் தெவ்வம் விளையாட்ட ஆரம்பிக்கப் போகுதோ? மி... வாய்க் சொறு உண்ண, மனை எட்டு அடிச்சாக்க. மனைத் துடிப்பவண்ணாரும் கோடு ஆறிப்போகுத்தான் கண்ணப்பிப் கேட்டும் முக்கு குணப்பினை வந்துடுமே உன்

கூத்து!" என்று பயபடுவென்ற சொல்லி லிட்டு மனை வாரியினைத் தவண்பம் விட் டுக்குத் திரிவெடுத்தான் வள்ளியம்மை.

"பைத்தியக்காரி!" என்று சிரித்தார் தங்க தம்பிச் சேர்வை. வழக்கமான கிரிப்பா? ஊதறும்!

"பாசமும் கப்பதியுமும் ஒண்ணதான் தம்பி!"

சொன்னவர் கப்பையா. அவர் கப்பதி யமா? ஊதறும்!...

"அப்பா! அப்பா!" என்று ஓடிவத் தார் பாலகன்.

"வாடா, என் தெவ்வமோ!" என்று தம் அருமைப் பிள்ளையை வாரியினைத், சட்டி முத்தங்கள் ஆயிரம் கொடுத்தார் சேர்வை.

"அழகுத் தெவ்வமாம் பாவ முருகனைப் போன்று குழத்தை சிமித்தான். வம்மையென் முருகனை வினைதீர்த்தவனின் வரப்பிரகாத மங்கலம் இந்தப் பாலகன், வினைதீர்த்தான்? மனை பக்கமில் சிரித்தது.

"அப்பா! அப்பா!" என்று என்னவொ கேட்க வரவெடுத்தான் பாலகன்.

அப்போது: கொண்டல்காரக் கப்பையா கவனிக் கத்தின அங்குழப்பிதழோடு வந்து திங்கார். "உன் கைகளானாரர் காதுக்குத் தப்பிநி லைவா வங்கக் மாட்டென்னு சொல்லித் டார், தம்பி!" என்று செய்தி சொன்னார்.

"அப்படியா சயாசாரம்? நிமிர் பிடிச்ச பவளாச்சே எழியாய்ப்பன்?" என்று கோபா யேசம் பொங்கக் கொன்னார் நல்லத்தம்பி.

தந்தைவின் முறுக்கு பிணைப்புத் திருவி பட்ட "ஏம்பப்பா, நம்ம அம்மாநியா திட்டு திங்க?" என்று பால் வந்தைச் சைவிக் காட்டி கேட்டான் வினைதீர்த்தான்.

சேர்வைவின் மனம் எங்கே கற்றியதோ? அவர் பதில் எதுவும் சொன்னாமல் மெனனக் காத்தார்.

"அப்பா... அப்பா... நம்ம அம்மன் என் காதுக்குத்துது வரமாட்டாக்கண்ணா?" என்று வினையிது பிழை தெறிக்க.

"ஊதறும்!"

"ஏம்பப்பா!"

"உங்கட!"

"என்னடக்கு 'கு'த்தானே?"

"ம்..."

"கு போட்டுக்கிட்டாத்தான் ராசி ஆகிப் புடவாமோ... நாமப்பறம் அம்மானம் துது மாதிரி ராசி ஆகிப்படுவான் அப்பா!"

"ஊதறும்!"

"ஏம்பப்பா... ஊதறும்!"

"தீ கிண்பிச்சிடுவா, தீ கம்மா விளையாடு!"

அவன் - பாலகன் வினைதீர்த்தான் கிண்பி பிண்கியா? ஐந்து வயதும் பிச்சிடு பேசுகிற பேச்சா? திங்கக் கரங்கனில் மிச்சிப்பி பனிச் சிட்ட தங்கக் கொளுகை ருதுங்கக் கை களைக் கசக்கி விற்பிச் சொன்னே... "அப்பா, உங்கட 'கு' தான்!" என்று 'கு' காட்டி விட்டு அப்பால் நடந்தான் வினைதீர்த்தான்.

சேர்வை துடித்துப் போனான். மனைச் சைவிக் அவரது பாய மனைதீர்த்து மனதில் கொட்டிப்பிக்குக் கென்னும். "என் கடிவென்,

விட்டமின்கள் மற்றும்
தூய் பொருட்களுக்கான
'உணர் முடியாப் பசி' உங்களுக்கு
சோஸ்மஸ் எரிச்சலும் ஊட்டுகிறது.

வாட்டர்பரீஸ் விட்டமின் டானிக்

மட்டுமே 12 இன்றியமையாத சத்துக்களை அளிக்கிறது
ஆந்த 'உணர் முடியாப் பசி'யைத் தீர்ப்பதற்கு

உங்கள் உடலில் விட்டமின்கள், தாதுகள்
மற்றும் குக்கிய சத்துகளுக்கான பசி நீரில்
நாளை இருக்கிறது என்பதை எந்த டாக்டரும்
உறுவார். இந்த 'உணர் முடியாப் பசி'யின்
கிளவு— சோஷ், எரிச்சல், பிடுப்பு
மேல்வாங்கல், பசிவிடைகள், தீராத சளிக்குறையு-
வதன் சத்துகளுக்கு அடக்கிய வாட்டர்பரீஸ்
விட்டமின் டானிக் சாஸிட்டு 'உணர் முடியாப்
பசி'யைப் போக்குவதை அறிம 12 குக்கிய
சத்துக்களை உங்கள் உணர்ச்சிகளும், உயிர்க்களும்
விட்டமின்கள், தாது விடுதலிக்கு திரும்பும்
சத்துக்கள் பசிமெழுகை உணரப் பொருட்களும்,
சாம்புகளாக உரமூட்ட பாஸ் போட்டுகள்
கிளித்திப்பப் பாருங்கள்! உங்களுக்கு அனைத்து
உக் குடுப்பதற்கு யாரேனும் ஒருவருக்கு வாட்டர்
பரீஸ் விட்டமின் டானிக் தேவை இல்லை!
இரண்டு அளவுகளில் சிஸ் உகிறது.
250 மி. 81 ரூ. மி.

அப்பா கூட "ஓ" போடலாமா?" என்று கேளுகிறார்.

"நீமட்டும் அம்மாங்கூட, "ஓ" போடலாமாக்கும்?"

போர்வை விதிவையர் சந்தித்த மாதிரி குரல் தருகிறார். கேட்ட கேள்விக்கு விடை கொடுக்க வாயில், "கண்ணே, அப்பா கூட ராசி போடுடா!" என்று மறுபடியும் கேளுகிறார்.

"மாட்டேன்!" என்று அடம் பிடித்து விட்டும் சதங்ககைகள் குறுக்க விதிவையர் தருகிறார் விசைநீர்த்தான்!

போர்வையின் கண்ணில் கறுத்த கண்ணின் விசைநீர் துப்பப்பட்டார்க்குக் கொடுத்து கண்ணின் கந்தம்! செவ்வியிட்டு, போர்வை வயத் திசை மாற்றினார். சித்தவியின் மூப்பி விருத்த கண்ணையாவை நோக்கி. "என்ன சொன்னார் அவர்?" என்று விசைநீர்த்தான்.

"கண் செவ்வியப் பூக்க வச்ச மயிலாசைத செவ்வியாத பத்திரிசைவைய ஏத்துக்கிடுவானது அப்படியென்று சொல்லிட்டார். அந்தோட, பத்திரிசைவியே இருந்தது அந்திய ஆன் கையெழுத்து என்னித துப்பும் புரிஞ்சுக்கிட்டார்!... பாஸம், அவரோட பெண்ணாதிக்கு இருப்பு வலி கண்டு ரொம்ப அகதிப்பெருதான்! சாமியப்பன் சதங்ககையிப் போய்க் குத்திக் கிணறு இருக்கார்!" என்று கண்ணைப் பார்த்தார்.

"எவன் எங்கேயு கேட்டோ என்னக்கேள்?... நீங்க மேற்கொண்டு ஆகவேண்டியவனாகக் கை விரியும், விருத்தி அதுபுறமா அமைந்திட... வேறுமதி... அண்ணாட அயல் கண் தாட்டியே இருக்கக்கூடிய பெருந் தலைகள் சாடா பெரும்கைதங்ககை விருத்தாக்கும்! அத்தியேக கொடுத்த ஆவிரத்துக்கு அப்பறம் கைக்குக் கொடுத்தாய் போதும்!..." என்று தலை தாழ்த்தி, நெஞ்சில் இளம் தலைவியை எண்ணிவைத்து விசைநீர் செவ்வியப்பட்ட செவ்வியோ-தங்ககையியை கொண்டு! ஆனால் அவரது இட வத்தின் இடமில் தவித்தது. "அந்தப் பாலம் சாமியப்பனிடம் மாணத்ததை வாகை தான் நினைக்கோம்!... கடைசியிலே அவன் என் மாணத்ததை வாகைப்பிட்டானோ!... பாஸிப் பங்கி!"

அன்று நட்சத்திரம் சித்தபோகம் கடிய கபஜிசத்தில் உதயாதி நாளிலே ஐந்துக்கு மேல் ஆமைகளுக்குள் கடைச கங்கிசத்தில் சிறுவனரின் செவ்விய விசைநீர்த்தாறுக்குக் காது குத்து!

விழாவுக்கான நேரம் தெருக்கிக்கொண்டே விருத்தி.

"சங்கப்பா அண்ணன்! தம்ப விசைநீர்த்த தாணிக் காரிலே வச்ச தேரே வானி போலியம் போய்க் காரி கும்பிட்டுப்பட்டு விட்டுக்கு வந்ததும் காது குத்திப்பிட வேண்டியது தான்!" என்று தங்ககையியின் போர்வை, துணை கருமாவை இளங்குடைரேவியில் பண்படுத்தது.

"ஏ புள்ளே! வள்ளியங்கம்! காதுகுத்த நேரம் தெருக்குது. சங்கியை மலிகை ஏடுக்கி கிட்ட குடியா புள்ளே!" என்று பெரும்கை குடைகுத்துக் கொள்ளுர் அவர்.

மறுகணம் மெட்டிச் சத்தம் கேட்டது.

"அத்தான்...!" என்று உருகித் தவித்த காது வந்து நின்றுன் வள்ளியங்கம்.

தூண்கூட சிறிய நடிக்க மாடு நேரம் தான் வேண்டிய பெரும்கையா கபஜிசத்தில் புகுந்த தாணிகைக்குத் தாணிகைக்கு வறுதிக்க கொடுக்க கட்டி எழுத்தாளனாகக் கம்பகம் கொடுத்து கைவந்தக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவ்வகை பெரும்கையாக கொடுத்தும் பெரும்கையே நேரத்தானே ஒன்றாகக் கண்ணோடும்!

"குது 25 கையுப் பெரும்கையே 25 கையுப் கையுடன் காரி தாணிகைப் போகிறது. காரித் துணைத் தாணிகை அவன் அவன் அமைந்தான்."

"மந்திரி நிறுத்தான்!" "இவன், ஆரக்கிவிட்ட!" "மேடு" - மூக்கு

சந்திரன், பெரும்கையே கண்ணோடு கொட்டார் கைக்கிள் மதி மனிதாபிசத் தாணிகைக்குள் ஒரு புது கைக்கிள் ஏதுவெதிலிட்டார். கையித் திசை அவர் "தாதுத்தி ஒரு" மனிதக்கிள்

மிகை கைவந்தத் தாணிகை, இத்திருமுகம் இதை கைக் கொட்ட முடிந்திருக்கிறார்!

"அவன்"

"தாதுகெடுத்து நீ சித்தமெனம் மந்திரி எழுதுப் பெரும்கையே இருத்தாந்தான் கைக்கிள் தாணிகை வேண்டிய அமைந்தும் கொடுக்கி!" என்று கட்டி கைக்கிள்போகத் தம் கைக்கிள் கைக்கிள் தாணிகை கொடுக்கிப்பார். காரணம், ஒரு கைக்கிள் ஒரு விருத்தியைப்போது சித்தமெனம் கொடுக்கத் தெரிந்தது போல் கைக்கிள் "கைக்கிள்" என்று சொல்லிக்கிட்டார்!

"மாரி", குதாரம்: கைக்கிள் கைக்கிள்

சேர்வை ஏறிட்டு விழித்தார் "எங்கே மகிழ்?" என்று கவியினர்.

"மகிழ்ச்சி காணாமல்... எல்லா நகரங்களையும் பூட்டி, பட்டுச் சொக்காய், காய்சட்டையையும் போட்டுப்போட்டு. காசுமாரியை எடுத்தார் உன்னாறப் போய்த் திரும்பினான். நம்ப தெய்வத்தாத் காணவில்லை! விட்டைச் சுத்தித் தோடா இடம் பாக்கி இல்லை!" என்று விம்மினார். தாய் மனம் "பொய்யுள்ளி காணில்வாக உருக்கொண்டதோ?"

"என்ன? நம்ப விண்ணீர்த்தாரை நம்ப விண்ணைப் பார்த்தவர்களைக் காணவில்வா?... ஸ்ரீராமபொ!" என்று கக்குரல் பரப்பி, மண்ணடியில் அடித்துக் கொண்டார் தயவதம்பி சேர்வை. ஸ்பந்தியும் போனார்

துடித்துப்போய்விட்ட கப்பையா திசைக்குத் திசை ஆட்களை ஏலிவிட்டு, கொண்ணடை அழிந்தது. கூடத் தெரிவாமல் அவரும் விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடத் தயங்கிப் பட்டார்.

காலமும் ஓடியது.

விண்ணீர்த்தாரைத் தேடினார்?

"நாங்கள் நான் இதை நான் என்னிடம் விட்டு விட்டேன்"

"என் கையிலிருந்து பாதிக்கினை அது என்னவென்று போட்டுச் சாடி"

கவர்க் கடிதாரம் எட்டு அடித்தது.

"ஹூடயோ! எட்டு ஆயிரத்தோ! இன்னும் ஒண்ணரை நாழிகைப் பொழுதுதான் இருக்கு எது பத்தி... எது குத்திக் கொள்ளு என் மகிழ் - என் தெய்வத்தை இன்னறம் காணவில்... காணி ஆத்தா! என்ன விளையாட்டு இது?... என்ன சோதனை இது?... தாயே! எங்க விண்ணீர்த்தாரைக் கொண்டு வந்து சேர்த்துப்போ! பன்னாய் உடைக்கப் பாஸ்யிசெய்க் கொடுக்கப்படுதேன். ஆத்தா!" அவறித் தவித்து உருகிக் கொண்டிருந்தார் சேர்வை. பாசம் அவரைப் பைத்தியமாகவே அடித்து விட்டதோ?

"தம்பி!"

தயவைய உயர்த்தினார் தயவதம்பி. கப்பையாவின் தோளில் விண்ணீர்க்க வந்தவனென்று விதிவெந்தார்கள் பாலவன் விண்ணீர்த்தாரை.

கூடக் கருக, உன்னம் கருக, "மகனே!" என்று தாவி ஒடினார் தயவதம்பிச் சேர்வை. "அப்பாவிட்டே வாடா, என்னோ! ராத்திரி அப்பாவோடே போட்டுட்டுப் போன மகனை

இப்ப காணாமல்வதும் எங்கே கவிரே போயிருச்சோடா!" என்று தெம்பி அழுத வயதும் மகனை ஏந்தக் கவிரை விடுத்தார்.

ஆறும், விண்ணீர்த்தாரை பூதிய உயிர் கொண்டு நயவ மூக்க விடத் தொடங்கிய தாய் வன்வியம்மை அடிச் சரணடைத்தாள்.

"எப்போது, என்னோ இம்மா நெரம் போயிருந்தே?" என்று கிக்குக்கும் விம்ம லுக்கும் ஊடு போட்டான் பெற்றவன்.

அவ்வளவில் என்னவோத் துடைத்துக் கொண்டே, "எனக்குப் பெண்டாட்டி பொருத்திருக்கான்று நீ சொன்னே! அதைப் பார்த்திருக்கும் போயிருந்தேனாகும்!" என்றான் விண்ணீர்த்தாரை, குறாவைத்தான்.

"என்ன? உன் அம்மான் விட்டுக்கா-நம்ப லுளம் ஸ்ரீரீ விட்டுக்கா நீ போயிருந்தே!"

கத்தி விட்டார் தயவதம்பிச் சேர்வை. "ஆமாம்னு சொத்து. ஆத்தா!... எங்க அம்மாபோட்டு நான் 'சே' ஒண்ணும் போடவேண்டாம் சொத்து ஆத்தா! நான் இன்று பேரும் எப்படியும் ராசிதான்னும் சொல்லிப்போ. ஆத்தா!"

குத்து வயதுப் பிள்ளையா பெருமூலம் இப்போது...

"தம்பி, தெர்வம் விளையாடுது!" என்று - ஊர்சரிச் சுழிப்புகள் கூறினார் கப்பையா.

தயவ தம்பிச் சேர்வை உட்கார் விழப்பித் கொண்டு தயவைய நிமிர்ந்தினார். "தம்பி, சரி... காரியே பிள்ளையை ஏதிக்விட்டுக் குத்து. அப நேரம் இன்னும் கொஞ்சம்தான் இருக்கு!" என்று துரிதப்படுத்தினார்.

சேர்வை தரிசனம் முடித்தது!

இதோ, எது குத்து நடக்கப் போகிறது! அப்போது, அவரைத்தான் போட்டை கவிரை மெல்ல எழுத்து. "ஏன் நான் தம்பி! அம்மான் விட்டுச் சேர் வரவில்வா?" அம்மான் சேர் வராமலா எது குத்து நடத்தப் போய்விடும்?" என்று விதி சொல் விழு விடுத் தார்.

பாலம், தயவ தம்பிச் சேர்வை விதிவைய் காடத் தெம்பிவந்து அப்படியே விளையாடி விட்டார்!...

அப்போது: வாசலில் பூதிய கொட்டு முழக்கு - மென தானம் கம்பிரமாகக் கேட்டது.

விண்ணீர்த்தாரைக் கொண்ணடைக்காரர் கப்பையா, அவரது உதடுகள் துடிதுடித்தன! "தம்பி! விதிவோட விளையாட்டு முடிந்து இருக்க!... இப்போ, தெய்வம் விளையாடுது!... வன்வியம்மை! உன் தம்பி காரியப்பன் சேர்வைக்காரர் அம்மான் சேர் கொண்டாத்திருக்காரம்மா!"

அவ்வளவுதான்!

விண்ணீர்த்தாரை விழாப் பந்தயம் தீவ்ரபடி வானத்துக்கும் பூமிக்குமாகக் குறித்தான்:

"பயி! பயி!" என்று கைகொட்டித் தீர்த்தான்.

கூடவே தன்னுடைய தந்தையை-யின்மேல் விளையாடிவிட்ட தன்னுடைய தந்தையை நெருங்கினான்.

"அப்பா!... இனி நீக்கலும் நானும் ராசி வாக்கும்!" என்று சொல்லிவிட்டு விதி போவ தமட்டுச் சிவ்மை வெலிவிட்டான்!

ஆம்! அவன் 'விண்ணீர்த்தாரை' அல்லவா?

கீன்வத்தில் கொஞ்சம் பவுடர் திட்டு. துடைத்தாவிற்று, பென்சிலர் பூசுவத்தை 'டச்' பண்ணிவாழிற்று.

பச்சை ஸ்கர்ட்ட... கொஞ்சம் குட்டை பாக்கிவை வைத்திருக்கலாம். பெய்ஸுக்கு அப்பாவியைப் பரவும், மாறி வரும் இந்த நாகரிகம், கலாச்சாரம் முழங்காலவாவுக்கா ஸ்கர்ட்டு போடுவார்களா? டாமிட், காமியே பச்சை ஸ்டாபிங்ஸ்! மாட்டிடிவாழிற்று. ஐயோ! என் பச்சை ஸ்கார்ப் எப்பிடி? தேடுமனவுக்குப் பொறுமை கிடையாது. பெயிர் நீல ஸ்கார்ப்பை - எடுத்து அவரை அவசரமாகக் கழுத்திதைச் சுற்றி வந்து பக்கவாட்டில் இரு முடி போட்டுக் கொண்டேன்.

தேநீர் கிடுத்துக்கு நேரமாகிறது. காள் எங்கே?

காம்பூலிநால் மழைற வெள்ளிருந்த குட்டைக் கூந்தலை ஸ்கார்ட்டு செவ்வு அடக்கியவாறு ஸ்காண்டித் திறந்து பார்க்கிறேன்.

கோடைக்காலவெயில் பவிய் ப...வத்துக்கு அப்பால் தெரிவது மலர்த்தோட்டம். மலர்கள்... மலர்கள்... மலர்கள்...! என் கட்டுகள் கிணுங்கியும், அம்பா ஒரு பைத் தியும், சிலிமாவுக்கே போகாதவளைத் திருமால் பெருமைக்குக் கூட்டிப் போய்விட்டேன். சிவாஜியின் நடிப்பை ரசித்ததோடு நான் வந்து விட்டேன். ஆனால் அம்மா? அந்த மலர்த் தோட்டத்தை 'அப்படியே' மனத்தில் படம் பிடித்து வந்து வண்ண வண்ணமாக மலர்த் தோட்டம் போட்டு விட்டாள்.

மலர்கள்! ஐயோ! இட். ஹாக்கியே எனக்குப் பிடிக்க

பெயர் வைத்துக் கொள்வது இப்போதெல்லாம் பாஷனும். படித்தேன்.

பெயர்வாழிய்தான் நான் ஐயபிர தவிர கட்டுப்பெட்டியல்ல. அதெல்லாம் என் அம்மா ஸ்கார்ட்டு திறக்கும். தான் ஸ்கார்ப்பின்பிடிக்கட்ட. அண்ணா போய் வந்தாரே யேல் பக்கினைக் கழகம். அங்கு கழன்று வருஷம்! கிணுத்துவரும் படித்து வந்தேன். என் பிரண்ட் ஒருத்தியின் ஹைவாட்டா கன்பாவி கிரேஸியா (சத்தியமாகச் சொல்லுங்கள். பெயரை எழுத்துக் கூட்டாமலா படித்தீர்கள்?) போயிவிட்டேன். கேட்ட திங்கைப் பத்தி எனக்குச் சொல்லித் தந்தவளே அவள்தான். ஹர் திரும்பிப்போவது அப்பா அசத்து போனார். அம்மா தான் மா முடா என்னுள். நானா கேட்டேன்?

பிவி ஸ்கர்ட்டு போட்டு நடப்பது என்ன கலப்பா கிடுத்துறுது. புடவை என்ன புடவை? கொட்ட, கொட்ட என்று தடுக்கிக்கொண்டு.

அப்பா... ஒரு வரிவாகக் காரி வந்து விட்டது. சமயம் பார்த்துக் காணரக்

மலரே**

மலரே**

காது. அலர்ஜி. கல்விஸ் - இவ் - பாரீஸ் கெண்டை - ஹிடவா மலருக்கு மணம்?

ஐன்ஸ்டீன் இரண்டு கைகளையும் பித்தக் காலு எக்கிப் பார்க்கிறேன். ஹைரூம். காள் வரவில்லை.

காள் வருகிற வரை என்னைப் பற்றிச் சொல்விறேன்.

என் டிரஸ்ஸைப் பார்த்து என்னை ஏதோ 'ரோஸ் மேரி பேபி' என்று நினைத்துவிடா தீர்கள். என் பெயர் கமதி ஸ்பர். ஜாதிப் பெயர் கூடாதாம். காத்தி ஸ்பா சொல்லி கிடுக்கிடுகு. ஆனால் பம்பாயில் 'ஐயர்' என்று

கொண்டு போனதற்காக அம்மாவிடம் சண்டை பிடிக்க இறங்கியேன்.

"கொயிலுக்குப் போனேண்டி குழந்தை. அந்தக் குழந்தை ஆண்டவன் தயவு இருந்தா இந்த வருஷமே..." என்று அம்மா ஆரம் பித்ததும் ஒடிப் போய்க் காரில் தொத்திக் கொண்டு, "சீக்கிரம், சீக்கிரம்" என்று பதறினேன்.

"இத்தாடி, இத்தாடி!" என்ற அம்மா லின் இரைச்சல் காணத் தட்டும் போது வண்டி கேட்டைத் தாண்டியாவிற்று.

அப்பு! 'பிரதாபம்' என்று கூக்குப்பரிமா,
விழுந்தோ பூதி விடுவானே அம்மா. அப்பும்
அந்தக் கவிதா என்னைப் பார்த்ததுமே,
'வாங்கோ மாமி, வாங்கோ' என்று சிண்டல்
பண்ணுவானே!

தேவர் விருத்தியி என்னாக அருமை காக்
விருத்தது.

என்னைவா? சொல்ல மாட்டேன்!
பொறுமையாகிடுங்கள்.

வாசிவிருத்து இறங்கிய அவர் சிரித்தபோது
இரு வகைப் பற்கள் பலிசிவ்வன.

"செதி, மீட் மின்பர் வீரராவன்" என்று
கவிதா அறிமுகப்படுத்திய போது சிரிப்புடன்
கவறிப்பினன். அவனும் சிரிப்புடன்....
(செதிடப் பிடிக்க மாட்டான் போலிருக்கிறது)
செதிடன் உறுமலாவினாலும் ரத்தபுஷ்புட
னவிய இருந்தது! அவனது வகைகூறுகளின்
ஓதோ சகலிய அழகத்ததை உணர்ந்ததும்,

ராஜேந்திரகுமார்

கவிதாவின் அப்பா? (நம்ம மிதப்பி
விருத்தார்) 'மாமமா' என்று வர
சென்ற அழகை ரசித்தவாறு உன்னை
போனான். கவிதா இருக்கிறதே
அவன் ஒரு இடிபட்ட, 'தறாய்' என்று
நெருக்கிய என்னை இப் படிவா
இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு
வெளியே ஓடுவான்?

கையை உருவித் கொண்டு நிமிர்ந்து அப்பால்
திரிந்து நடந்து போய்விட்டேன். எப்
போதுமே என் அழகியை எவர்கொரு தவிக்
களும்.

தேர்க்கும் போதும் போது ஒரு
சொல்லாவை தீப்பூண்டு. மறுத்தேன். 'ஏன்
ஆ என்னும் பிழக்காதா?' என்றான் வியப்
புடன்.

அபாய அறிவிப்புச் சங்கிலியை

தவறுதலாக உபயோகிப்பது பெருங்குற்றம்

எதிர்பாராது ஏற்படும் அபத்தம் உபயோகம், அவசரமாக உபயோகப் படுத்துவதற்காகவேதான், அபாய அறிவிப்புச் சங்கிலிகளைப் பொருத்தப் பட்டுள்ளன. அன்றையதிலிருந்து, அபாய அறிவிப்புச் சங்கிலியை இழுப்பதின் மூலம், நூற்றுக்கணக்கான பிரயாணிகள் அதிகமான அசௌகரியத்துக்கு உள்ளாகின்றனர். இப்படி அனாவசியமாக அபாயச் சங்கிலியை இழுப்பதினால், அந்த ரயில் சங்கிலி நேரப்படி ஒடுவது தடைப்படுவதோடு, மற்ற ரயில்கள் நேரப்படி ஒடுவதும் பாதிக்கப்படுகிறது. அபாயச் சங்கிலியை இழுக்கும் தவர் அநேகமாக உண்மையான பிரயாணியாக இருப்பதில்லை; மேலும் பிடிபடாமல் தப்பி ஓடி விடுகிறார். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட யானைச் சவனாகவாக நடந்துகொள்வது கூடாது. வேண்டி விடக்கூடிய இப்படி அபத்தம், அவசியமில்லாது, அபாயச் சங்கிலியை இழுப்பதைத் தவிர்த்துப் பொருத்தி, அவசரமாக ஒத்துவரக்கூடியவர்களைப் பாராதுமக்களை அச்சிக்கக்கூடாது என்பதன் காரணத்தினால் அபாயச் சங்கிலியை இழுப்பது தவறாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது.

(தென்னிந்திய ரெயில்வே வெளியீடு)

மூல நோயை

முற்றலிடாமல்

நம்பிக்கையான

வெறுடன்ஸா

உபயோகித்து

நிலவாரணம்

அடையுங்கள்

— ராண

சிகிச்சையையும்

குடுங்கள்

திருவாய்

திருவாய் மற்றும் பேச்சுக் குறைகளை விஞ்ஞான முறைப் படி சில வாரங்களில் குணமாகி உட்படும். மருத்தில்கூட; அறுவை சிகிச்சை இல்லை; பேச்சு முறைகள் முற்றிலும் மாற்றி அளிக்கும் பயிற்சி மூலமே குணம் காணும். நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இத்தப் பெரும் குறையை விடுத்து விடுபட்டு வெற்றிப் படைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஏன் றறவாதி செய்க்குடாது?

விவரங்களுக்கு எழுதுங்கள் :

RAMI CLINIC

Kama Cross Lane

Ghatkopar - BOMBAY-86

Phone: 681808

மேலும் பேச்சுபாற்ற ஆய்விததில்

என்ன அருமையான அறுகவை விரும்பு!
ஆனால் இதில் கூட போதுமான வைட்டமின்
களும் தாது உப்புக்களும் இல்லை

உங்கள் உரத்த சத்தம், கோபவாதித்தம் திடீர், கவலை, இவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். பெருமையானவர் போல ஆரோகியத்திற்கு வந்து நேரடியாக அந்த உயிர்க்கு நிகழ்—போதாக்குறையான சிகிச்சை மிகவும் அவசியம் அடைகிறது.

ஆகவேதான் 'விடமினெட்ஸ்' போர்டே ஒரு கார்ப்போரேஷன் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஆரோகியத்திற்கு அத்தியாவசியமான சத்துப்பொருளை உருவாக்கி, 11 வைட்டமின்களும் 5 தாது உப்புகளும் அடங்கியுள்ள ஒரு கைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு, உட்கொண்டால் உள்நுழைந்த உயிர்க்கு சத்துக்களை விடத்தகுமில்லை.

உங்கள் மொத்த உயிர்வாக்கி விடமின்களும் திடீர் 'விடமினெட்ஸ்' போர்டே கைக்குக் கொண்டு, உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் அது தேவை.

'விடமினெட்ஸ்' போர்டே தான் உத்தமமான தினமும் சிவப்புகளாக உருவாகும்.

'விடமினெட்ஸ்' போர்டே 'ரோக்'

உருவாக்கம்

உயிர்வாக்கி 15 கிராம் மீதம் குறைந்த செலவில் உருவாக்கம் உத்தியோகம்

'ரோக்' தயாரிப்பு

മുഖ്യമന്ത്രി,

எங்களுக்கு நேரம் சிலை போல அமர்த்தியுத்
தேனா அந்தக் கட்டுப்பாட்டினர் எங்கை
நாடு திரைகாசு பார்த்தால் கண்டால் அந்
சிறை ஆக்கிரமிப்புரை மிதித்தேன். அந்
சுப்பிரகர் பரப்பாட்டை.

மாண்தியே ஒரு நெருடல். புள்ளியாகத்
தோன்றி வளர்ந்து விசுவரூபமெடுத்தது ஒரு
கேள்வி. "பெண்ணுக்கும் மலருக்கும் அப்படி
வளவ உதவு ?"

கீட்டுக்குப் போன பொது...

தலை உதறியும், அழப்பாவிருந்தது. காதுக்குக் கெடு முயி தலுவுவது போன்ற பிரகம்பம். அது வந்ததற்குள் ஓடுதொ மாறுதல். கோர் வடல் கோபாலியி் சாத்ததென்.

பாஸு கத்தான். என்னவர் செகரட்டரி அவர். "என்னம்மா? என்ன?" என்று பதறி விட்டான்.

“நீயாவே போட்டு, தலையாயச் செய்தியைத்.”

உற்றுப் பார்த்தான். "கத்திதரா?" என
சான்றிடுகிறான்.

“இளித்தாயோ அதறவேன். பெரிய
டாக்டர் ஏதாவதற்கு அப்பாகப் புகுந்து.”

“டாக்டர் கரவேண்டிய சேலம் இல்
யேம்மா இரு.” மீண்டும் இளித்தாள்,
“டாக்டர்யம்மா சேலம்.”

உண்மையாகும். நான் தாயகம் போகிறேன். செய்தி தெரிந்ததும் ஏனோ... மலர்வதில் ஓரளவு தாமதமாகியது. அந்த சாத்தியமாகிய நிகழ்ச்சிக்கு வந்தது. "கைகம் பரம், சம்பவம், ஜாதிமயம். ரோஜா, - தாமதம்" என்று கூறியது. இன்னும்...

இளம் புரியாத மூர் ஏக்கம் கந்து தெருவைக் கட்டியது.

கோடைக்காலமாகிவிருந்து அம்மாதிரி வந்து
கொத்தார்கள். "என் ராஜாத்தி" என்று
திரும்படி குறித்தார்கள்.

என்கையும் நீதி ஏதோ வெட்கம் அழுத்
திருது. "அம்மா, எனக்கெப்பா அம்மா
மெத்தும் பண்ணுறாய்?" அப்பா திரைத்
தாசி ஒட்டாது கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
"என நினைவுக் கண்ணடி விரியும் போட
ஈழப், நமசி நிறைய ஈழப் பின்னாலும்.
சுப்பங்கி, கண்ணாம்பரம், தாழ்மடம், ஒண்டு
மலகி, ரோகாமி..."

அம்மாவிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. "செய்ய வாய்மீட என்னுள் செய்வலாம், எட்டாவது மாசத்தான் சேந்தித் துண்ணுவாய். அதக் ளுள்ளே ஓட்ட வேண்டியிருக்கிறேன். அதையும் உட்பு புது புதுள்ளுள் ளுள்ளத்திலும். தாயே உன் ளைவையே தடை பிள்ளி...."

“சம்பந்தம்?” அவரதுடன் கேட்டேன்.

“நிச்சயம்.”

“நாளைமுடிவற்ற தீவிரப் போராட்டம்.”

"ஆகட்டுமடி அண்ணா."

"நம்ம சொட்டத்து சொத்துதான்
பணம்."

“கடை கடைவாய் வரும்.” அம்மா உங்களை போல் வீட்டாக், தாய் கணியம் அணிந்தேன்.

மலர்-கண்! மலர்-கண்! மலர்-கண்!

ஆய்வுடன் எதிர்பார்த்த அந்த அளவு
வந்தது.

திராவிடப்பீடம், மதுரைப் பூரம், அழகாபுரத்திடை
கொண்டேயும்.

ஸ்பெஷலிஸ்டாகும். யாரோ ஒரு செட்டி யார் அம்மாநர் வந்த தனையில் பூவுக்குதான்.

பின்னாலே ஒன்றாறு மார்ச்சிலே தவறுவிட்டு முகத்தைப் புதைத்தேன். சகமான மலிந்த மணம்! ரோஜாவில் கசத்தம், தாமரை பூவில் மென்மையான கறுத்தல். பின்னரே தகையிலே இப்பமாதொரு பாரம், பட்டுப் புடவை சரசரக் எழுந்து, கண்ணாடி கண்ணாடிக்கே தட்டும் மாரடி இறங்கினேன். பூதி கையே இறங்கியதும்தான் கலங்கித்தேன்.

அம்மா, மாமியார், பாது, வேலுக்கள்
காசர்கள் அத்தனை பேர் இருந்தும்.... ஏன்
இப்படி மெளனம்.....? ஏன் வீடு கவலப்போ
யில்லை? ஏன் எல்லோரும் ஞாபகத்தை இழப்
பிக் கொள்ளுகிறார்கள்? அம்மாவின் கண்கள்

தமிழக அமைச்சரவரின் அரசியல் சமனமற்றத்தையும், தீயநெருக்கடிகளால் உழைப்பவர்கள் முடிந்தவெல்லாம் தீயநெருக்கடிகளில் வெளியே வந்தனர். அப்போது அங்கே காத்திருந்த ஒரு பெண்ணை "அந்த தலைவன் அரசியல் அமைப்பை அகற்றவில்லை" என்று சொல்லி "அந்த அமைப்பை கட்டினான்." "அம்மணி! ஒரு குழந்தையை உருவாக்கியது அழகில்லாதவர்களே -- அதாவது அந்தப் பழையகாலம் உருவாக்கப் பட்டிருந்ததே வெளியே முடிந்ததானால்" என்று தீயநெருக்கடிகளில் பதிலளித்தார்.

சுதந்திரம் என்பது அமெரிக்கா-கனடாவுடைய மட்டும்
சுதந்திரமல்ல. சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது
இந்த உலகின் எல்லா மக்களின் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்.
இந்த உலகம் அந்த அளவிற்குள்ளே சுதந்திரமும், நினைவு
இருக்கிறது. தாயகம்: ஆ. என். இராமச்சந்திரன்

www.ck12.org

பாதி செஞ்சி நித்தம்.... ஏன் தன்னாடுகிலுள் ?
 டெஸ்டிபோலிஸ் பிடித்து நின்ற மானா ஏன்
 திரைபாதி விட்டார் ?

காசனில் + சலகனெட்டி. ஒவ்வொன்றி வந்து
தின்ற வண்டியிலிருந்து 'அவனை' இக்கையிலேயே
'அவரை'...அதுவாயிலும், 'அதை'க் கொண்டு
வந்து நடு தூறையில் படுக்க வைக்கிறார்கள்.
ஒரே இறங்காத மார்பு...சுவைமற்ற திழிச்சு.
"ஆக்கிடெண்ட்... போஸ்ட் மார்ட்டம்"
எதேதோ பேச்சு. என் காதுவிலுறையிலும். என்
காதுவே விழுங்கதெய்வமும் கிரீப்பு. மலர்களின்
"தேறா" என்ற கிரீப்பு. தெனிலாகக் தேட்
தெய்வ அதன் கிரீப்பு.

“வாழ்தாசெய்வாம் என்பதை ‘ரிஜக்ட்’ செய்தாவல்லா? இப்போது நாங்கள் உங்கள் ‘ரிஜக்ட்’ பங்களிவிட்டோம்!”

திரிபெரார், திரிபுர, கோவம்புடி, சிவசுந்தரபெரார்.

வேல்டிங் ஒரு மூன்றேழுத்து வார்த்தை

அதற்கு சிறிது விவரம் தேவை

அந்த மூன்று எழுத்துகள் குழைச் என்பது தெளிவு. ஏனெனில் குழைச் (இந்தியன் ஆக்ஸிஜன் லிமிடெட்) வெல்டிங் தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேற்றத்துக்கு எப்போதும் முன்னோடியாக இருந்து, இந்த நாட்டில் புதிய வெல்டிங் உத்திகள் புரத்தியுள்ளது. அதே சமயத்தில் குழைச் எம் நாட்டிலேயே பலவகை வெல்டிங் சாதனங்களையும் அதற்குச் சம்பந்த முள்ள வேறு பொருள்களையும் செய்துள்ளதோடு வேறு எங்கும் உள்ள சிறந்த தொழில் நுட்பவாதிகளுக்குச் சமமான வெல்டிங் தொழில் நுட்பவாதிகள் பலரையும் பயிற்றுவித்துள்ளது.

இன்று நாட்டின் ஒவ்வொரு பெரிய தொழில் பிரதேசத்திலும் 60-க்கும் அதிகமான தொழிற்கூடங்கள், அலுவலகங்கள், கப்போக்கள், எம்பிரைஸ் கிளப்புகளை கிதவி செயல்பட்டு வருகிறது. ஒரு-விசிலான விநியோகிப்புப் பணியையும் அது செய்து வருகிறது. வெல்டிங் சம்பந்தமாக எழக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் தீர்த்து வைக்கும் இந்தியா முழுதும் குழைச் தொழில் நுட்ப கிபுனர்களும், சர்வீஸ் என்ஜினீயர்களும் பணியாற்றுகின்றனர்.

வெல்டிங் துறையில் முதல்வர்கள்:

XC-1728 TAN

IOL

டெலிபோனில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.. அதனில் தாமதமாகி விட்டது" என்றார்.

"காயா, பழமா?" என்று கேட்டார் ஓர் அங்கத்தினர். "காய்தான். தமிழ் நாடு சொல்வதை என்றுதான் டிஷ் கேட்டிருக்கிறது!" என்றார் முதலமைச்சர்.

பின்னர் அவர் பேச ஆரம்பித்தார்.

"மாண்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே! கடற்போலீஸ்களை ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி முயலு என்றுபதற்காக நாம் இன்று கூடிவுள்ளோம்.

"காவோர் நீர் சம்பந்தமாக எம்மூர் அரசாங்கம் நடந்து கொள்ளும் போக்கைக் கண்டித்து நான் பல கட்டங் களில் பேசியாவிட்டேன். டிஷ்விக்குப் பல கடிதங்கள் எழுதியாகிவிட்டது. டிஷ்விக்குப் பல அமைச்சர்களின் அனுப்பி லாகி விட்டது. கடைசியில், டெலிபோனிலும் பல தடவைகள் பேசியாகிவிட்டது. இந்நியமில்லையே என்னுடைய டெலிபோன் பித்தான் மிகவும் அதிகம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பட்டுடை விவாதத்தின்போது குற்றம் சாட்டினாரே, அதற்கு இதுதான் காரணம். இருந்தும் டிஷ்விக்கும் சரி, எம்மூரும் சரி, நாம் சொல்வதைக் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் அவர்கள் போக்கிலேயே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"தமிழ் நாட்டின் தாலியக் களஞ்சியமாக விளங்கும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்துக்கு எந்தவித பேராயத்து விளைய விடுக்கிறது என்று நமது பொருளியல் வல்லுநர்கள் எம்மூர் அரசாங்கத்துக்கும் சரி, மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் சரி, எய்வையோ எழுத்துச் சொல்லியும் அவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்கள்."

"ஆமாம், எம்மூர் அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டிய நிட்டமான நடவடிக்கைகள் என்ன வென்று அவர்களுக்கு விளக்க

காவோர் தகராறு

அன்று தமிழ் நாட்டுச்

சட்ட சபையின் விசேஷக் கூட்டம். எல்லா அங்கத்தினர்களும் மிக்க பரபரப்புடன் காணப் பட்டார்கள். ஏதோ ஒரு முக் கியமான விஷயத்தை விவா திக்க எல்லாரும் கூடிவிருந்தது போலப் பட்டது. எல்லாரும் அவரவர்கள் இருக்களில் அமர்ந்து விட்டார்கள். சட்ட சபைத் தலைவரும் கூட வந்து விட்டார். ஆனால் முதலமைச் சரரத்தான் காணவில்லை!

"முதலமைச்சர் இன்னும் வரக்காணோமே! என்னமோ, ஏதோ!" என்று எல்லாரும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கை லின் முதுகையைச் சரி செய்து வேகமாக உள்ளே குளிர்த்தார். தலைவரையும், அங்கத்தினர்களை யும் பார்த்து. "தாமதமாக வந்ததற்கு பன்னிக்க வேண்டும். நான் பிரம்மத்திரிபிபாடு

நாடுபாடி

சிவசுப்பிரீட் செயல்படுவதில்

Case name Case number

அங்குதலு வாய்விட்டு வெளித்தவதன்
அழகராயன் திரைப்படம். அங்குதலு சங்கீதம்,
மதுரைவாசு அழகன் வாய் வெளிப்பு
மரணிகராயன் திரைப்படம் திரைப்படம்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா:

குடித்து விழுவான் அடிதான்
கடித்து அழுதான் குடும்பத்தார்
அடித்து தொறுக்குவான் ஆண்டின்னை
அவன் புகழ்வான் பெண்டாயிடி.

மனிதன் மிகுதம் ஆகியிருந்த
மனிதனாக வெந்தும் மது வெண்மை
சூழிப்பதில் நுழையும் செவ்விய
நுழைவாக வெந்தும் மது வெண்மை.

முதலில் கனம் குறித்தே :
 மத்தியில் நாயுடைய இனிமையும்
 கனமும் கனமும் திறக்காது
 கருதியின் கொள்கையையே மறக்காது.

கனனிதநாரிழை நூல் பின்னும்
கனனிக் குழிதழை வெய.வரம?
கனனிக் கனனியை அனந்திழை
கனனியிடுமே விடவரம?

தமிழ்நாடு அமைப்பின் முன்னோடிகள்
சுருத்தி நீட்டிப்பு நீட்டிப்புகள்
தமிழ்நாடு அமைப்பின் முன்னோடிகள்
சுருத்தி நீட்டிப்பு நீட்டிப்புகள்

சித்திரம் சென்று வருவதுடன்
செய்தியை அடங்கி ஆன்மாவோ
அவற்றின் உயிரின் தோற்றம்
அவற்றுக்கு உயிரை உண்டாக்கி

அருமகா வேண்டும். 1924ல் தாம் செய்த கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி தமிழ்நாட்டுக்கு எவ்வளவு தீர் விட வேண்டுமோ, அவ்வளவு தீர்தரல் விடவேண்டும். அதற்கு மேல் ஒரு பொருட்டும் தண்ணீர் கூட விடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டேன்."

இவ்வகை வேட்டை எதிராக நடந்த தீயணைப்பு நிலையாக.

“எத்தனைகூட சிக்கிறீர்கள்?” என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக நான் மௌனமாக இருந்தேன்.

“இப்படி, தற்போது கருடநாட்டிற்கு முன்னர், அதாவது 1971ல், இந்த எட்ட சமையல் நடந்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றி, சமீபத்தில் அந்த அமைப்பின் செயல்பாடுகள் குறித்து அமைச்சர் வினாக்கள் எழுதினார்.”

தான் பழைய கட்ட சிறை திடீர்தனாக மரு
களில் மாற்றுவது. அப்பொழுது ஊமகுடி அரசு
சாங்கம்(1)யுமாஸிலியல் கட்டிக்கொண்டிருந்த
ஒரே ஒரு அணுகக்கூடாத 'கடுப்பறத்து'

தமிழ்நாடு எந்தென முயற்சி எடுத்தும்
கொண்டது என்பது ஆராய்ந்துக் கூறத்த
வாய்ப்புமுது. அந்நேரத்தில் எட்டியே என்ற
கொண்டது. இப்பொழுது குறைந்தது

பத்து அங்கங்கட்டிக்கொடுத்து அட்டிக் கொள்
ளங்கள். அதன் என்று கேட்கிறேன். அதை
நினைத்துத்தான் நினைக்கேன்.”

அந்தரங்கம் காபாஷித்திராசரம், தலைநி
வள்ளியு பொருளில் இம் கொற்றிருடனர நாள்
உபயோகிக்கலிங்கம். அந்தக் காலத்துக்குப்
இந்தக் காலத்துக்குப் உள்ள ஷித்திராசரம்

புத்தேரோம். இன்று கங்கையும், காவிரியும்
கிண்கிணைத்துப் பாயிவன.

இந்தத் திட்டத்தால், அதுவும் அமெரி
காவும் வரலாக இலாக்கப்பட்டு விட்ட
தால், மக்களால் பெருக்கு ஏற்படும்படி
தெலுங்கும் தந்திரம் மாவட்டம் வெள்ள

அன்பு எதிர்த்திருக்க வேண்டும்" என்று எதிர்த்து எதிர்த்து தப்பினார். தொடர்ந்து, "நா

அங்குதர மட்டும் அங்குதரங்கள் திரைப்படம்
மட்டும் என்ன சொல்லிப் படிக்கிறீர்கள்
அங்குதர நிதியை எல்லா ராஜ்யங்களிலும்
அங்குதரங்கள் மட்டும் என்ன

கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இங்குள்ளிடி
கொட்டுக்குழப் போலோம் என்று பயமுறுத்தி
வேண்டும் என்று கொஞ்சுர் எதிராக கட்டி
கூறுவர்.

“ஆகவே, 1971-ம் தமிழக அரசு கோரி
ருக்குப் போராட்டம், எல்லா ஆய்வு” என்
கோட்டை” ஓர் அங்கத்தினர்.

11. அனைத்து என் கேட்டிவீரர்கள் அப்பொழுது நடத்தியதைச் சொல்லுவதற்கு, கேள்விகள் வந்து ஆரம்பித்தார் முதலமைச்சர். ஆனால் அதற்கு மேல் முதலமைச்சர் பேசவில்லை.

அங்குரம் உட்கார் முடிவற்றது என்
தெரிந்தும், மணிசை அடித்துவிட்டா
சனபத் தலைவர்.

தென்னிந்திய மணி எழுத்தறிவுக்கேட்டு
திரு கருணாநிதி விழித்துக்கொண்டார். 'இ
தையும் கண்டால்?' என்று ஆச்சரியப்பட்டார்
எல்லாருக்கும் காரியசிறப்பு. இதைக்காணும் காரி

மாணக் கல்வாட்டத்தில் எழுதி அனுப்புவது
தரவே!'' என்று எதிரக் கட்டித் தலைவர்
கேட்டார்.

“அனாதையும் செய்தாதி விட்டது. நான் தமிழில் எழுதினதை நமது அரசாங்க மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் கொண்டு, கங்காத்திற் கொண்டுபோயிருக்க அந்நாட்டி அங்கத்தினர்...”

“அதற்கு பதில் அறுப்பினர்களுள்”
 “இவ்வகை” அறுப்பினர்”
 “என்னை பதில் அறுப்பினர்”
 “இவ்விதம்” அறுப்பினர்”

“அப்படியென்றால்?” என்று எம்மாரும்
ஒரே மூச்சில் கேட்டனர்.

“அது கண்ணடும், ‘திருடன் சொய்திறப்பு’
நாயகன் கேட்கப் போவதில்லை’ என்று
அதற்கு அளித்தம்.”
“அப்படியா ஸ்ரீமதி அரங்கம் சொல்லு”

இதுதான் நேருவாதிமயமாகா? கேட்கப்போகிற
திண்ணையா? அந்தையும் பார்த்து விடுவோம்!
ஆமாம், நீங்கள் என்ன கேள்யிருந்தீர்கள்?"
என்று கேட்டார் எதிர்த் கட்சித் தலைவர்.

“காவேரியை நீர் தம் பக்கம் அதிகப்படி வரவிடுக்க, அவர்கள் குறைந்தது இன்னும் பத்து அரக்காட்டுகளாக உடனே கட்ட வேண்டும்” என்று நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது.

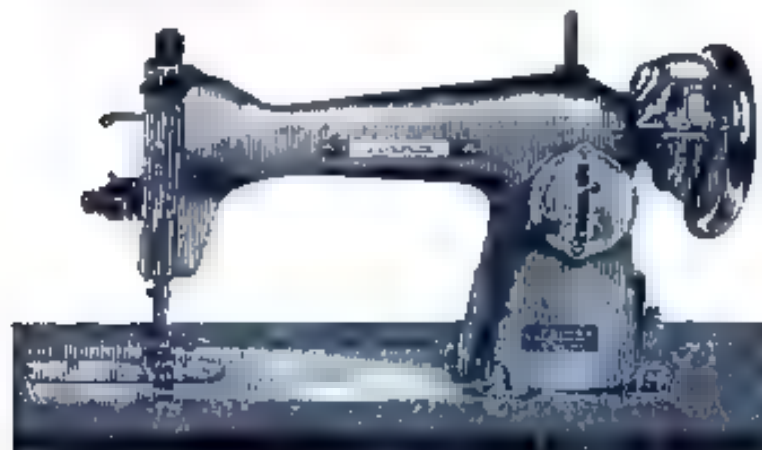
பிரத்தியேக கவனம்

ஒவ்வொரு

தைபல் மிஷின்

தயாரிப்பதிலும் காண்பிக்கப்படுகிறது

அதனால் அது நன்றாகவும் நீடித்தும் உழைக்கிறது.

உயர் அதிர்வதுவடனும், சரணாகதம் சீவனம் செய்வதன்
தொடர்பும் அதுவே ஒவ்வொரு மிஷினும் 10% பிரத்தி
யேகமாகியும் பெற்றிருக்கிறது.

உயர்ந்த தரமான பொருட்களிலும் உயர்ந்த மிகப்பெரிய
சரணாகதங்களையும் தருவதே பெற்ற தொழில்நுட்பவியல்
தயாரிக்கப்படுகிறது. குகையின் தி செயல்பட ஒவ்வொரு
உயர் தைபல் மிஷினும் 1000 தடவைகள் மென் பரிசோதித்
கப்படுகிறது. அதுவே சீவன உயர் கவனத்துடன் எல்லாம்
அபுடலானதென்றால் நுதலில் சேர்த்துக்கொள் உயர்வான
சரணாகதம் மட்டமாகிய ஒவ்வொரு திறக்கெடுவதும், ஒவ்வொரு
தொகுதும் கவனமாகவும், உயர்வாகவும், பரிசோதிப்பதும்
பெறக்கூடியது.

சிறந்ததை வாங்குங்கள்

எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது

UMG-74-21 TAM

இருக்கி: டிராபர் மாதம்; அதிகாரி மூன்று மணி -
குளிர் உச்ச சட்டத்தில்தான் இருக்கும்?

கம்பனியை இழுத்துப் போர்த்திக்கொண்டு தலைநகரில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது! ஆனாலும் யுனியன் மிமர்ஸ் நிலையத்தில் அந்த நேரத்தில், மலர், கருணையான குனிசரையும் பொருட்படுத்தாமல் கண் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பிரதானமான விஷயங்கள் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் ஹாபிஸ்கள் மானத்தைச் சற்றைக் கொஞ்சதம் பார்க்கின்றனர்!

அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த விமானம், காண விழியில் ஒளி சித்தித் தொற்றும் அகல்கிறது. 47 வர அதன் உருவம் பெரிதாகப் பற்றியும் வந்தது.

அந்த விமானம், இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் வாகனம் ஏழு 'போயிங் - 737' விமானங்களில் ஒன்றாகும். மிக நவீன சாதனங்களுடையது, 119 பிரயாணிகள் பயணம் செய்பவ் கூடியதுமான போயிங் - 737 விமானங்களை உலகில் பதினெட்டு நாடுகளைச் சேர்ந்த இருபத்தொன்பது விமான நிலையங்கள், 350க்கு மேல் வாகனங்கள்.

இன்று அம்விமானங்களில் ஒன்று அமெரிக்காவில் போயிங் விமானங்களைத் தயாரிக்கும் கொட்புப் நகரில் பறக்கத் தொடங்கி, இந்தியாவின் தலைநகரில் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது! இவ் விமானத்துக்கு இதுவே முதல் பயணம்.

தரைமேல் தொடர்ந்த அந்த விமானத்திலிருந்து, ஆர்டி உபரேஷன்ஸ் மனிதர், மாற்றி மேலேறும் கூடியவர், பயணக் கைப்புச் செதுமீன்தப் புறங்கிழைகள் சேரே இறங்கினார். நண்பர்களும் அதிகாரிகளும் கைநுழைக்கி அவரை வரவேற்றார்கள்!

வியாப்திருந்து அந்த ஓட்டி வந்த அந்த விமானி வேட்டை பி. என். ராஜன்.

அவர் பெயரில் மூன்றெழுத்துக்கள்.

அவர் ஓட்டி வந்தது மூன்றாவது போயிங். ஆர்டி செங்குறில் நாகலாவது பதினெட்டாவது போயிங் தனிவியை இருப்பது. இரண்டாவது 'கருடன்' 1976 டிராபர் பத்தாந் தேதி வந்து விட்டது. இருபத்திரண்டு தேதியன்று வந்த இந்த மூன்றாவது வமானத்தின் பெயர், மூன்றெழுத்துப் பறவையான 'தடாடி'. வந்து இறங்கிய தேரம் - அதிகாரி மூன்று மணி!

கேட்டன் பி. என். ராஜன் கடத்த முப்பதாண்டுக்கால வான விதினைப் பறந்து வருகிறார். சம்பந்தம் பதவி

உ.பா.டி. கொடுத்திருக்கிறது. இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் டெப்டி ஆபிரேஷன்ஸ் மாணேஜராகப் பட்டிருக்கிறார்.

கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த இவர் பணி இறுதியானதும் தேர்வுக்குப் பிறகு, இந்திய விமானப் படைவில் சேர்ந்தார். அங்கு சில வருடங்கள் பணி புரிந்தபிட்டு, வங்காள விமான மோட்டும் லைபிரிய அங்கத்தினராகி, விமானத்தின் பைஸ்டாகப் பணி புரிய விரும்பிய பதிலி பெற்றார். பல ஆண்டுகள் பரிசீலிக்காகச் செலவிட வேண்டியிருந்தது.

1947ம் ஆண்டு விமானவியாகி விட்டார். மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1950-ல் கேட்டன் ஆனார்.

இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் கார்ப் செரேஷன்ஸ் அமைப்பதற்கு மூன்

பாகத் தனிவாரி நடத்தி வந்த சில விமான நிறுவனங்கள் நம் நாட்டில் இவ்வகி வந்தன அவ்வவர? அவற்றில் ஒன்று 'ஜூனியர் ஏர் லைஸ்'. டாக்டர் அருடப்ப செட்டியாருக்கும் சொந்தமாக இருந்த இந்த நிறுவனத்திலும், பின்னர், 'ஏர்லைஸ் இந்தியா'விலும் பணி யாற்றிய பிறகு, இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானியானார்.

டாக்டர், கைகலண்ட், ஆக்ரோ, காரவல், போயிங் ஆகிய விமானங்களை ஓட்டியவர்.

இந்தியா, இலங்கை, தூரக் கிழக்கு ஆகிய நாடுகளிலுள்ள இவர் பயணிகளுடன் விமானம் களைச் செலுத்திப் போய் வந்திருக்கிறார்.

இவ்வாறானவர்களை நேருவுக்கும் பல முறை விமானியாகப் பணி புரிந்தவர் ராஜன். ஜூனியர் ஏர்லைஸ் விமானியாக இருந்த போதே நேருவிடம் பரிசேயை ஏற்பட்டதாம். அப்போது அவர் பிரதம மந்திரி அவர்.

ஆட்டி, குபேஸ் வாய், கந்தாண்ட் தனாய் காமா ஆகியோர் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்த போது, விசேஷ விமானங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அந்த விசேஷ விமானங்களில் விமானியாகும் வாய்ப்பு ராஜனுக்கும் கிட்டியது.

திரு கந்தாண்டைக் கொழும்புக்கு அனுமதி துச் சென்று இந்தியா திரும்புகையில், கந்தாண்டே விமானிகளுடன் புலகப்படம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பினார். அந்த அளவுக்கு அவர் மகத்தாகக் கலார்த்தவிட்டார் என்பது, அவருடன் சென்றவர்கள்.

நேபாள மன்னர் திரிபுவன்லிம் அவரது தனிப்பட்ட விமானத்தை ஓட்டும் விமானியாகவும் சில மாதங்கள் இருந்திருக்கிறார் ராஜன்.

பிரதமர் நேரு, திரு முகைய அவரவர்க்கு காஷ்மீர் விமான விரும்பினார். அவரது விமானத்தை ராஜன் செலுத்தினார். இவருடைய

இரண்டு மணி நேரம் நேரு தங்க விரும்பினார். அப்போது நேரு, விமானி ராஜனையும் மற்றவர்களையும் - அந்தறைய மதிய உணவுக்குத் தம் அருகிலேயே அமர வைத்துக் கொண்டார். இந்த நேரத்தில் ராஜனின் மகத்தாகத் தொட்டது; திரைவிக் பகைமையாக இருக்கிறது.

"இவ்வ உங்கள் வேலை நாட்கள் எப்படி வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?" என்று கேட்டேன்.

"விமானிகளுக்கு வாரம் ஐம்பது மணி நேரம். இந்த வேலை நேரத்துக்குப் பிறகு வேலை செய்யும் நேரம் 'ஒவர் டைம்' ஆகும்" என்று.

"இடைவிடாமல் தொடர்ந்து விமானம் ஓட்டும்படியான நிலைமை எப்போதேனும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா?"

"நம் வீது சேப் படைவெறும்பு ஏற்பட்ட தகவலா? அப்போது இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானங்கள் துருப்புக்களை ஏற்றிச் செல்ல வேண்டும் என உத்தரவு வந்தது. அவ்வாறு தடுக்கமைய முன்னிட்டு, எங்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை செய்வ வேண்டிய நினைப்புத் தம் ஏற்பட்டது. இந்தியத் துருப்புக்களை அகப்பூர் - தேர்பூர் - புல்வி - இப்படியும் பல இடங்களில் குவித்துக் கொள்ளுபடுகிறோம். நான் ஐம்பத்தாறு மணி நேரம் இடை

- ☐ வேலைப் பி. எஸ். ராஜன்.
- ☐ முதலமைச்சர் திரு. ஜி. வெங்கட்ராமன் 737 விமானம் விமானம் தான் ஒரு நேரத்தாக.
- ☐ இரண்டாவது விமானம் விமானம்.

விமானம் விமானம் செலுத்தினான். அதாவது இரண்டு நாள், எட்டு மணி நேரம். சாப் பிடுங்கிப் போதும், பெற்றோர் திரும்பும் போதும் என்ற ஒன்று கிடைக்கும். நாட்டுப் பற்றே வந்தால் சோர்வடைவாமல் இருக்கச் செய்து ஓர் ஆசைத்தையும், சக்தியையும் கொடுத்தது....."

இந்தறைய ஜெட் வுகத்தின், விமானம் சனிக் வேகம் விளங்குகிறதாலும், போயிங் 737 விமானம், மணிக் 888 விமானம் பிட்டி பறக்கிறது. மூத்திர மட்டத்திலிருந்து குப்பாபிரம் பிட்டி உயரத்தில், மேல் மண்டலங்களுக்கு மேல் பறக்கிறது.

விமானியின் வாழ்க்கை ஆபத்தானது தான். விமானத்தின் அளவம் எந்த நேரமும் குறுக்கிடக் கூடும். பருவ நிலை சரிவல்லாமல் போகலாம். ஸ்டுபைலாஸும் தொல்லை நேர னாம். தனிக் விமானங்களில் இவற்றையெல்லாம் எவரவர்க்கும் விதத்தில்தான் வந்திரல் களும், எஞ்சின்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எஞ்சின்களும் சில சமயம், விபத்துக்கள் நேரக்கூடும்.

"போயிங் ராஜன்! நீங்கள் விமானம் ஓட்டி வந்த போது, எப்போதேனும் ஒரு முறை அப்படி நிலையைச் சந்தித்தது உண்டா?" என்று வினவினேன்.

"ஒரு முறை குளங்கையில் நான் செலுத்தி விமானம் 'செய்வதில்' ஒரு விமானம்,

சார்.. ஏதாவது உபயம்..

?

அடி.. சிய்யம்!..

விபத்துக்குள்ளாகியது. தெய்வாஜீனமாக ஒரு பயனில்கூட உயிர்ப்பத்து ஏற்படவில்லை. இது 1960ம் நிழ்த்தது. விமானம் உடைந்து விட்டது!" என்றார்.

ராய்விட்டால் விண்வெளியைப் கடந்து, சந்திர மண்டலத்துக்குள் பிரவேசிக்குமா? விண்வெளி வீரர்கள் உடையுமிடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அப்படியே இருக்க. இந் த விமானங்கள் தேய்வ நம்பிக்கையிலேயாமல் இருப்பவர்களை என்ன?

விமானி ராஜன், விமானத்தில் ஏறி உட் டார்த்து விமானத்தைச் செலுத்துவான் குருவா டூர் அப்பியையும், சபரிமலை காந்தாலையும் யானைகமராக வணங்குவதுண்டாம். ஆண்டுக் கோது முறை விடுமுறையில் பழநி, குருவாடூர் சபரிமலை ஆகிய இடங்களுக்குக் குடும்பத் தொடு சென்று வருவாராம்.

ஒருமுறை கங்கத்தாவுக்கு இரவில் விமா னம் ஒட்டிச் சென்றபோது, இரண்டு வெளி றைட்டுக்காரர்கள் தங்குயல் மதுபானம் செய் திருக்கதாகத் தண்பாக்கனாகப் பேசிக்கொண் டிருந்தவர்கள் பேச்சு ஞாந்தித் திடீரென்று அடிதடியில் இறங்கி விட்டார்கள்!... மற்றப் பிரயாணிகள் நடுங்கினார்கள். விமா னத்தைச் செலுத்திய ராஜன் துணை கபலட் டிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விட்டு வந்து கைடை போட்டவர்களை விசைக்கிச் சமா தானப்படுத்தினார். "ரோம்பி கஷ்டப்பட் டுப் போனோம்; பொதும் பொது மென்றும் விட்டது" என்றார்.

உலகம் பல பாகங்களுக்கும் பொய் வத் திருக்கும் இத்த விமானி, தாம் பார்த்த விமான தீவைங்களுள் மிகத் துப்புரவாக இருப்பது "ஆம்ஸ்டர்டாம்" என்றார். பர பரப்பு மிக்கது அமெரிக்காவில் உள்ள சென்னடி விமான நிலையம்.

அது மாதங்களுக்கு ஒரு முறை உடத் பரிசோதனையும் சன் பார்த்தல் பரிசோதனை யும் ஒப்பொரு விமானிகளும் கட்டாயமாய். தவிர, ஒட்டும் பரிசீலனைப் கட அங்கப் பொது துணைகளின் மேற்பார்வையில் பெற வேண்டுமாம். இச்சமயங்களில் விமானம் ஒட்டுவதில் புதிய நுணுக்கங்களை அறிந்து கொள்வினார்கள். இவர்களின் திறமை, சமயோசித புத்தி முதலியன பரிசோதிக்கப் படுகின்றன.

"விமானிகளுக்கு ஆயிரக் கணக்கில் சம்பளம் தத்தம் 'பொதலிங்கம்' என்று தங்கள் குறைப்படுவதாயிப் பொதுமக்கள் கூறுகிறார்கள். உண்மையில் எங்களுக்கு மட் டும்மாய் வைத்திய வசதி உண்டு. எங்கள் குடும்பத்தாருக்கும் விடைபாது. வருமான வரி கட்டியது போகப் பாகி யுள்ளதா ய்க்கத் தகுதிக்கேற்ப வாழ்க்கை நடத்திப் பொதுமானதாக இங்கு" என்றார் வெட்டச் ராஜன்.

இன்றைய தினமில் ஒருவர் விமானிவாக விடுபட்டும், பொதுமான் கங்கி அறிவு பெறு வதுடன், தும்பதாயிரம் ரூபாய் வரை பண லும் செலவுத்ததாய்தான் முடியும் என அவர் ஞாபம் அறிவினும்.

மேட்டி: ஏ. கவாபியாதன்

ஒரே ஒரு ஊரில் ஒரே ஒரு காகம்,
அந்த காகத்தின் அகில தாகம்.....

அது பழங்கதை.

நமது நவநாகரீக காகம்
பாணியில் சுழாங்கற்களைப்
போட்டா தண்ணீரை எட்டிக்
குடிக்கும்? பாருங்கள்!
அது உறிஞ்சு குழாய் மூலம்
புட்டியிலிருந்து குளிர்பானம்
அருந்தும் சொகுசை!
என்ன பானம் தெரியுமா?

“தரில்”

புகழ்பெற்ற **விங்ஸென்ட். ஸ்தாபனத்தார்**
தங்களது **மணிவிழா (1912—1971-72) ஆண்டின்**
போது உங்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்வுடன் சமர்ப்பிப்பது:

1. முற்றிலும் புதிதான முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட,
தண்ணீரை மூலமாகக் கொள்ள குடிக்க,
பத்துவாசல்களிலும், இனிய பானங்கள்

**“ த ர ி ல் ”, “ லி ம்பு ”,
“ ஓ - ஸோ - க் ரே ப் ”**

2. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு இலகர போனஸ்
பரிசு:—நமது நவ நாகரீக காகத்தை “தரில்”
பானம் அருந்தும் நிகழ்வில் பன்னாட்டிலும்
மிக நேரத்தியாக வழங்கப்பட்ட அழகு
கொஞ்சும் வண்ணப் பொம்மை. உங்கள்
குழந்தைகளாகவே செய்யப்பட்டது. இது
ஒரு விதத்திலும் உங்களுக்கு இலவசமாக
விடைகொடுக்கிறது. காட்டரி அல்ல, குழந்தை
லும் சிறப்பாக. போட்டி திட்டம் ஒன்றும்
இல்லை. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அதையறியும்.

15-8-1971 முதல் 28-10-1971 வரை
நீங்கள் அருந்தும் ஒவ்வொரு விங்ஸென்ட்
இனிய பானத்திற்கும் (சோடா தரில்) அதற்
காகத் தரப்படும் உபரி விற்பனாபாகசிட்

சிறுத்து கேட்டு வாங்கி, சேகரித்து மேற்கொள்ள பரிசு திட்டத் தேதி
முடிந்த பிறகு 50 உபரிக்கு ஒரு பொம்மை எனப் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

இவ்வே உபரிக்கள் சேகரிக்க ஆரம்பிக்கும். விங்ஸென்ட் ஸ்தாபனத்
தரின் மணிவிழா ஆண்டு ஆரம்பமாகிறது.

விங்ஸென்டின் இதர தரமான பானங்கள்:

காஸ்டன் கிரஷ், ஆரஞ்சு, மெய்ன், ஸ்டீர் மசான், லிஸ்லர்,
விங்ஸென்ட் ஸ்பெஷல் (கோலா) மற்றும் பல

விங்ஸென்டின் இலகர போனஸ் பரிசு திட்டம்

அம்போ - ஸாங்

எல்லா வயதினருக்கும் மற்ற இலட்சிய டானிக்.

இனாருர், முதிவோர் யாவருங்
கும், எவ்வளவு காலத்திலும்
உற்ற டானிக்காகிய அம்போ-
சாங்கை அருந்தி, உய்கை
உடல்வலதவந் உருவாக்கிக்
கொள்ளும்கன்

ஜே. & ஜே. டி. வென்
சுத்தராசா. இந்தியா

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது

அடிக்கடி சிறுநீர் கழிப்பது ஒரு கொடிய
மகாநி. அது பாதிக்கப்பட்டவரை நாளாக
நாளாய் மரணம் பானதையை நோக்கி இட்டுச்
செலுதரும்.

இவ்விவரத்தினால் அல்லப்படுவோருக்கு
அதிக தாகம், பசி, உடல் பூராவும் கண்
ஏற்படும்; உடலால் உளழக்கவோர், அடிகது
நோய்களை உடனே உண்டாக்கப்படுத்தி வேலை செய்
யவோ மற்பாக்கியிராது. நாளாக நர்ஸ்
உடல் வலம் குறையும். உடலில் ஒருவித
நலமில்லை ஏற்படும். சரும வீழ்ப்பதனால்
அவற்றிழைவா கயலீரல் மந்தமாகி, மூத்திரம்
காலாகூர் எவ்விதமானதும், சரிவர இயல்
படாது. இந்த விவரத்தினால் உடலாழையாகக் கல்
வீரகாலிழை, கீல்வராய், பார்வையக் குறையு,
தூக்கமில்லாமை, அதிகக் கிளப்படி, உடலில்
உட்டிகள் ஏற்படுவது போன்றவைகளால்
செய்யப்பட முடிகிறது.

மேலுமாய் - தந்திரமுதலான ஆறுதல்கள்க்கப்பட்ட
மேலான மருந்துகளை அருவ மருமிகவனினால்
தயாரிக்கப்பட்ட "ஜூரிடோசம்" மாத்
திவரக அருந்திக் கொடிய விவரத்தினால்
குணப்படுத்தும்.

"ஜூரிடோசம்" மாத்திவரக உடலோய்
படுத்தி, ஆறுதல்கள்க்கானவர்களின் பண
னவா நலம்களையி. அடிக்கடி சிறுநீர் போவது
கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு சில நாட்களி
மேலே விவரத்தினால் அல்லக்கினிக்குந்து திரை
ரணம் அளவித்து மன நிம்மதியைப் பெறு
வதற்கு.

"ஜூரிடோசம்" சிகண்டமானது. பத்திர
மாகது, எலிதில் எடுத்துச் செல்வதில் கடினது.
உலைய உட்கொள்ளுவதில் விசேஷம். கட்டுப்
பாடுகள் ஏதும் இல்லை. சாதாரண உட்கொள்
முள்ளவர்களும் நல்ல ஆரோக்கியமாக இருக்க
இதை உட்கொள்ளலாம். கிளரக்கன் அடல்
கிய இவ்வகை பிரகரத்துக்கு ஏறுதலும்.

40 மாத்திவரகக் கொண்ட பாட்டில்
ஸில் ரூ. 10. பாக்கில் தபால் செலவு
ரூ. 2 தனி.

ஒரே நடவடிக்கை இரண்டு அல்லது அதற்கு
மேற்பட்ட பாட்டில்களுக்கு ஸ்டாப் அனுப்ப
பயர்களுக்கு பாக்கில் மற்றும் தபால் செலவு
இலவசம்.

Barrys Remedies Laboratories
(K. L.)

G. P. O. Box 874 - CALCUTTA-1

கருணாதே போற்றி

திருவாரூரில் பிறத்தவா போற்றி

மூதங்கா போற்றி

மாணிக் கிரீடம் தரித்தவா போற்றி!!

ஏ.வி. பொன்னு காந்தி

போற்றி

ஏழை பங்கா போற்றி

அடுக்குமொழி வன்னவே

போற்றி

இடக்கு பதிவ் தருவோய்

போற்றி

வன்னுவரை வாழ்த்து

வாய் போற்றி

சென்னக்கடை கொண்டு வருவாய் போற்றி

சட்டாயத் தமிழ் போதகு மொழி போற்றி

தப்பாமல் தேர்ந்துக்கா வரபன் பெற்றாய்

போற்றி!

அன்னாவழி நித்தபதாய்க் கொன்றாய் போற்றி

அறுபத்திற்கு மாடிக் கட்டிடம் போற்றி

பிறத்த நான் விழாவே போற்றி

பெரிய பெரிய போஸ்டரிகளே போற்றி

மத்திரி பதவி நீக்கல் செய்தாய் போற்றி

தத்திரமாய் சபாநாயகர் ஆக்கினாய் போற்றி

பெற்றாய் டாக்டர் பட்டம் போற்றி

போய்க் தடியடிக்குக் காரணமாகாய் போற்றி

பாண்டிச்சேரி-1

6-8-71

ஆர். வானதேவன்

○ அடிப்படை உரிமைகள், சொத்துரிமை,

பேச்சுரிமை போன்ற உரிமைகள் எனக்கு

இருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு

நிதிமன்றத்துக்குப் போகும் உரிமை ஆகிய

எல்லா உரிமைகளையும் குழி தொண்டிடிப்

புகைத்து விட்டு, பிர

தம் மந்திரியும், மற்றும்

வில மந்திரிகளும் துவ

நாயகத்துக்கு ஆபத்

தில்லை; சிறுபான்மை

பிணக்குக்கு ஆபத்தில்லை

பேச்சுரிமை, சொத்

துரிமைகளுக்கு ஆபத்

தில்லை; பார்லிமெண்ட் அதன் அதிகாரத்

ததைத் தவறான வழியில் பயன்படுத்தாது என்

றெல்லாம் பிக் அழகாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

பார்லிமெண்ட் தன் அதிகாரத்தை அத்து

பீறி உபயோகித்துள்ளது என்பதற்குத் தற்

போது நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாவே

சான்றாகும். அரசியல் சட்டத்தில் உறுதியளித்

தப்பட்டுள்ள உரிமைகளே காற்றில் பறக்க

விடப்பட்டன. இவர்கள் வாய்மொழி மூலம்

கொடுக்கும் உறுதிமொழிதான் திவ்ந்து நிற்

தப்போகிறது? இவை எல்லாவற்றையும்

விட வேடிக்கை என்னவென்றால், இவர்கள்

பேசுவதை யெல்லாம் மக்கள் நம்பவேண்டும்

என்று நினைக்கிறார்களே, அதுதான், அப்படி

15-
இருக்கிறீர்கள். அதுதான் ந-
பச்சு வெறுத்தது.

வாராவது நம்புவார்கள் என்றால் அவர்களை
விட ஏமாந்தவர்கள் வேறு வாரும் இருக்க
முடியாது.

சரோது.

8-8-71

எஸ். எம். என்.

இயிரிஜனங்களின் மூன்சேற்றத்தைக் கரு

தியே கடந்த இருபது ஆண்டுகால காவிரல்

ஆட்சி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இரத்தாக்க

முதலியில்லை. ஆனால் இருபது கோடி ரூபாய்

தஷ்டத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு மது

விலக்குச் சட்டத்தை இரத்தாக்கத் தற்

போதைய அரசு முயலுவது துரிஜன மக்க

ளுக்கு எதிர்த்ததியும் நன்மை பயக்காது.

மேலும் மதுவிலக்குச்

சட்டத்தை எடுத்து

விடுவதன் மூலம் எதிர்

பார்க்கும் நன்மையை

விட எதிர்பாராத

இனமாகே உரு

வாகும்.

தமிழ்நாட்டில் மது

விலக்குச் சட்டம் அமு

லாக்கப்படுவதன் மூலம் கருப்பாகத் தாழ்த்

தப்பட்ட மக்கள் மூன்சேற்றமடைவதற்கு

வழிதோன்றியது. கடந்த காவல்களில் கிரா

மங்களில் வங்கிலம் மக்களில் இல்லங்களில்

தண்ணீர் குடிக்கக் குவளாதானும் இல்லாத

நிலையிருந்து வந்தது. மதுவுக்கு அடிமை

யாவதினால் மக்கள் கல்விவிலும் பொருளா

தாரத்திலும் பின்தங்கித் தலைமுறை தலை

முறைவாகப் படுகின்றனாக, பராரிகளாக

அடிமைகளாக வாழ வேண்டிய நிப்பத்தத்

துக்கு உத்தப்பட்டிருந்தனர். குறிப்பாக, எம்

அருத்திய சமூக மக்கள் மிகவும் சீழ்த்தர

மான முறையில் மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர்.

ஆனால் இன்று அரசினர் உதவியோடும் சுழகத்

தின் சமுதாயப் பணிபோடும் துரிஜன மக்கள்

பயிவேறு துறைகளில் மூன்சேற்ற மடைத்து

வருகின்றனவென்பதற்கு முக்கிய காரணம் மது

விலக்குச் சட்டம் அமுலிலிருத்தமைவாகும்.

இந்தநிலையில் திராவிட மூன்சேற்றக் கழக

அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இரத்தாக்கச்

சட்டம் தீட்டுவது மக்களுக்குச் செய்யும்

மாபெரும் தீரோசமாகும்.

கொழும்பு-10

81-7-71

க. இ. பூபாலர்

அகில இயல்வை அருத்தியார்

(துரிஜன்) சங்கம்

தலைவலியா? அனாஸின்

**வினாவிலே குணம் பெற வேலானது.
வினாவில் அது சக்தி வாய்ந்தது, நம்பகமானது.**

"அனாஸின் தலைவலியை வினாவிலே அகற்றுகிறது" என்று அடித்துக் கூறியும், பம்பாய் ஆபீசர் திரு. எஸ். என். எஸ். எஸ். "சென்னையிலே பெரிய பெரிய எப்போதும் ஒரு சட்டம் அனாஸின் இருக்கும்"

சக்தி வாய்ந்தது — என்னென்றால், உலகெங்கும் டாக்டர்கள் மிக அதிகமாக சிபாரிசு செய்யும் வலி நிவாரணியை அறிவ அளவில் கொண்டது அனாஸின். ஆகையால்தான் அனாஸின் வலியிலிருந்து வினாவிலேயே நிவாரணமளிக்கிறது.

நம்பகமானது — என்னென்றால், டாக்டர்கள் நம்பகமான மருந்தைப் போல் பல மருந்துகளின் கலவையே அனாஸின். அதை குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம் — எல்லா மருந்துகளுக்கும் கெட்பது போல உங்கள் மூலக்கூறுகளான இதன் சரியான அளவையும் டாக்டரிடம் கேளுங்கள்.

ஜலதோஷம் மற்றும் பிப்ரூவினால் ஏற்படும் வலிகள் மற்றும் தோவுகள், தலைவலி, முதுகுவலி, தசைவலி, பல்வகி ஆகியவற்றுக்கு அனாஸின் சக்திவாய்ந்த நிவாரணி

அனாஸின்

வினாவில் முதல் மருந்து வலி-நிவாரணி

Registered User of TM: Gnanapriya Mammal & Co., Ltd.

ANNOUNCING!
 The sale of
BLENDED AND FANCY FABRICS
 made by mixing cotton and
GRASIM STAPLE FIBRE
 from to-day at
AKASH-DEEP, SANDHURST BRIDGE, CHOWPATTY

- Attractive Fancy Dress material for ladies
- Immaculate Bush Shirtings for gents
- Decorative Tapestry and Curtain materials
- Priced cheaper than cotton fabrics

BWALIOR RAYON SILK MFG. (WVG.) CO. LTD., BIRLAGRAM, NAGDA (M.P.)

உலகமாவது
மேலும் மேலும்
உயர்ந்து வரட்டும்

இலங்கையின் பெருமை

உயர்ந்தும் மிகையான உணவான ஒன்றிய வளர்ச்சியை உயர்ந்தும்

பரிசுவாய் பெருக்கத்திற்கு திறமையுடன் உயர்ந்த பணியும்
புதி வளர்ச்சியுடன் பரிசுவாய்

இலங்கையின் பருகி

பெரிய குழந்தைகளுக்கு இரும்புச் சத்து அடங்கிய இலங்கையின் பருகி - 175 மி.லி. 57 மி.லி. இரண்டு குழந்தைகளுக்கு இலங்கையின் பருகி - 10 மி.லி.

செஞ்சுளி இலங்கையின் இலங்கையின்...
வளர்ச்சிக்கான பரிசுவாய் பெருக்கிய பருகி

பரிசுவாய் பெருக்கிய பருகி மட்டுமே உயர்ந்தும் மிகையான உணவான ஒன்றிய வளர்ச்சியை உயர்ந்தும் இலங்கையின் பருகி, கரணம், உயர்ந்த குழந்தைகளுக்கும் புரத சத்துக்களை மேம்பட்ட பருகிப் பருகிக்கொள்ளும் அதிகமானவரை அழித்தே அழிந்த அகிலம் அடங்கியுள்ளது.

(உயர்ந்தும்)

எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும் விலைக்கிடந்தன. ஆகவே வளர்ச்சி உயர்ந்தும் மிகையான உணவான ஒன்றிய வளர்ச்சியை உயர்ந்தும்